

З Днем Незалежності України!

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА \$1.00

РАЗ НА ТИЖДЕНЬ

ONCE A WEEK

PRICE \$1.00

РІК CXI П'ЯТНИЦЯ, 20 СЕРПНЯ 2004 РОКУ ЧИСЛО 34 VOL. CXI FRIDAY, AUGUST 20, 2004 No. 34

Доналд Рамсфелд в Криму

Доналд Рамсфелд

ПАРСИПАНИ, Н. Дж. – Минулої п'ятниці, 13 серпня, в Криму відбулася зустріч секретаря Департаменту оборони США Доналда Рамсфелда з Президентом України Леонідом Кучмою. Розмова стосувалася важливих про-

блем міжнародної безпеки, зокрема ситуації в Іраку та Афганістані, де процеси демократизації натрапляють на значні, нерідко непередбачувані труднощі. Д. Рамсфелд дав дуже високу оцінку діяльності українських миротворців в Іраку, Косові та інших країнах світу. „Українці чудово виконують свої функції“, – сказав американський міністер оборони.

Сторони підтвердили готовність до дальшого розвитку українсько-американського партнерства у галузі безпеки та боротьби з тероризмом, а Президент Л. Кучма запевнив, що Україна продовжує послідовно рухатися курсом до європейської та євро-атлантичної інтеграції. В дусі цього запевнення Д. Рамсфелд і Л. Кучма обговорили актуальні питання взаємодії України з Європейським союзом і НАТО.

Окремим аспектом обговорення були близькі президентські вибори

(Закінчення на стор. 2)

Тривають XXVIII літні Олімпійські ігри

ПАРСИПАНИ, Н. Дж. – Олімпіада почалася. Незважаючи на те, що грецькі робітники раз у раз страйкували, вимагаючи від уряду додаткових грошей, горіли ринштування поблизу олімпійських об'єктів, а пересічні громадяни обурювалися тим, що Греція через заходи безпеки перетворилася на поліцейську країну, греки пишаються тим, що через 108 років вони знову – господарі спортивного свята. Відбулося велике і технічно складне видовище, яке показало історію олімпійських змагань від давнини до сучасності. Автори видовища знайшли дуже вдалий хід: атлет зі смолоскипом біг стадіоном, перетинаючи стрічки, на яких було написано роки проведення попередніх Олімпіад та міста, в яких вони відбувалися. Добігши до 1916 року, коли Олімпіада не відбулася через Першу світову війну, він впав, а пізніше зупинився, опустивши смолоскип на вшанування пам'яті жертв Другої світової війни,

через яку не відбулися Олімпіади 1940 та 1944 років. Телетрансляція урочистого відкриття Олімпіади на каналі NBC принесла приємну несподіванку: появу делегації України не тільки показали повністю, без реклямних перебивань, а й показали члена МОК Сергія Бубку. Приємно було дивитися, що прапор Нікарагуа на чолі делегації цієї країни несли дівчина з дуже українським прізвиськом – Світлана Кашенко.

В Україні олімпійські ліцензії отримали 243 особи. Перші золоті медалі здобули Яна Клочкова і Олена Костевич, яка вийшла до фіналу з найнижчим результатом, але змогла до кінця стрільби наздогнати досвідчену сербку Ясну Секарич. Судді 15 серпня призначили „перестрілку“, щоб виявити переможця і у 19-річної українки нерви виявилися міцнішими, ніж у суперниці. Є золота медаля! На жаль, Олена Косте-

(Закінчення на стор. 28)

Арсеній Яценюк – молодий український банкір

Р.Л. Хомяк

КИЇВ. – Національний банк України очолює людина, яка ще не має 30 років. Вся його кар'єра відбулася у вузьких межах незалежної України. У грудні 1991 року, коли понад 90 відсотків виборців голосували за незалежність, він ще не мав права голосу, бо тільки що закінчив середню школу.

Ні, я не про Сергія Тигіпка, голову правління Національного банку. В липні С. Тигіпка взяв відпустку, щоб очолити штаб передвиборної кампанії кандидата на президента Віктора Януковича. Національним банком нині керує Арсеній Яценюк, з позначкою „в.о.“ (виконуючий обов'язки) голови. Він – буковинець з Чернівців, народився 1974 року в родині університетських викладачів. Нацбанк сьогодні має добру репутацію як в Україні, так і за кордоном. З помітним задоволенням головний банкір України розповідає, що в липні золотовалютні запаси НБУ зросли до 10.4 мільярда доларів, хоч у 1998 році, – не цілих шість років тому, внаслідок азійської й російської фінансових криз, – ці резерви становили практично нуль. (Але й тоді українська фінансова система витримала тиск.)

Не з меншою сатисфакцією він підкреслює, що з початку нинішнього року вклади населення на банкові рахунки зросли на 25 відсотків, і він передбачає зріст до 60 відсотків ще цього року. А це – довіра населення до банкової системи з одного боку і реальні впливи в економіку України – з другого.

Це – надто важливе, бо в Україні, як і в інших частинах покійного Союзу, населення звикло тримати гроші у шухлядах, матрацах, між тарілками в кухні, або в слоїках. А такі гроші з економіки практично вилучені. Знову ж, не треба дивуватись, адже серед населення України є мільйони осіб, які колись мали заощадження, навіть по кілька тисяч советських рублів, на книжечках ощадних банків і все це пішло з вітром. Так що нинішній зріст вкладів населення – добрий показник довіри.

Усією цією банківською системою нині керує зовсім молода людина, але з переконливим авторитетом. Його вказівок і директивів слухаються старші від нього керівники українських банків – навіть коли не усі ці директиви їм смакують, коли, як писала київська газета „Деловая столиця“, фінансисти дістають від них болі голови. Наприклад, останнім ча-

сом А. Яценюк наполягає на тому, щоб українські банки давали позики в національній валюті, а не в доларах чи євро, а банкіри більше полюбують позики, чи як тут їх називають, кредити, в чужоземній валюті. Директива Нацбанку, яку оголосив Арсеній Яценюк, змушує комерційні банки тримати вище покриття (резерви) на позики в доларах, ніж на позики у гривнях. Тут він підкреслює, що Нацбанк не забороняє валютні позики, але хоче, щоб українські банки не потрапили в халепу, коли чужоземна валюта різко змінить курс. Одна з київських економічних газет назвала Арсенія Яценюка „гривнелюбом“, і він не протестує, усміхається.

Нинішній головний банкір України робить враження людини руху і темпу. Він людина, яка протягом року робить кроки, що інші долають протягом трьох або п'яти років. Але при тому він не виходить за межі гідності серйозного банкіра, який несе відповідальність за підставові питання суспільства. Свій молодий вік якоюсь мірою він компенсує своєю високою професійною баскетболістом.

Арсеній Яценюк закінчив середню школу у Чернівцях 1991 року, поступив на юридичний фа-

культет Чернівецького університету і вже на першому курсі, 1992 року, організував студентську юридичну фірму.

Закінчивши Чернівецький університет, викладав там протягом академічного 1996-97 року, а тоді переїхав в Київ на посаду консультанта кредитного департаменту великого українського банку „Аваль“. Наступного року він вже радник президента цього банку, а згодом і віце-президент.

У 2001 році уряд Автономної Республіки Крим запросив його на посаду міністра економіки. Там, до речі, він запровадив спілкування в міністерстві державною мовою, а таблички на дверях поміняв на україномовні. Робив без зайвого галасу. В інтерв'ю газеті „Україна молода“ (12 листопада 2002 року) він пояснив: „Моя принципова позиція така: порядок у країні залежить не тільки від показників соціально-економічного розвитку, а й від порядку в самому міністерстві. Цей порядок повинен складатись і з кваліфікаційного рівня кожного службовця“. А далі додав: „Якщо людина не здатна вивчити ще одну мову, це значить, що в неї відсутній інтелект“, і нагадав, що з бюджету виділя-

(Закінчення на стор. 3)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Буде відкрито пантеон М. Вербицького

ЛьВІВ. – До Дня незалежності України у селі Млини (Ярославський повіт Республіки Польща) буде урочисто відкрито пантеон авторів мелодії гімну України Михайлові Вербицькому на місці його могили. Відкриття споруди присвячено також 140-річчю з часу написання пісні „Ще не вмерла Україна”, а також 190-літтю від дня народження композитора. Ініціатором створення пантеону були Львівська обласна державна адміністрація, науково-культурні, мистецькі об'єднання та товариства Галичини, за сприяння органів державної влади та місцевого самоврядування Підкарпатського воєводства Республіки Польща. Будівельно-технічний проєкт виконано польськими фахівцями, а автором проєкту є львівський архітектор Іван Коваленко. У серпні 1862 року Павло Чубинський, уродженець Київщини, написав вірш „Ще не вмерла Україна”, а через два роки мелодію на ці слова написав о. Михайло Вербицький – священик Млинівської греко-католицької церкви на Львівщині. Родина садиба Павла Чубинського була зруйнована у радянські часи, і лише з відновленням незалежності України садибу П. Чубинського (с. Чубинське Бориспільського району Київської області) включено до Державної програми відтворення видатних пам'яток історії та культури України. Сьогодні там ведуться реставраційні роботи. Могила Михайла Вербицького, який помер 7 грудня 1870 року, довго була у занедбаному стані. Лише у 1934 році на кошти односельчан і студентського товариства „Боян” було поставлено невеликий пам'ятник. У 1995 його було реставровано. Донедавна могила М. Вербицького вдавалось підтримувати у доглянутому стані силами української громади Перемишля, а також активістами Товариства „Надсяння” зі Львова.

Український суд не змінив терміну ув'язнення моряків

КИЇВ. – Український суд 17 серпня підтвердив провину українських моряків, звинувачених в Іраку у контрабанді нафтопродуктів з тієї країни. Апеляційний суд Києва постановив, що Микола Мазуренко й Іван Сощенко мають відбутися 7 років ув'яз-

„Емпайр Стейт Билдінг” освітять українські кольори

НЬЮ-ЙОРК. – Цього року на день незалежності України, 24 серпня, найвища будівля Нью-Йорку „Емпайр Стейт Билдінг” вперше буде освітлена українськими державними кольорами – синім і жовтим. Ця будівля часто освітлюється національними кольорами різних держав під час їхніх свят. До програми світлових ефектів на фасаді „Емпайр Стейт Билдінг” національні кольори України включено з ініціативи Спільки Української Молоді Америки.

нення, але з них знято кару, накладену іракським судом, що перевищувала мільйон доларів для кожного засудженого. М. Мазуренко був капітаном судна „Невстар-1”, а І. Сощенко його помічником, коли британський військовий корабель затримав судно з великим незаконним вантажем дизельного пального. Звинувачені називали себе невинними, заявляючи, що виконували розпорядження неназваного власника судна „Невстар-1”.

В Іраку загинув сьомий український вояк

КИЇВ. – Речник Міністерства оборони 15 серпня повідомив, що капітан Юрій Іванов підірвався на міні в місті Ес-Сувейра і помер від ран. Президент Леонід Кучма нагородив загиблого вояка орденом „За відвагу” посмертно і висловив співчуття рідним та близьким капітана Ю. Іванова. Це вже сьомий український військовий, що загинув в Іраку. Десятеро українців зазнали поранень. Український контингент у тій країні нараховує 1,600 осіб і виконує місію від вересня 2003 року. Український міністер оборони Євген Марчук заявив, що під час наступної ротації в жовтні кількість українського контингенту залишиться незмінною.

Вибори в Мукачевому відбувалися з порушеннями

МУКАЧЕВО. – Після розслідування Українська Генпрокуратура заявила про низку серйозних порушень на весняних виборах міського голови у Мукачевому, що спричинилися до гучного політичного скандалу. Вибірчі документи були зфальсифіковані – ...підписи від імені деяких членів комісій виконані не членами комісій, а іншими особами – твердить Генпрокуратура. Речник Генпрокуратури Сергій Руденко повідо-

мив 16 серпня, що через викрадення бюлетенів та фальсифікації підписів зараз уже неможливо встановити реальні результати голосування. Більш „Наша Україна” від самого початку заявляв про порушення та фальсифікації на виборах.

Українській „Радіо Свободі” – 50 років

ПРАГА, Чехія. – „Радіо Свобода” – український відділ 16 серпня відсвяткував своє 50-річчя. У своєму виступі з цієї нагоди Олександр Неродницький, директор українського відділу, відзначив: „Радіо Свободі” можна закинути багато речей, де в чому не було на рівні, дещо не прозвучало так проникливо, як цього вимагала ситуація, але одного не закинеш – завжди було з основними подіями, ніколи не ігнорувало головних зрушень у житті України. Прагнули бути там, де вирувало найгостріше і найгарячіше – і в цьому майже завжди вели перед. Більшість

Доналд Рамсфелд...

(Закінчення зі стор. 1)

в Україні і створення належних передумов для того, щоб вони повною мірою відповідали демократичним принципам – цю вимогу офіційний Вашингтон висловлював уже устами багатьох своїх представників. Тепер її повторив і Д. Рамсфелд. Втім, легко припустити, що його візита має значення і для внутрішньої політики США. Як вважає Леонід Поляков, директор військових програм київського соціологічного центру ім. О. Разумкова, „для адміністрації Президента Джорджа Буша тепер, перед виборами, потрібна політична стабільність у взаєминах з різними країнами, в тому числі й з Україною”.

Того ж дня, 13 серпня, відбулася зустріч Д. Рамсфелда з міністром оборони України Євгеном Марчуком, а після переговорів – їхня спільна пресова конференція. Відповідаючи на запитання журналістів щодо недавніх змін у Воєнній доктрині України, тобто щодо вилучення з її тексту слів про майбутнє приєднання до Європейського союзу і НАТО, Д. Рамсфелд сказав, що важливішим питанням, ніж терміни входження України в євро-атлантичні структури, є реформи, які тепер відбуваються у Збройних Силах України. Секретар Департаменту оборони США добре відгукнувся про ці реформи і сказав, що „було б шкода, якби цей шлях мав для України нульовий результат”.

Міністер Є. Марчук у своїх повідомленнях висвітлював проблеми, пов'язані з перебуванням українських військових в Іраку, зокрема розповів про заплановану на жов-

тень ротацію української військової бригади в Іраку. Контингент вояків України нараховує там 1,600 осіб і виконує свою місію в тій країні від вересня 2003 року. Щодо того, скільки часу українські військові ще перебуватимуть в Іраку, міністер Є. Марчук сказав: „Це питання стоїть і в Україні, і ми його поставили перед нашими колегами, це питання стоїть і в Польщі, і в інших країнах-членах коаліції. Всі ми розуміємо, і в Україні зокрема, що це в значній мірі буде залежати від того, як буде розвиватися ситуація в самому Іраку, наскільки нові структури Іраку – правоохоронні, силові, військові – будуть набирати сили, аби взяти під контроль ситуацію у своїй країні”.

У Харківській області знайдено рештки поселення готів

ХАРКІВ. – 16 серпня оприлюднено вістку про те, що у харківській області знайдено поселення готів – стародавніх германців, які жили на території області 17 століть тому. Харківські археологи називають результати розкопок, які проводилися протягом літа у Валківському районі неподалік від села Войтенки, сенсаційними. Вони стверджують, що це було одне з найбільших німецьких поселень королівства Гермонарика на території сучасної України. За словами вчених, це поселення належало готам-аристократам, про що свідчить безліч монет, прикрас і фрагментів римських скляних кубків. Біля поселення аристократів археологи знайшли і поселення робітників. Доцент історичного факультету Михайло Любичев вважає, що наявність на такій маленькій ділянці такої великої кількості прикрас – це рідкість.

За повідомленнями інформаційних агентств

тень ротацію української військової бригади в Іраку. Контингент вояків України нараховує там 1,600 осіб і виконує свою місію в тій країні від вересня 2003 року. Щодо того, скільки часу українські військові ще перебуватимуть в Іраку, міністер Є. Марчук сказав: „Це питання стоїть і в Україні, і ми його поставили перед нашими колегами, це питання стоїть і в Польщі, і в інших країнах-членах коаліції. Всі ми розуміємо, і в Україні зокрема, що це в значній мірі буде залежати від того, як буде розвиватися ситуація в самому Іраку, наскільки нові структури Іраку – правоохоронні, силові, військові – будуть набирати сили, аби взяти під контроль ситуацію у своїй країні”.

Є. Марчук також сказав, що під час жовтневої ротації українського військового контингенту в Іраку його загальна кількість залишиться незмінною.

Як відомо, головні претенденти на найвищий в державі пост Віктор Янукович і Віктор Ющенко включили у свої агітаційні програми питання військової участі України в Іраку: перший з виступає за зменшення кількості українських вояків в Іраку, а другий, В. Ющенко, – за їхнє цілковите виведення звідти. Під час зустрічі з виборцями в Криму 10 серпня провідник „Нашої України” сказав: „Режим Кучми-Януковича, замість використати ризиковану службу наших миротворців для зміцнення міжнародних позицій держави, розглядає їхнє перебування в Іраку як індульгенцію на антидемократичні дії тут, в Україні. Ми не хочемо відновлення демократії в Іраку ціною придушення демократії в Україні”.

За повідомленнями ЗМІ

Протест Партії зелених проти АЕС

Прибічник партії зелених України тримає плякат з написом „Остановите машину смерті” під час акції „Святовий торт у ви-

гляді ХАЕС” (Хмельницької атомової електростанції), присвяченій дню народження міністра палива і енергетики України Сергія Тулуба, біля будинку Міністерства палива і енергетики в Києві у п'ятницю, 13 серпня 2004 року. 8 серпня відбулося підключення 2-го енергоблоку ХАЕС до єдиної енергосистеми України. Згідно з інформацією „Держатомрегулювання” України, 2-й блок ХАЕС після підключення вже тричі зупинявся, зокрема двічі – автоматичними протиаварійними системами захисту. Наступний пуск 2-го енергоблоку ХАЕС був перенесений на 15 серпня. За інформацією НП НАЕК „Енергоатом”, устаткування енергоблоків системою пожежогасіння запляноване лише на післяпусковий період.

Фото: УНІАН

„КамАЗ” як випробуваний чинник політичної боротьби

ПАРСИПАНИ, Н. Дж. – 12 серпня, на дорозі між містами Каховкою і Генічеськом, в межах Херсонської області, стався випадок, який, очевидно, ввійде окремою сторінкою до моторошної історії про використання вантажівки „КамАЗ” як вже традиційного засобу, яким злочинні сили розправляються з невідповідними політиками, зокрема з керівниками опозиції. Власне, сам випадок, слава Богу, не залишив на згаданій дорозі ніяких слідів, але в суспільній думці їх неминує залишити той факт, як по-різному, цілком протилежним чином інтерпретують подію її учасники.

Отже, було так. На шляху з Херсону до Новоолексіївки їхало декілька легкових автомобілів з опозиційними депутатами Верховної Ради. За кермом одного з них був Віктор Ющенко. Надворі почало темніти, коли тяжкий, великоколісний „КамАЗ” з причепом опинився загрозливо близько біля Ющенкового авта, пробуваючи його витіснити з дороги. Ця спроба повторилася тричі. Охоронці В. Ющенка зупинили вантажівку, затримали її водія і передали його в руки міліціонерів, які на виклик В. Ющенка з’явилися підозріло швидко, буквально в момент ока, хоч дорожній випадок стався далеко від населених пунктів. Але так само, як правоохоронці негайно опинилися на місці події, так же швидко вони відпустили водія вантажів-

ки, не взявши в нього ніяких свідчень і навіть не перевірили на предмет попереднього вживання алкоголю.

Наступного дня водій „КамАЗ-у” звернувся до міліції з заявою, що коли він спокійно їхав собі дорогою в напрямку Генічеська, його тягарівку зупинили „невідомі”, стали чіплятися до нього, нібито він створив аварійну ситуацію, і жорстко побили.

Ще цікавішою є невідкладна реакція відомої своєю непереможністю Генеральної прокуратури України. Представник її пресової служби Сергій Руденко в розмові з журналістами 16 серпня ствердив, що водій „КамАЗ-у” не вчинив жодних протиправних дій і що нема ніяких підстав говорити про „замах” на життя В. Ющенка. С. Руденко красномовно докоряв депутатів, котрі їхали тоді з В. Ющенко, у „відсутності елементарної культури”, бо, мовляв, заповодити шкоду водієві, який перевозить зерно, тобто „робить щось важливіше, ніж передвиборна агітація – це некультурно і несолідно”.

Але згадаймо, що „КамАЗ”, який убив Вячеслава Чорновола, також перевозив зерно...

Під час зупинки в Старому Криму В. Ющенко зустрівся з виборцями і на їхнє прохання розповів подоби дорожньої пригоди. „З допомогою „камазів” влада вирішує свої проблеми, а міліція, яка повинна відповідати за безпеку кожної людини, нато-

мість замітає сліди своїх непрофесійних і цинічних дій”.

Що в цих словах керівника „Нашої України” нема перебільшення, промовисто засвідчила пресова конференція генерал-майора Василя Синькова з Херсонського управління внутрішніх справ 13 серпня. Він, як і представники Генеральної прокуратури, запевнював, що випадок на дорозі, який ледве не закінчився трагедією, – це таки випадок, не більше. Генерал запропонував присутнім переглянути відеострічку, на якій водій „КамАЗ-у”, відповідаючи на запитання журналіста, каже, що коли він спокійно вів свою вантажівку, раптом його наздогнала колона легкових авт, і він з несподіванки розгубився, не втримав керування й тому „КамАЗ-ом” закинуло то в один, то в другий бік. А коли зупинився, „якісь люди вискочили з „джипа” і розбили мені обличчя...”.

Того ж дня і теж у Херсоні цю саму ситуацію коментував керівник місцевого передвиборного штабу В. Ющенка Валерій Третяков. Під час випадку на дорозі Каховка-Генічеськ він перебував на передньому сидінні в авті, котре вів В. Ющенко, і все добре бачив. „Під час „маневрів” КамАЗ-у” відстань між причепом вантажівки та нашим авто становила декілька сантиметрів. Ми тричі намагалися обігнати цей „КамАЗ”, але він кожного разу дуже професійно перекривав дорогу, просто не пропускаючи

наше авто”, – розповів В. Третяков. Він з’ясував всі подробиці пригоди, її хронологію. І неспростований правоохоронцями залишається факт: саме в той момент, коли В. Ющенко, подавши відповідний сигнал, що має намір обігнати вантажівку, водій „КамАЗ-у” раптом різко скрутив вліво і притиснув Ющенкове авто до узбіччя. І це він зробив три рази, що, швидше за все, не належить до „випадку, не більше”.

Важлива деталь: ніхто водія вантажівки не бив, ніхто пальцем до нього не доторкнувся. Струс мозку він дістав, коли мужні охоронці В. Ющенка прийняли відчайдушне рішення поставити своє авто поперек дороги перед КамАЗ-ом. Й тоді у „мирного”, як характеризував водія вантажівки генерал-майор В. Синьків, працівника фермерського господарства „Салют” не витримали нерви – й він різко загальмував, вдарившись підборіддям об своє кермо...

І ще два цікаві моменти в цій історії. Коли охоронці В. Ющенка зупинили „КамАЗ” і поросили „розгубленого” водія показати посвідчення, той рішучим тоном відмовився, покликавши при цьому на статтю 63 Конституції України. Чи не готують цих водіїв на спеціальних конституційних курсах?

Й останнє: напередодні цього випадку до помічників В. Ющенка надійшло попередження, що він повинен бути уважний під час подорожі в авті...

П. Ч.

Арсеній Яценюк...

(Закінчення зі стор. 1)

Арсеній Яценюк

ються гроші на вивчення державної мови. Так само спокійно, без емоцій він пояснив українізацію табличок на дверях кабінетів свого міністерства: „Таблички були змінені через три місяці після мого приходу у зв’язку з ремонтом у міністерстві. Керівництво відреагувало нормально, хоч спочатку спостерігався деякий приголомшливий ефект. Та невдовзі всі заспокоїлися, все стало на свої місця. Ми пишемо українською – і нам почали відповідати українською”.

Але на посаді міністра економіки Криму Арсеній Яценюк не занехав свого основного завдання. Серед іншого, він склав економічну програму розвитку автономії. В Криму попрацював міністром трохи більше року. Тоді Сергій Тигіпка став головою Національного банку і відразу запросив Арсенія Яценюка на свого першого заступника. 21 січня 2003 року 28-річний Арсеній Яценюк знову почав працювати у Києві. Коли ж С. Тигіпка взяв відпустку для політичної праці, господарем кийського будинку при Інститутській-9 став молодий буковинець А. Яценюк.

Цікава деталь: виконуючий обов’язки голови Нацбанку, далі працює у своєму кабінеті – першого заступника голови. Він не „окуповує” головного кабінету, який поруч.

Крім того, в розмовах з журналістами він підкреслює, що регулярно інформує С. Тигіпка „про все, що діється в Національному банку”. Але в засобах масової інформації цими днями Сергія Тигіпка видно у розпалі передвиборної кампанії, а коли мова про банківські справи, то в пресі з’являються фото Арсенія Яценюка і цитати його виступів.

Коли я згадав в розмові з Яценюком, що він не міг голосувати за самостійність України 1991 року, бо був ще замолодий, він визнав, що це так, і швидко додав: „Але мої батьки голосували”. Нині у нього дві доньки-кичанки; молодша ще немовля, а старша народилася, ще заки Яценюки переїхали з Києва до Криму.

А в будинку при Інститутській-9, де ще царський уряд побудував банківське приміщення, а советський побільшив його і переіменував на філію Державного банку СРСР, нині Національний банк України. Його творцем можна вважати Вадима Гетьмана, який очолював НБУ протягом 1992 року, а потім „заопікувався” ним як депутат Верховної Ради. Вадима Гетьмана невідомі злочинці убили 1998 року, коли НБУ вже очолював Віктор Ющенко. Хоч В. Ющенко вже понад три роки не керує Нацбанком, його дух там ще можна відчути. Наприклад, в оновленому будинку Національного банку є Музей скарбів України. Тут зібрані різні історичні коштовності, старі монети (навіть первісної гривні) посуд, старовинна зброя, мінерали і бурштин. Цю колекцію скарбів започаткував Віктор Ющенко з нуля, бо попередні скарби України, як і інших компонентів Союзу, зберігались у Москві і там застрягли. Нині скарби НБУ поповнюються – частинно за рахунок подарунків, частинно через закупи, а деякі експонати надходять від Митної служби України, яка конфіскує контрабанду на кордонах.

Тим часом Національний банк України, який знаходиться в одному з кутів трикутника, що включає Верховну Раду і Адміністрацію Президента – на печерських вулицях Інститутській, Грушевського й Банковій – діє спокійно і продуктивно, під керівництвом „дитини” незалежної України.

Гра з портретами триває

У попередніх числах „Свободи” було вміщено фотографії, зроблені на центральній площі Черкас, на яких було показано галерею з восьми портретів кандидата на президента В. Януковича, котрий мав стати для виборців єдиним з можливих обранців, потім були ті ж портрети з написами протесту, далі – портрети з вибаченням за тимчасові незручності, аж тепер замість портрета В. Януковича з’явилося привітання зі святом, але за обов’язкової присутності „завжди живого” Леніна (позаду), котрий здобуття незалежності у 1918 році криваво „пересунув” більш як на 70 років.

Фото: Ф. Хмельковський

АМЕРИКА І СВІТ

**Провідник іракських шиїтів
висунув свої вимоги**

НАДЖАФ, Ірак. – Якщо бійці радикального шиїтського клерика Моктада аль-Садра в Наджафі найближчим часом не складуть зброю, їх знищать, – заявив 18 серпня міністер оборони Іраку Газім аш-Шалан. Американські та іракські частини воюють з вірними М. Садрові загонами „Армії Магді“ в Наджафі вже від 5 серпня. Тепер Муктада Садр готовий вивести свої війська з Наджафу. Однак він піде на цей крок лише у тому випадку, якщо свої війська виведуть з міста й американці. Провідник шиїтів також наполягає на звільненні його бойовиків і оголошенні амністії для всіх, хто воював з американськими військами в Наджафі та інших іракських містах протягом останніх дев'яти днів. Окрім того, М. Садр наполягає на переданні влади в Наджафі релігійним провідникам. Близько чотирьох тисяч вояків оточили святиню імама Алі, де розміщений табір повстанців. Наджаф – заборонена зона для журналістів. Події у Наджафі домінували у перший день національної конференції у Багдаді 15 серпня, делегати якої обирали тимчасову асамблею, що діятиме до загальних виборів в Іраку наступного січня. Понад тисяча політичних, релігійних та етнічних провідників Іраку зібралися на триденну конференцію.

**США плянують вивести до
70 тисяч вояків з Європи і Азії**

ВАШІНГТОН. – Американська військова присутність залишиться незмінною лише в Іраку та Афганістані. Президент Джордж Буш 16 серпня підтвердив пляни найбільшої передислокації американських збройних сил у світі від часу холодної війни. Дві сухопутні дивізії буде виведено з Німеччини, а контингент у Південній Кореї буде значно зменшено. Переважна частина військ повернуться до США, решта – будуть переведені до інших регіонів світу. Оголошуючи пляни, Президент Джордж Буш пояснив передислокацію тим, що протистояння новим загрозам потребує перебування інших сил в інших місцях. Перерозташування триватиме 6 років і має на меті замінити багато постійних американських баз мобільними силами, які будуть у змозі швидко реагувати на нові загрози. Японія та Австралія привітали рішення США про зменшення контингенту у Південній Кореї, Японії та Німеччині. Німеччина висловила жаль у зв'язку з тим, що тисячі німців, зайнятих у сфері обслуговування американських баз, втратять працю.

Померла Джулія Чайлд

НЬО-ЙОРК. – У п'ятницю, 13 серпня, у власній домові в Санта Барбара у Каліфорнії, померла, маючи 91 рік, Джулія Чайлд, відома

дама американських куховарських телевізійних програм, зокрема ознайомлення Америки з французькою кулінарією. Своє зацікавлення куховарством Дж. Чайлд завдячувала перебуванню після Другої світової війни у Парижі, де працював її чоловік Пол Чайлд дипломатом. Там вона вступила до славетної школи куховарства „Кордон Блю“, а опісля навчалася у відомого кухаря Макса Букнарда. У 1961 році була співавтором книжки „Опанування мистецтва французького куховарства“, котра стала перелісником її телевізійних куховарських програм від 1963 року. Народилася Дж. Чайлд 15 серпня 1915 року у Пасадині в Каліфорнії.

**На Флориді гураган „Чарлі“
накоїв лиха**

ТАЛАГАСІ, Фла. – 12 серпня надзвичайний стан було запроваджено на Флориді, коли на різні частини узбережжя насувалися одночасно тропічний циклон „Боні“ та гураган „Чарлі“. Туристи негайно залишали північний захід Флориди, де ішли сильні зливи. А 13 серпня північно-західне узбережжя навістив гураган „Чарлі“, залишаючи в деяких місцевостях цілковиту руїну, смерть і розпуку потерпілих. Наслідком гурагану стали 20 смертних випадків, зруйнування десятків тисяч будинків, знищення городини, овочів і інших врожаїв. Економічні збитки становлять понад 11 мільярдів дол.

У Польщі помер Чеслав Мілош

ВАРШАВА, Польща. – Польський поет і письменник, лауреат Нобелівської нагороди 1980 року Чеслав Мілош помер 13 серпня у своїй оселі в Кракові. Йому було 93 роки. Він народився 30 червня 1911 року у польській родині в Литві. Чеслав Мілош свого часу працював дипломатом для польського комуністичного уряду, але 1951 року втік на Захід. Жив у Франції та США. Він повернувся до Польщі у 90-их роках, після повалення комунізму. Серед найвідоміших творів Ч. Мілоша – книжка „Поневолений розум“, де йдеться про поневірвання інтелектуала за часів комуністичної диктатури.

**Шродери вдовочили
російську сироту**

БЕРЛІН. – Канцлер Німеччини Гергард Шродер і його дружина Доріс удочерили трирічну російську дівчинку з сирітського будинку в Санкт-Петербурзі. Оприлюднили це повідомлення 17 серпня німецькі видання. Дівчинка на ім'я Вікторія протягом останніх кількох тижнів перебуває у помешканні подружжя Шродерів у Ганновері. Дружина канцлера має також 13-річну доньку Клару від попереднього шлюбу.

**Сенатор МакКейн закликав
білорусів чинити
спротив тиранії**

ВАШІНГТОН. – Американський сенатор Джон МакКейн 12 серпня гостро розкритикував президента Білорусі Александра Лукашенку і назвав його диктатором після того, як йому і його делегації було відмовлено в білоруських візах. Дж. МакКейн назвав це останнім антидемократичним кроком президента А. Лукашенка, звинуватив білоруського провідника у переслідуванні критиків його тоталітарного режиму і закликав народ Білорусі чинити спротив тиранії, якій має настати край. Білоруська влада заявила, що візиту делегації відкладено до завершення парламентських виборів, призначених на жовтень.

**Акції, спрямовані
на зрив переговорів**

ПХЕНЬЯН, Північна Корея. – 16 серпня Північна Корея відмовилася від участі у консультаціях працюючих груп, які передують багатостороннім переговорам про ядерну програму цієї країни. У заяві влади КНДР відзначається, що продовжувати консультації не має сенсу, оскільки США „демонструють надзвичайну ворожість“ до Північної Кореї. Поки незрозуміло, чи означатиме це зрив переговорів з участю Північної та Південної Кореї, США, Китаю, Росії та Японії. Вашингтон вимагає від Пхеньяну відмови від ядерних проєктів. КНДР у свою чергу наполягає на скасуванні економічних санкцій і виключення її із американського списку держав, які підтримують тероризм.

За матеріалами ЗМІ

А ми вважаємо, що політика в Україні є брудною...

Джим МекГриві з родиною
(грудень 2003 р.)

ПАРСИПАНИ, Н. Дж. – Губернатор штату Нью-Джерсі Джим МекГриві несподівано, 12 серпня по полудні, під час пресової конференції в Капітолії Трентону, зрезигнував зі своєї посади. Губернатор Дж. МекГриві – демократ, одружений, має дворічну доньку в Нью-Джерсі і також 11-річну доньку від першого шлюбу, яка мешкає в Канаді – заявив, що резигнує, оскільки він є „позашлюбний зв'язок“ з іншим чоловіком. У своїй короткій промові він повідомив, що від нього вимагали мільйони доларів, якщо він хоче, щоб ця справа залишилася таємницею. Його залякували судом за „sexual harassment“ (сексуальне переслідування на

місці праці) і тим – загрозою для губернаторської посади. Губернатор МекГриві плянує зрезигнувати 15 листопада, незважаючи на домагання республіканців, як і деяких демократів, зрезигнувати негайно і дати можливість провести позачергові вибори для обрання нового губернатора штату.

Незважаючи на несподівану резигнацію, більшість виборців Нью-Джерсі, як і більшість політичних аналітиків в цій країні, не вірять, що справжньою причиною резигнації є нетрадиційні сексуальні уподобання губернатора чи конкретна афера. Згідно з опитуваннями у штаті, більшість осіб в Нью-Джерсі вірять, що „в цій історії є щось важливіше, про ще не говорять“. Хоч ніхто насправді не знає точно, що є те „щось“. У висліді пропонується декілька версій на Ітернеті і в місцевих засобах масової інформації, включно зі звинуваченням в корупції, конфлікті інтересів, шпигунством і політичними маніпуляціями. Крім того, чимало політичних аналітиків кажуть, що єдиним поясненням резигнації є те, що роки невдалих рішень губернатора МекГриві врешті наздогнали його.

Чоловіком, з яким МекГриві, правдоподібно, мав сексуальну аферу, є 35-річний громадянин Ізраїлю Голен Сіпел. Г. Сіпел приїхав до США в 2000 році, його спонсорував багатий збирач виборчих фондів для МекГриві, підприємець Чарлз Кушнер, якого тепер звинувачують в організуванні багатомільйонових фондів для незаконних внесків у передвиборну кампанію МекГриві. У висліді кроку, ко-

трий виглядає протегованим правцелаштуванням, Г. Сіпел, колишній службовець з ділянки інформації в консульстві Ізраїлю в Нью-Йорку, був призначений губернатором МекГриві головою внутрішньої безпеки Нью-Джерсі, незважаючи на те, що він не був громадянином США. Дж. МекГриві зазначив, що Г. Сіпел як ізраїльтянин мав безпосередній досвід боротьби з тероризмом і тому надався на цей пост. Це ствердження спровокувало обурення серед політиків Нью-Джерсі, які вважають, що тут йдеться про можливе шпигунство, коляборацію і конфлікт інтересів. Федеральний уряд не дав Г. Сіпелу апробати на цю посаду, і Г. Сіпел зрезигнував з неї в 2002 році, однак він негайно почав працювати як один з „політичних радників“ Дж. МекГриві. Г. Сіпел тепер повернувся до Ізраїлю і стверджує, що він не є гомосексуалістом, та звинувачує Дж. МекГриві в залякуванні і погрозах щодо його кар'єри, якщо він, Г. Сіпел, відмовиться бути сексуальним партнером Дж. МекГриві.

Республіканець Брент Шіндлер, який змагався за посаду губернатора з МекГриві в 2001 році і програв, звинувачує демократів штату у тому, що вони спеціально витягнули на поверхню аферу МекГриві, щоб замінити його сильнішим політиком, сенатором Джоном Корзайном. Джон Корзайн дуже відбивається від звинувачень у тому, нібито він хоче позбутися МекГриві, хоч багато провідників Демократичної партії заохочують сенатора кандидувати на пост губернатора у наступних виборах.

Ігор Сікорський: „Мій рід – чисто українського походження”

До редакції надійшов лист від проф. Дарії Маркусь, доктора історії освіти і співредактора американського тому „Енциклопедії української діаспори”, в якому наша шановна чикагська авторка, історик за фахом, відгукується на написану для нашого тижневика і вміщену у „Свободі” (9 липня, ч. 28) статтю Миколи Кравця, присвячену видатному конструкторові літаків Ігореві Сікорському. У супровідному листі проф. Д. Маркусь пише: „Шукаючи за іншою інформацією, я випадково натрапила на надзвичайно цікавий лист Ігоря Сікорського до Василя Галича, в якому знаменитий винахідник просто і ясно заявляє про своє українське походження. Це, мабуть, єдиний документ з підписом І. Сікорського, який визначає його етнічність. І. Сікорський завжди був дуже чутливий щодо того, щоб його не визначали поляком, і це було причиною, чому він досліджував свій родовід. Сподіваюся, що ви видрукуєте цю маленьку довідку для поінформовання ширшого загалу й уведення в обіг цього факту. Добре було б підтримати акцію, метою якою є назвати летовище в Борисполі іменем великого піонера летунства Ігоря Сікорського”. Нижче подаємо матеріал проф. Д. Маркусь:

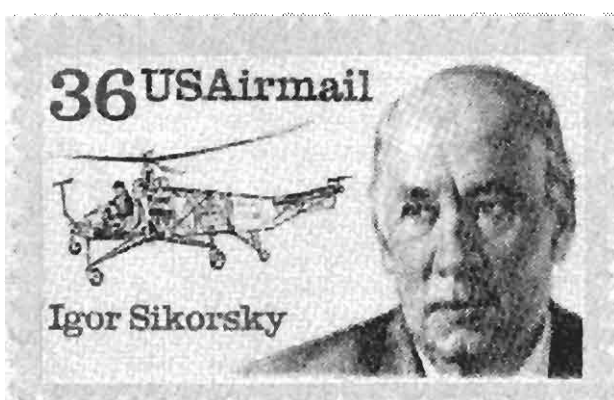
В цікавій і добре удокументованій статті про Ігоря Сікорського з нагоди 100-ліття історичного лету літака „Ілля Муромець” з Петербургу до Києва („Свобода”, 9 липня), Микола Кравець не наважується ідентифікувати Ігоря Сікорського як українця, а визначає як „киянина”. В усіх довідниках І. Сікорський фігурує як росіянин. Його син Сергій Сікорський в листі до мене ідентифікував свого батька як „Russian and a proud son of Kiev”. Проте сам І. Сікорський був свідомий свого українського походження і від нього не відмовлявся. В листі до Василя Галича, вже покійного історика української американської діаспори, датованому 30 серпня 1933 р. (лист писаний англійською мовою), І. Сікорський пише: „Мій рід, який походить зі села на Київщині (in the State of Kiev), де мій дід і прадід були священиками, є чисто українського походження. Однак ми вважаємо себе росіянами з причини, що це була частина Росії і український наріз був інтегральною частиною Росії, так як Техас чи Люїзіана є інтегральною частиною Сполучених Штатів”.

Ігор Сікорський не був ні істориком, ні політичним діячем. Він був геніальний винахідником і будівельником літаків. Його найбільше досягнення в ділянці летунства не є „Ілля Муромець”, що безнастанно підкреслюють росіяни, тому що літак був збудований в Росії, а винахід

гелікоптера, який він здійснив в Америці. Те, що він визначав себе як росіянин, можна б не так виправдати, як вияснити в контексті того часу та пріоритетних зацікавлень І. Сікорського. Він належав до тієї верстви української інтелігенції на початку ХХ століття, яка себе визначала як „малороси”. На жаль, така сама ментальність і сьогодні спостерігається серед українців, і то високо посадових осіб в Україні в трохи іншому представленні, мовляв, ми, росіяни і українці – братні народи і мусимо бути завжди разом. А сьогодні таке думання вже тяжче виправдати.

Коли І. Сікорський приїхав до Америки, то почав шукати фондів для розвитку підприємства з побудови літаків. Були чутки, які сьогодні, мабуть, тяжко було б перевірити (при переїзді з будинку до будинку багато паперів розгубилося), що він звертався за позичкою 5 тисяч доларів до Українського Народного Союзу, де йому відмовили. Він дістав допомогу від російських іммігрантів, а найбільшу (5 тис. дол.) – від композитора-піаніста Сергія Рахманінова.

Пропозиція Миколи Кравця назвати міжнародне летовище в Борисполі іменем Ігоря Сікорського дуже влучна. Надіймося, що вона знайде позитивний відгук в урядових колах України. Також можна поставити пропам'ятну таблицю при вході до комплексу будинків (тепер, здається, вони в перебудові) на Ярославов

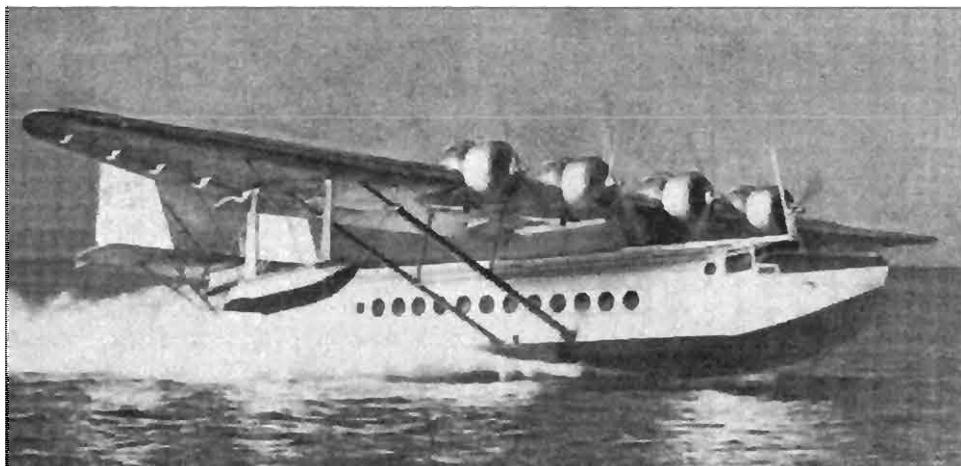
Поштова марка США на честь І. Сікорського

вім Валі, ч. 15. Там був будинок Сікорських, в городі якого малий хлопчина Ігор вперше випробовував свої конструкції літака та гелікоптера, що він симпатично описує у своїй автобіографії „Історія окриленого-С” („The Story of Wings-S”), виданій 1941 р. При вході до будинку багато пропам'ятних таблиць, але про Сікорських – ні про батька Івана, видатного психіатра, якого праці були перекладені на десятки чужих мов, ні про Ігоря, – світової слави піонера летунства, немає згадки.

Ігор Сікорський був глибоко вдячний Америці – країні, збудованій вільною працею вільних людей, як він це окреслив, за можливість працювати і творити, що, мабуть, не було можливим в будь-якій іншій країні. За те Америка вшанувала його, крім ряду різних високих відзначень, виданням поштової марки. Тільки двоє осіб українського походження – І. Сікорський і спортсмен Б. Нагурський, були так відзначені.

Надіймося, що в скорому часі ми зможемо прилітати до Києва на летовище імені Ігоря Сікорського, визначного українця – піонера летунства. Існує ж документ з його власним підписом, що його рід є чисто українського походження.

Фото: родинний архів І. Сікорського. Друкується з дозволу.

Побудований в США літак І. Сікорського „С-42” (1934 р.) перевозив 32 пасажирів на авіолініях „Пан Америкен”

Гелікоптер І. Сікорського „С-58” почали випускати в США у 1954 році і виготовили понад тисячу машин.

СКУ – про порядок голосування закордонних українців

Координаційний комітет СКУ у справах виборів в Україні 2004 р. повідомляє громадян України у діаспорі, котрі не перебувають на постійному обліку в консульських установах чи офіційних представництвах України, що вони, правдоподібно, не появляються в списках виборців. Тим, хто хоче брати участь у президентських виборах України, треба негайно особисто, поштою – звичайною або електронною чи факсом зголоситися до найближчої консульської установи чи офіційного представництва України. Виборчі дільниці будуть оформлені за 50 днів до виборів, а у виняткових випадках – за 7 днів перед виборами. Можна особисто зголошуватися до уже оформленої виборчої дільниці не пізніше, як за 7 днів до виборів або у день виборів, якщо є відкріпне посвідчення, в додатку до паспорту України.

Для тих громадян України, котрі перебувають далеко від постійних

консульських установ чи офіційних представництв України, СКУ складе анкету зголошення громадян України до списку виборців з проханням до Міністерства закордонних справ України та Центральної виборчої комісії України відкрити додаткову виборчу дільницю. Ці анкети треба повернути до СКУ не пізніше 15 вересня. Хоч у Законі про вибори вказано, що виборчі дільниці утворюються з кількістю виборців від 20 до трьох тисяч осіб, але у випадку зосередження близько трьохсот виборців в даній місцевості розглядатимуться можливості відкриття додаткової виборчої дільниці. За анкетами можна звернутися на адресу СКУ: 145 Evans Avenue, 207, Toronto, ON M8Z 5X8, Canada. Факс: (416) 323-3250. Електронна пошта: congress@look.ca. Адреси консульських представництв України можна знайти під інтернетною адресою: www.mfa.gov.ua

Голова Української всесвітньої координаційної ради Михайло Горинь надіслав до „Свободи” звернення „Єдність заради майбутнього”, у якому закликає Міністерство закордонних справ України і Центральну виборчу комісію створити всі необхідні умови для участі у голосуванні громадян України, що перебувають за межами батьківщини.

Ця проблема непокоїть також СКУ, президент якого Аскольд Лозинський, голова виборчої комісії Юрій Даревич і генеральний секретар Віктор Педенко у заклику до громадян України за кордоном пишуть: „Проявіть свою національну свідомість конкретним ділом, зголосіть свою участь у виборах, повідомте про це СКУ, прийдіть і проголосуйте 31 жовтня за ваше і наше майбутнє”. СКУ клопочеться складенням найширших списків громадян України за кордоном, відкриттям

додаткових виборчих дільниць, нагадує, що статус особи в країні тимчасового перебування не може впливати на її участь у виборах.

Лука Костелина з Чикаго в листі до редакції „Чи готові закордонні громадяни України взяти участь у виборах президента України?” посилається на думку голови організації „Четверта хвиля” у Франції Василя Гулея, котрий вважає, що „тільки кожен 16-ий громадянин України за кордоном обізнаний зі своїм виборчим правом та має намір ним скористатися”. Лука Костелина, розглядаючи цю проблему, робить висновок: „В мене немає сумніву, що кожний, хто проживає за кордоном і відчуває себе українцем, має бажання взяти участь у виборах. Однак бажаним треба допомогти, а інших – переконати у важливості участі у виборах, донести правдиву інформацію щодо голосування”. Він інформує про те, яка праця в цьому напрямі проводиться в Чикаго.

Л. Хм.

День Незалежності – 13-ий

На світі живе чимало людей, які вірять у різні прикмети, тому для них число 13 є небажаним, нещасливим. Але з календаря викинути це число не можна, тому як належне ми сприймаємо відзначення 13-ої річниці проголошення незалежності України. У ці дні вояки молоді держави готуються до паради, а державні мужі підводять підсумки звершень у політиці та економіці. Але похвалитися їм особливо нічим.

Курс, якого дотримується впродовж ряду останніх років провід України на чолі з її Президентом Л. Кучмою, викликає тривогу. Функції держави перебирають кримінальні олігархи, регіональні та сімейні клани. Їм належать засоби виробництва і масової інформації, ресурси, нерухомість. За 1991-1999 роки валовий продукт України зменшився на 60 відс. За розмірами середньої заробітної платні Україна дуже відстала від Росії, Казахстану, Білорусі. Працездатні люди, еліта нації, шукають заробітку за кордоном і тепер 6-7 мільйонів громадян України працюють за її межами. Щоб потішити решту населення, провідники запевняють, що зароблені гроші заробітчани везуть в Україну. Сумнівне потішення... Молодь шлюбного віку перебуває за кордоном, а смертність населення перевищила народжуваність.

Перед державними органами постало невідкладне завдання впровадження чесної виборності керівників місцевої влади; контрольованої цінової політики та державної монополії на стратегічну сировину і енергію; впорядкування цін і тарифів у комунальній сфері; повернення населенню заощаджень радянських часів; створення надійної системи охорони здоров'я; створення робочих місць і повернення в Україну її громадян; створення умов для прискореного розвитку дрібного і середнього підприємництва; збереження довколишнього середовища; подолання морально-духовної кризи в суспільстві.

Усе більші сумніви аналітиків викликає зовнішня політика нинішнього правління, його проукраїнський зовнішньополітичний курс. Недавні зміни Воєнної доктрини України (незважаючи на найновіші „пояснення“), відхід від плянів зближення з ЕС і НАТО, активізація ЄОП, надто часті і не завжди відкриті зустрічі Л. Кучми з В. Путіним, після яких громадськість відзначає зміни, не завжди вмотивовані українськими інтересами – усе це вселяє непевність у майбутньому. Чи не почався вже процес творення нового СССР – Союзу свободних суверенних республік?

Але попри усі сумніви настає свято 24 серпня, а за кілька тижнів – вибори наступного президента України, тож залишається потішитися тим, що 13-та річниця незалежності усе ж не була фатальною і вже наступна принесе Україні відчутні зміни на краще.

Кандидат на президента В. Ющенко слушно зазначив у своїй програмі: „Я бачу Україну державою, яку шанують і цінують її власні громадяни і до якої з повагою ставляться у світі“. Не втрачаймо віри, що Україна буде такою!

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про „нещасливе“ число

Кажіть, що хочете, але я не люблю тринадцятки. Завжди здається, що вона може принести (так як від віків прийнято думати) тільки нещастя, журбу, неприємності. Чи воно справді так є? Здається, це залежить від нашого особистого переконання і нашої зазобонності. Чи ми справді віримо в нещасливу тринадцятку – чи це просто пересуд?

Але як би воно не було, цього не змінимо, що саме в біжучому 2004 році припадає оця „нещаслива“ тринадцятка, коли йдеться про число років, в яких нам припало щастя святкувати незалежність Української держави. Отож з биттям серця вичікуємо день 24 серпня та ставимо собі питання, що він нам усім принесе? А передусім – що ця річниця із „нещасливим“ тринадцятим числом принесе Україні та усім її мешканцям? Розуміється, так воно склалося, що саме у цю критичну 13-ту річницю припадають ще і вибори в нашій батьківщині, вислід яких усіх нас дуже турбує.

Ось і маєте усі можливі небезпеки, що їх може принести вже дуже близьке майбутнє, бо ж кінець жовтня вже так близько... І як тут не журитися, і як тут весело вітати цю чергову річницю незалежності, коли вона зв'язана з таким непевним майбутнім? А все ж так хочеться не бути постійним песимістом, а таки шукати за ясними промінчиками на українському небі. Так хочеться саме тепер, коли паки і паки насувається на думку ця нещаслива тринадцятка, шукати за доказами позитивних подій, позитивних зрушень і надій.

Саме такий один позитивний момент, пов'язаний із самостій-

ністю нашої України, вказав мені мій „сусіда по праці“: „Напишіть про те, як тепер в різних країнах та при різних okazіях можна побачити синьо-жовтий прапор, що вказує своєю появою на нашу самостійну державу. Напишіть, як тепер можна його бачити по цілому світі і радіти з того, що він стоїть серед прапорів могутніх західних держав таки рука в руку“.

Справді, у своїй песимістичній настанові відносно тринадцятки я немов не бачу цього нашого державного прапора на усіх телевізійних програмах, що висвітлюють нам перебіг Олімпійських ігор в Афінах. Чи не зворушує цей його вид і це почуття, що він є доказом рівності України з іншими світовими державами? Може (бо ж, як пишу ці рядки до кінця Олімпійських ігор ще далеко), буде ще нагода побачити його не тільки малим відбитком, але і високо на щоглі, де повівають прапори першунів?

Коли, однак, ця мрія може не сповнитися, мою песимістичну тринадцятку заслонить у місті Нью-Йорку будівля „Емпайр“ найвища у місті, яка вперше в історії цього 24 серпня буде освітлена кольорами українського національного прапора в день Незалежності, завдяки старанням Управи Крайової Спільки Української Молоді в Америці, як про це вони повідомляють. То, може, ці наші національні барви заступлять усі песимістичні думки і допоможуть нам святкувати саме цю річницю з повною надією на добрий вислід недалекого вже голосування в нашій Україні?

О-КА

Незгасна й вірна любов до України

**Дорога Україно! Дорога українська громадо!
Дорогі члени Українського Народного Союзу!**

Напередодні 13-ої річниці Незалежності Української держави прийміть наші ширі вітання і найкращі побажання – передусім, безхмарного неба над головою, економічного розквіту, культурного і духовного піднесення!

Очевидно, як і кожного року, на адресу святкової України, її Президента, Уряду і Верховної Ради надійде багато привітів з теплими словами признання, на яке молода Українська держава вже вповні собі заслужила – своїм демократичним характером, миролюбністю, помітним вкладом в загальноєвропейську і світову безпеку. Однак наше союзове привітання – особливо сердечне, адже за ним стоїть незгасна й вірна любов до України усіх наших попередників, починаючи від імigrantів-піонерів, які в другій половині XIX століття влилися в американське життя, але не розчинилися в ньому, не зреклися свого синівського обов'язку перед рідною землею, не перестали дбати про долю свого народу, сприяти зусиллям свідомого українства, котре прямувало до свободи і самостійної держави.

Труднощі перших десятиріч, гідно пережиті нашими дідами і батьками, всією українською громадою Америки, дозволяють нам глибше і ясніше усвідомлювати проблеми, котрі стоять сьогодні перед Україною. Вони досить поважні і стосуються не лише економіки, політики, але й моралі, духовних основ суспільства, підточених довголітнім тоталітарним режимом. Проте жодна з тих гострих проблем не є нерозв'язною, і недалеко той день, коли при добрій волі з обох сторін – з боку народу і з боку народом обраної влади – Українська держава зробить значні, переконливі кроки до соціального, культурного і духовного прогресу.

Тож будьмо усі здорові, вірмо у власні сили, працюймо для загального добра рідного народу і Української держави – і нехай нам допоможе в цьому Бог!

За Екзекутивний Комітет:

**Стефан Качарай, президент,
Христина Е. Козак, головний секретар,
Рома Лісович, скарбник**

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510, UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік \$55.00, на півроку - \$35.00. Для членів УНСоюзу
\$45.00 річно, на півроку - \$30.00. За кожну зміну адреси - \$1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Головний редактор — Ірена Ярославич
Редактори: Ольга Кузьмівич, Христина Ференцевич,
Левко Хмельковський, Петро Часто.

Адміністрація „Свободи“

Адміністратор Володимир Гончарик

Керівник відділу оголошень

Марійка Осціславська

Передплата - Марійка Пенджола

(973) 292-9800 (дод. 3041)

(973) 292-9800 (дод. 3040)

(973) 292-9800 (дод. 3042)

3 РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Чотири наших перемоги в Україні

Лист до всіх, хто має українську душу

Ми з дружиною щороку підтримуємо Міжнародний конкурс з української мови імені Петра Яцика. Вбачаємо в ньому набагато ширший зміст, аніж просто змагання з української мови. Бо ж це не просто турнір, хоча будь-які змагання з мови, що є основою національної ідентичності, надзвичайно важливі, корисні для справи нації, і їх треба підтримувати. Цей же турнір – дуже вдало знайдена форма національно-патріотичного виховання юних.

У цей час, коли в Україні, здається, не дуже престижно бути українцями, по всіх усядах держави лунають високі слова про українську гордість, велич української історії, красу української мови. Мільйони дітей з усіх шкіл в Україні беруть участь у цьому патріотичному дійстві. Уявімо собі: в кожному селі, кожному районному центрі, в кожному більшому й меншому місті – повсюдно йдуть змагання з державної мови.

Немає за всі роки державної незалежності у нас масштабнішого національного проєкту, спрямованого у майбутнє. Адже ж ми всі працюємо з дітьми, з молоддю. Сьогодні діти, а завтра – народ. Сьогодні вони можуть стати – або ж не стати – справді українськими патріотами. Нічого з нічого не бе-

реться. Якщо ми попрацюємо з цими дітьми, якщо допоможемо цьому конкурсіві, то ми сприятимемо націєтворчому процесові.

Разом з виконавчою дирекцією Ліги українських меценатів я був у десятках шкіл в Україні і на власні очі бачив цю важливу патріотичну працю, мав приємність бути на закритті конкурсу в найпрестижніших залях столиці України. Почуваюся щасливим, що дожив до таких свят. Я щасливий, що наші родинні нагороди за ці роки одержали школярі й студенти в Києві, Черкасах, Харкові, Криму, Дніпропетровську й Чернігові. Ми з дружиною маємо сотні подячних листів від цих дітей. Інколи ці листи не можна читати без сліз радості.

Усі ми маємо важливу патріотичну справу. Не залишаймо й не занедбаймо її, бо гріш нам буде ціна. Хай справа цього світлого конкурсу стане справою кожного українця.

Чотири конкурси – це вже чотири українських перемоги! Пам'ятаймо: кожен з нас може зробити свій внесок у нові перемоги. Ми родинно це робимо і вас усіх закликаємо.

Михайло Гоян,
Аделаїда, Австралія

Допоможімо збудувати монастир

Міжнародна організація „Допомога Церкві в потребі” у фінансовому звіті за 2003 рік, який був видрукуваний в бюлетені „Дзеркало”, пише, що Україна дістала 4,370,354 дол. Україна є на другому місці з 123 країн, які дістають допомогу від цієї міжнародної організації. На першому місці – Бразилія.

Важко порахувати скільки грошей дарує українська діаспорна громада, бо пожертви не скоординовані і нема звітування: хто і скільки дарує? „Допомога Церкві в потребі” звітує, що її пожертви йдуть на покликання священників, будову церков, допомогу бідним, видання духовної літератури, стипендії та інші потреби.

Приємно довідатися, що хтось в світі пам'ятає і жу-

рється станом церков України після „імперії зла”, яка нещадно нищила усі прояви духовного життя в Україні за винятком діяльності Російської Православної Церкви, котра вірно служила репресивним органам Советського Союзу.

Нарешті мрії українців здійснилися, Церква в Україні стала вільною і різні віроісповідання розвиваються без перепон. Ми в діяспорі також жертвуємо щедро на будову церков, монастирів, семінарій, університетів, про що можна читати в пресі.

Вже 13 років організація АГРУ („Американці в обороні людських прав в Україні”) збирає гроші на будову монастиря Пресвятої Родини в Гошеві. Зібрано близько 70 тисяч доларів, але кошти будови великі, а люди в Україні бідують і не можуть допомагати, тому збирання грошей в США продовжується, щоб закінчити будову.

Сестра Анатолія Дмитришин, настоятелька монастиря, звертається до людей доброї волі з проською продовжувати пожертви на будову монастиря, який запроектував відомий правозахисник Зеновій Красівський.

Чеки просимо виписувати на „АНРУ-Hoshiv” і надсилати на адресу: 43 Midland Place, Newark, NJ 07106.

Всі пожертви йдуть на будову монастиря, кошти збірки покриті з каси АГРУ. Пожертви можна відтягнути від податку.

Божена Ольшанівська,
президент АГРУ,
Ньюарк, Н. Дж

Хто пам'ятає

Миколу Наконечного?

Дочка і внучка розшукують рідних свого тата і дідуса Наконечного Миколу Петровича, 1906 року народження. У 1933 році, вночі, його забрали з дому і з того часу про нього нічого не відомо. Пізніше, десь приблизно в 1985–1986 роках, вдалося дізнатися, що він проживав в Канаді чи в США, в Нью-Йорку. У нього залишилася племінниця Марія Мендел (чи Мегдел). Дуже надіємось, що відгукнеться його племінниця або її діти чи внуки. Наша адреса: с. Саліжанка, Шаргородський район, Вінницька обл., 23556 Ukraine.

Олена Турчинська,
с. Саліжанка, Вінницької обл.

Союзянки Ялти – союзянкам Америки

Союз Українок Америки об'єднав жінок, які в далекій Америці є вособленням України. Ви впізнаєте їх по білих вишитих сорочках, які з часів першої еміграції і по сьогоднішній день служать жінкам добрими оберегами. Але вишита сорочка – то тільки зовнішня ознака, що вказує на належність до великої української родини. А коли ви поговорите з її власницею, то розкривається перед вами справжня берегиня національного духовного скарбу, дарма що віддалена вона на тисячі кілометрів від рідних теренів.

Україна повинна пишатися своїми дочками, які не забули її в далекій чужині. А коли заяснила сподівана свобода над Україною, Союз Українок Америки вступив у новий період свого розвитку. Він спрямував свою діяльність на зміцнення зв'язків з жінками України і сприяв відродженню Союзу Українок, який заснувався тут у 1917 році і був скасований більшовицькою владою в 1939 році. Проводирем Союзу Українок України стала відома поетеса, дружина Героя

України В. Чорновола – Алена Пашко. Наші посестри з Америки розгорнули спонзорську матеріальну допомогу дітям-сиротам і малозабезпеченим. Упродовж двадцяти років вони відіслали в Україну тисячі пакунків з одягом і взуттям, надали кошти на найнеобхідніші потреби. Союзянки не залишали поза увагою і одиноких бабусь-пенсіонерок.

Крим – чи не найбідніший регіон України. В самій Ялті тяжко знайти працю. Це місто-курорт, яке майже нічого не виробляє, а живе лише за рахунок туризму, а той занепадає за останнє десятиліття. Коли круглий рік працювали санаторії, будинки відпочинку і пансіонати, які забезпечували працюю місцевого населення. А тепер їх приватизували багаті люди, яких називають „новіє рускіє” чи „нові українці”. Тепер заклади відпочинку відкривають свої двері тільки в літні місяці. Тому половина жителів Ялти фактично перебивається якимись випадковими заробітками. Мусимо мобілізувати сили, щоб „лупати стіну” і шукати виходу. Вихід є – обрати нового президента в особі В. Ющенка. Так думає більша частина українців. І може, аж тоді побудують українську школу в Ялті, на яку з нетерпінням чекають тисячі дітей.

Союзянки Ялти сердечно дякують СУА в особі Ірини Куровицької за велику допомогу, надану єдиній в Ялті українській школі, і надіються на подальшу співпрацю.

Любі посестри! Ви так далеко від нас і водночас так близько. Хай розцвітають веселковими барвами ваші вишиванки, які єднають вас із Україною. Нехай дивує світ ваша писанкова врода і щедра на любов серце. Ми з вами. Низько кланяємось усій українській діаспорі, яка разом з нами переживає процес національної відбудови в Україні.

Богдана Шевчук,
Ялта, Крим

„Мусимо ще терпіти”

Мені 84 роки, читаю одним оком, бо друге не бачить. Але думаю, що мусимо ще трохи терпіти. Не довго осталося, що на оту „банду” впаде велике нещастя, ніщо не допоможе їм, де б їх не застало. Чи то є кара Божа? Чи нечиста сила тримає в своїх обіймах нещасний, зморений народ України?

К. С.,
Вискансин

Від редакції: Такий відгук надійшов на опубліковані в „Свободі” (ч. 10) фотографії голови Центральної виборчої комісії України Сергія Кивалова та його участі, разом з Митрополитом Київським і всія України УПЦ Московського патріархату Володимиром Сабоданом, в освяченні приміщення комісії.

Випишіть „СВОБОДУ”!

Ціни за передплату (в американських доларах):

	Рік	Півроку
Член УНСоюзу	45.00	30.00
Не член УНСоюзу	55.00	35.00

☐ Передплата включена

☐ Прошу надіслати мені рахунок

Прошу вислати „Свободу” на адресу:
(Print in English):

Name: _____

Address: _____

City: _____ State: _____

Country: _____ Zip code: _____

Tel.: () _____

☐ Член УНСоюзу, _____ Відділ

Відділ передплати: (973) 292-9800, додатковий 3042

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Літня зустріч активу Дітройтської округи УНСоюзу

Дуже важливим чинником кожної організації є дружні взаємини та співпраця усього членства. Крім основних обов'язків членів для добра даної організації, неофіційні зустрічі завжди сприймаються дуже позитивно, вони бажані.

Одна із найактивніших Округ УНСоюзу – у Дітройті, як у минулому, так і цього року влаштувала 24 липня літню зустріч активу УНСоюзу на оселі „Діброва”. Гарна погода та чудова природа спричинилася до успіху ім-

рези. Програма складалася із трьох частин – обіду, офіційної та розвагової. Найперше, після коктейлю, було подано обід.

Офіційну частину відкрив голова Округи д-р Олександр Серафін. Він звітував про працю Округи. Опісля як член Контрольної комісії УНСоюзу, поділився інформацією про працю централі та зокрема Союзівки.

У розваговій частині Ольга Гнатівич, яка після дев'ятирічної відсутності щойно повернулася з України, зі Львова розповіла, що у загальному помітно деякі покращення зовнішнього вигляду міста, появилось більше крамниць із великим вибором продуктів, не лише своїх, а й закордонних. Все ж таки подекуди помітна різниця між Львовом та західним світом, якщо вести мову про дотримання правил

автомобільного руху, незакінчені проекти будов чи відновлення деяких будинків. Назагал, враження з відвідин були позитивні.

Після неї виступила Ольга Марушак, яка прочитала гуморески Павла Глазового та народні усмішки з різних джерел. Потім Ніна Василькевич прочитала декілька своїх поезій із її щойно виданої збірки „Наодинці з Богом”. Її виступ був тепло прийнятий, з великим зацікавленням.

Програму дня закінчив О. Серафін подякою усім виступаючим, численним присутнім та тим, які трудилися для приготування їжі. Учасники зустрічі ще довго не розходилися, обговорюючи виступ Олі Гнатівич, поезії Ніни Василькевич та пригадуючи і розповідаючи одне одному народні усмішки із власного досвіду, викликані виступом Ольги Марушак.

Зенон Василькевич

Під час літньої зустрічі активу УНСоюзу Дітройтської округи на „Діброві” (зліва): Оля Марушак, Олександр Серафін, Роман Лазарчук.

Український Народний Союз пошукує осіб, зацікавлених продавати життєве забезпечення (страховку). Вимагаємо знання англійської мови та професійного вишколу (ліцензії). Платимо комісове на рівні з американськими установами, та даємо списки проспектів. Зацікавлених просимо звертатися на тел.:

(973) 292-9800 додатковий 3018

Тепло проводжали колегу Ореста Покладка на заслужений відпочинок

ПАРСИПАНИ, Н. Дж. – 30 липня працівники Головної канцелярії і видавництва УНСоюзу словами подяки і теплими побажаннями проводжали на пенсію Ореста Покладка, який понад 10 років працював в нашій організації. Йому були вручені подарунки, а працівники „Свободи”, знаючи, що Орест Покладок захоплюється лещатами і скульптурою, написали йому жартівливого віршика:

*Настали в Ореста щасливі дні –
Уже не треба бути в бюрі,
Співати можна радісні пісні,
Віддати час улюбленій скульптурі.
А як впаде у Джерзі Ситі сніг,*

*Покличуть Ореста лещата,
Триватиме нестримний біг,
Його забуде рідна хата.*

*На Шльонску Серадзь
пам'ятає час,*

Як юний Орест був у рості.

Він завжди буде серед нас

І ми до нього прийдемо в гості.

Того ж вечора працівники Головної канцелярії влаштували прощальний обід в ресторані готелю „Рамада” в Іст-Гановері, Н. Дж., який пройшов в щирому спілкуванні. При нагоді учасники обіду зфотографувалися. Орест Покладок на світлині – третій зліва в першому ряді.

Л. Хм.

ПОВІДОМЛЕННЯ

для членів 286-го відділу

З днем 1 серпня 2004 року, Відділ 286-ий з'єднався з Відділом 70-им, новим секретарем якого є

НІНА БІЛЬЧУК

Просимо членів звертатися у всіх справах членства та забезпечення в УНСоюзі на адресу:

Nina Bilchuk

2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

(973) 292-9800 ext. 3025

ДО 13-РІЧЧЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

Конституційна ніч Михайла Сироти: сміх і сльози

Після трьох історичних днів – 16 липня 1990 року, коли Верховна Рада прийняла Декларацію про державний суверенітет України, 24 серпня 1991 року – дня проголошення незалежної Української держави, і Першого грудневого референдуму того ж року, під час якого понад 90 відс. громадян країни висловилися за українську державну незалежність, четвертий знаменитий день в новітній історії України – 28 червня 1996 року. В цей день Верховна Рада прийняла нову Конституцію – Основний Закон незалежної, соборної, демократичної Української держави. Сталося це в умовах надзвичайно напруженого протистояння різних політичних сил: гострі ідеологічні баталії між законодавцями тривали понад добу, без перерви на їжу і сон, й здавалися непримиренними. І все ж невеличка група народних депутатів на чолі з Михайлом Сиротою врешті-решт, у результаті гідної подиви стійкості, привела парламент до компромісу. Україна одержала Конституцію і стала повноцінною державою. Про головні обставини події, поведінку певних осіб і найгостріші моменти тієї незабутньої доби докладно згадує в розмові з журналістом Олексієм Науменком колишній голова Тимчасової комісії з удосконалення проекту Конституції Михайло Сирота (інтерв'ю написане спеціально для „Свободи“).

– **Пане Михайле, як було створено Тимчасову комісію з удосконалення проекту Конституції України?**

– Історія створення Тимчасової спеціальної комісії була доволі драматичною. Попередня комісія, на чолі з Олександром Морозом і Леонідом Кучмою, передала до Верховної Ради проєкт Конституції. Це сталося 11 березня 1996 року. Відтоді почалася дуже серйозна боротьба навколо того, що робити далі. Я тоді очолював депутатську групу „Центр”. Коли провідники центристських і правоцентристських груп і фракцій зібралися та провели невеличке опитування, ми побачили, що за той проєкт, який подала у Верховну Раду Конституційна комісія, готові проголосувати не більше вісімдесяти народних депутатів... Про триста голосів навіть не йшлося. Йшлося про те, чи здатна Верховна Рада хоча б 226 голосами прийняти її в першому читанні, щоб потім подати на референдум.

Відразу ж у пресі і навколо Верховної Ради, в усіх політичних колах, почалися величезні спекуляції стосовно того, що Верховна Рада нібито не спроможна прийняти Конституцію, що її треба виносити на референдум. І взагалі, мовляв, країна навряд чи може

бути повноцінною державою, бо українська нація не здатна до власного державотворення. І як результат, вона не здатна прийняти в парламенті Конституцію. Ситуація була дуже напружена.

Саме тому зібралася невелика ініціативна група – осіб дванадцять-п'ятнадцять, і ми просто сіли за стіл і почали говорити не про те, що нас роз'єднує, а про те, що нас об'єднує. Починаючи з першої статті, ми шукали таке формулювання, з яким погоджується кожний. І так методом спроб і помилок ми йшли вперед аж до того часу, поки не побачили, що узгодити проєкт Конституції можна.

Не дивлячись на спротив, який чинило тодішнє керівництво Верховної Ради, Уряд і Адміністрація Президента, ми підготували такий текст, який можна було виносити на перше читання. І тоді вперше не витримали нерви в комуністів і в Олександра Мороза: вони зрозуміли, що наша ініціативна група може створити власний альтернативний проєкт Конституції, який „пройде” у Верховній Раді.

І саме тоді, під натиском цих обставин, десь на початку травня була зформована Тимчасова спеціальна комісія з удосконалення проєкту Конституції. Оскільки в цій групі я виокремився як нефор-

мальний лідер, то мене й затвердили головою Комісії. Тобто, перший етап був етапом ентузіазмів, де я пересвідчився в справедливості однієї біблейської істини, що дванадцять людей, об'єднаних безкорисливою ідеєю, можуть досягнути надзвичайно багато.

– **В який термін треба було подати новий проєкт Конституції?**

– Конституційний процес в Україні тривав понад два роки. Конституційна комісія, очолювана Іваном Плющем і Леонідом Кравчуком, не змогла запропонувати жодного проєкту. При тому, що вона працювала понад рік. Після того комісія на чолі з О. Морозом і Л. Кучмою працювала півтора року і лише потім передала до Верховної Ради законопроєкт. Ніяких термінів ніхто не встановлював. Йшлося про те, чи взагалі Україна може прийняти Конституцію, чи ми нездатні зробити це.

– **Чому ж попередні комісії не змогли створити таку Конституцію, яку створила Тимчасова комісія?**

– До процесу прийняття конституції будь-якої країни світу, як правило, є два підходи: силовий підхід та пошук компромісу. Адміністрація Президента і підпорядкований їй Кабінет міністрів 1996 року диктували силовий підхід: ми

сильні, ми змусимо вас прийняти Конституцію, яка потрібна нам. А вони створили жорстко президентський варіант Конституції.

Ми пішли іншим шляхом. Ми вважали, що Конституція – це не метод розправи з політичними супротивниками, а перш за все політично-правовий договір між різними політичними силами, які домінують у суспільстві. І було б добре, якби цей компроміс був співзвучний з досягненнями світового конституційного права.

Чому ми відстоювали гармонійний підхід, не переважували силу силою, а намагалися поєднати інтереси, знайти компроміс? Ми – європейська держава. А всі розвинені країни Європи мають парламентсько-президентську форму устрою. В той час, як комісія, очолювана президентом і Олександром Морозом, запропонувала президентську конституцію. Це була перша неспівмірність, бо чисто президентська форма правління характерна для країн Південної Америки, для США, але зовсім не для Європи, до якої ми прагнемо. Більше того, якщо ми подивимось на країни колишнього Радянського Союзу, то побачимо парадоксальну ситуацію: у більшості з тих країн, що нібито вирвалися з тоталітарної системи, залишок колишньої радянської еліти знову-таки прагне повернути до тієї ж системи, але вже в менших межах і кордонах. У нас президентська форма правління з величезною концентрацією влади в руках однієї людини завжди привела до цього.

– **Чим став для вас референдум, призначений Президентом Л. Кучмою?**

– Президент постійно говорив про референдум – від того дня, коли проєкт Конституції було передано до Верховної Ради. Створивши навесні 1996 року ініціативну групу, яка показала, що компроміс можливий, ми зняли тоді питання про референдум. Але потім сили, що прагнули концентрації влади, а це, перш за все, найближче оточення Президента Л. Кучми, почали налаштовувати його на дії проти прийняття Конституції Верховною Радою. Президент запросив усіх членів Тимчасової конституційної комісії до себе на зустріч, під час якої висловив цілу низку зауважень, з якими депутати не погоджувалися.

Це була надзвичайно драматична зустріч. Я бачив, як найсильніші, здавалося б, парламентські бійці не витримували й „ламалися”, зрікалися своєї позиції. Мене тоді вразив Ігор Юхновський, якого я надзвичайно шаную: не витримавши тиску Президента, він почав погоджуватись з тим, з чим погоджуватись не можна. Я думав: „Боже любий, чому цей сивий розумний чоловік не витримує?!”

Витримав тоді Роман Безсмертний, як це не дивно. Він був дуже молодим політиком, проте зміг сказати президентові „ні”. І мені дуже шкода, що цей політик не зміг себе реалізувати так, як йому доля призначала. Як голова Комісії я сказав тоді: „Леоніде

28 червня, 9 год, 31 хв. ранку. Десять хвилин тому в результаті понаддобової, емоційно напруженої праці парламент затвердив Конституцію незалежної України. Перед будинком Верховної Ради депутати підкидають на руках Михайла Сироту – головного героя „конституційної доби”. Фото: архів „Свободи”

(Закінчення на стор. 16)

13

**ЩИРО ВІТАЄМО
УКРАЇНСЬКИЙ НАРОД
З ДНЕМ НЕЗАЛЕЖНОСТІ
УКРАЇНИ!**

Головне Бюро

2332 W. Chicago Ave., Chicago, IL 60622

773-328-7500

Відділи в Нью Джерсі

734 Sanford Ave., Newark, NJ 07106

973-373-7839

558 Summit Ave., Jersey City, NJ 07306

201-795-4061

2200 Rt 10 W., Parsippany, NJ 07054

973-451-0200

Відділи в „Midwest“

5000 N. Cumberland Ave., Chicago, IL 60656

773-589-0077

761 S. Benton Street, Palatine, IL 60067

847-359-5911

300 E. Army Trail Rd., Bloomingdale, IL 60108

630-307-0079

8410 W. 131st Street, Palos Park, IL 60464

708-923-1912

8624 White Oak Street, Munster, IN 46321

219-838-5300

Selfreliance.Com*Служимо українській громаді!*

**Хочете забезпечити кращий прихід, коли надійде пенсійна пора?
Зверніться до УНСоюзу. У нас**

найкращі пенсійні грамоти „ANNUITIES“!

**Короткотермінова Пенсійна
Грамота „Annuity“**

2 роки *3.5% APR
3 роки *4.0% APR

*в разі непоновлення або передтермінового відтягнення, грамота автоматично перетворюється у 10-літній контракт з біжучим відсотком.

*Український Народний Союз...**Служить громаді від 1894 року...**Понад \$63 мільонів в активах...*

- Забезпечений дохід протягом цілого життя
- Високі відсотки
- Знімайте безкоштовно до 10%
- сума вкладу необмежена
- tax-deferred- прибуток не оподатковується, аж поки не почнете знімати гроші
- жодних адміністративних оплат

5.5%

**Довготермінова Пенсійна
Грамота „Annuity“**

- 5 років *4.5% APR
- 10 років *5.5% APR

*1-ий рік гарантований

UKRAINIAN NATIONAL
ASSOCIATION, INC.
2200 Route 10 West
Parsippany, NJ 07054
Phone: 800-253-9862
Fax: 973-292-0900
Email: una@unamember.com

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Хрестини 129-го Відділу СУА

ДІТРОЙТ, Миш. – Округа СУА в Дітройті є однією з найбільших і об'єднує як відділи, організовані в перші роки творення СУА, так і ті, що утворилися недавно.

Численні харитативні та мистецькі проекти спричинились до того, що союзняки з радістю прилучаються до корисної і цікавої праці, а гості імпрез, бачачи її результати, радо поповнюють ряди відділів або й творять нові, як це сталося нещодавно, коли утворився 129-ий Відділ, хрестини якого відбулися 26 червня в залі школи парафії Непорочно-го Зачаття в Ворені.

Прийшло багато гостей. Після молитви було виголошено привіт від Управи СУА та голови Ірини Куровицької. На підвищенні, де було встановлено великий вінок як спогад, що перший жіночий журнал в Україні називався „Перший вінок”, зійшлися хресні Катерина Немира, Наталя Даниленко, Ліда Колодчин, Анна Мацілінська, Ліда Качан-Яхницька. Кожна взяла в руки стрічку від вінка, а Марія Зарицька-Червійовська провела символічний обряд хрещення.

Запалали вогники свічок, ніби знаменуючи початок життя нового Відділу, що взяв собі за патронку Лисавету Гулевичівну, засновницю і меценатку Києво-Могилянської академії.

З доповіддю про славетну українку виступила Наталя Даниленко, яка не тільки розповіла про особу

Лисавети Гулевичівни, але й поділилася враженнями від відвідин академії та вміло пов'язала минуле з сучасністю, наголосивши на важливості продовжувати добротинні дії в наш час.

Присутні привітали гостя свята Ярослава Дужого, який останніми роками передав на користь академії 100 тисяч дол. тим самим засвідчивши, що є меценати, котрі дбають про відновлення і плекання української національної еліти. Марія Шнурівська виконала деклямацію „Єлисавета Гулевичівна”. Продовжуючи тему ролі жінок в історії України, членки новоствореного відділу виголосили кілька коротких рефератів. Про княгиню Ольгу розповіла Ольга Козар, про Анну Ярославівну – Дарія Шлега, про Роксолану – Наталя Терпак.

Голова відділу Ганна Білинська та Марія Шнурівська заспівали пісню „То не лебеді ячали”. Учениці школи українознавства ім. Елеонори Рузвельт з Клівленду продемонстрували моделі одягу, виготовлені в мистецькому центрі „Світлиця” на основі українського традиційного крою. Присутні оплесками вітали модельок Олену та Даринку Кулик, Мар'яну Горохівську, Галину Парамозук і Інну Полежаєву. Так поєдналась корисна громадська справа з приємністю для учасників і організаторів.

Катерина Немира

Освячено приміщення Осередку СУМА

ГЛЕН СПЕЙ, Н. Й. – Незважаючи на літню спеку, 2 серпня увечері на оселі „Верховина” зібралася сумівська молодь – від суменят, юнацтва до старших, виховників, членів управи Осередку ім. гетьмана Б. Хмельницького і прихильників, на посвячення приміщень осередку. Серед присутніх були і старці, які колись своєю працею і грішми придбали літню оселю „Хортиця” на оселі „Верховина” для вигоди і потреб молоді. Вони прибули, щоб взяти участь в освяченні і подивитися, чи їхня праця не пішла надармо, чи їхні нащадки не забули гасло СУМА „Бог і Україна”, задля якого вони боролися, страждали і опинилися на чужині.

Старшим на освяченні з очей пробивалася радість при виді вишуканих сумівців – їхніх нащадків. Освячення довершили Владика Роберт Москаль, о. Іван Наконечний, о. мітрот Тома Саюк і о. Василь Петрів.

Короткі слова побажань і привіту Владика Роберта, о. І. Наконечного про єдність та любов зворушили кожного і змусили пригадатися над своїм життям.

Голова осередку І. Оліяр подякував Владиці і отцям, запевнивши, що гасло „Бог і Україна” для сумівців не є порожньою фразою. Відспіванням багатолітнього закінчено чин освячення.

Євген Бачинський

Запрошуємо на свята до Клівленду

Управа Українських Злучених Організацій Великого Клівленду (УЗО) запрошує українське громадянство взяти участь у відзначенні 13-ої річниці Незалежності України, що відбудеться з доповіддю і мистецькою програмою в неділю, 29 серпня, о 3:30 по полудні, у Святопокровському центрі (6812 Broadview Road, Parma, Ohio).

З ініціативи управи Товариства Вояків УПА ім. генерал-хорунжого Романа Шухевича-Тараса

Чупринки і 3-го Відділу Організації Оборони Чотирьох Свобід України 24 червня було створено Громадський комітет під патронатом УЗО для відзначення 75-ліття ОУН, 60-ліття УГВР, 45-ліття смерті провідника ОУН Степана Бандери та свята Покрови – свята УПА. Святкова доповідь, концерт і бенкет відбудуться в неділю, 3 жовтня 2004 р., у Святопокровському центрі.

Громадський комітет

mb financial bank

Очікуйте більшого від банку, якому довіряєте

MB Financial Bank завжди був надійним банком для Чикагських бізнесів та жителів протягом понад 90 років.

І тепер ми маємо багато нових пропозицій для наших клієнтів...від повного вибору комерційних та персональних банківських послуг до простих у використанні банківських послуг по інтернету, та до прогресивних методів управління Вашими фінансовими ресурсами.

Численні відділи і банкомати у Чикаго та околицях. Понад \$4.8 мільярди у активах. Та добре знайоме обслуговування у атмосфері довіри, до якого Ви звикли.

MB Financial Bank виріс з громадами, з якими він співпрацює.

досвід - наша перевага

Численні центри у Чикаго та околицях

CHICAGO
801 W. Madison St.
1200 N. Ashland Ave.
6422 W. Archer Ave.
8300 W. Belmont Ave.
936 N. Western Ave.
820 N. Western Ave.
5100 S. Damen Ave.
2 S. LaSalle St.
1420 W. Madison St.*
2965 N. Milwaukee Ave.
5670 N. Milwaukee Ave.
6443 N. Sheridan Rd.
303 E. Wacker Dr.
One E. Wacker Dr.
One S. Wacker Dr.
1618 W. 18th St.
3030 E. 92nd St.

BURBANK
5750 W. 87th St.
BURR RIDGE
7000 County Line Rd.
DOLTON
14122 Chicago Rd.
ELMHURST
990 N. York Rd.
LAGRANGE PARK
401 N. LaGrange Rd.
LEWIS
1151 State St.
7918 Bustleton Avenue
Philadelphia, PA 19152
Tel. 215.722.6566

LINCOLNWOOD
6401 N. Lincoln Ave.
4010 W. Touhy Ave.
MORTON GROVE
6201 W. Dempster St.
9147 Waukegan Rd.
MOUNT PROSPECT
15 E. Prospect Ave.
NILES
7557 W. Oakton St.
NORTH RIVERSIDE
7222 W. Cermak Rd.

PALATINE
2251 Plum Grove Rd.
PARK RIDGE
1014 Busse Highway
SCHAUMBURG
200 W. Higgins Rd.
SOUTH HOLLAND
475 E 162nd St.
16340 South Park Ave.
TINLEY PARK
16255 S. Harlem Ave.
18299 S. Harlem Ave.

*Відділ з обмеженим
идом послуг

Центр у Філадельфії

1st Security Bank
A Branch of MB Financial Bank, N.A.

Телефони банківського центру:

773.772.4500*, 773.276.4144*, 773.631.8350*, 847.991.9393*, 773.645.3333, 312.633.0333, 847.663.6075, 708.444.2300

*В Українській мові

www.mbfinancial.com

Member FDIC

календар подій

To book a room or event call: (845) 626-5641, ext. 141
216 Foordmore Road • P. O. Box 529
Kerhonkson, NY 12446
E-mail: Soyuzivka@aol.com
Website: www.Soyuzivka.com

20 СЕРПНЯ –

Pub Night with Midnight Bigus.

21 СЕРПНЯ –

Концерт таборової танцювальної групи ім. Роми Прийми Богачевської і виступ Олі Ходоби-Фриз, год. 8-ма веч.
Забава – „Фата Моргана” – 10 год. веч.

22 СЕРПНЯ –

Фестиваль – день Тернопільської області – інформації в наступних числах „Свободи”.

22 – 29 СЕРПНЯ –

Знижковий тиждень. Переночуйте 3 ночі, і дістанете 25 % знижки.

28 СЕРПНЯ –

Галицький Вечір – інформації в наступних числах „Свободи”.

28 – 29 СЕРПНЯ –

Фестиваль – дні Львівської області. Забава – інформації в наступних числах „Свободи”.

3 ВЕРЕСНЯ –

Забава – „Луна” – год. 10 веч.

4 ВЕРЕСНЯ –

Забава – „Фата Моргана” і „Темпо”.

4 – 5 ВЕРЕСНЯ –

Виставка ювелірних прикрас.

5 ВЕРЕСНЯ –

Забава – „Темпо” і „Ворони”.

10 – 12 ВЕРЕСНЯ –

КЛК Вікенд – Загальні збори та бенкет з нагоди 80-ліття клубу. З'їзд Байройтської гімназії та мешканців табору Байройт. Пласт, Курінна Рада „Лісові Мавки”.

11 – 12 ВЕРЕСНЯ –

Пласт, Курінна Рада „Ті, що Греблі рвуть”.

13 – 16 ВЕРЕСНЯ –

З'їзд колишніх студентів Регензбурзької гімназії.

18 ВЕРЕСНЯ –

Весілля – Мішел Винарчук і Михайло Рітз.

24 – 25 ВЕРЕСНЯ –

Пласт, Курінна Рада „Спартанки”.

Відзначення довголітньої праці Марії Харини

М. Харина

Цього року входимо в 34-ий рік праці Фінансової комісії СФУЖО в Америці. Це великий проміжок часу. А найбільш він знаменний для особи, яка вклала незчисленну кількість праці і насаги для успішного і корисного ведення цієї організації. Це – Марія Харина.

Народилася вона в патріотичній родині у Львові. Батько, о. Юліян Фацієвич, польовий духівник Українських Січових Стрільців, мати – Ольга з родини Бойків.

М. Харина була пластункою, середню освіту здобула в гімназії „УПТ Рідна школа” у Львові. Відтак успішно закінчила „Абітурієнтські дворічні торговельні курси” у Львові.

У містечку Стрілишах Нових, де її батько був парохом, брала участь в діяльності „Просвіти”, влаштовувала аматорські вистави, проводила курси вишивання, читала реферати. У 1935 році одружилася з богословом о. Мирославом Хариною. Була членкою Марійської дружини, Союзу Українок та членом управи „Харитативного товариства вдів і сиріт по священиках”. У подружжя народилися дві доні і син.

Після воєнної мандрівки о. М. і М. Харини замешкали у Філадельфії. М. Харина вступила до Союзу Українок Америки, дала почин 88-му Відділові СУА ім. княгині Ольги, а згодом стала членкою 30-го Відділу та членом управи. При парафії Св. Йосафата на Френкфорді, Філадельфія, організувала два драматичні гуртки для дітей і старших, проводила ними. Учила в школі українознавства, була членкою гуртка книголюбів ім. Н. Королевої при Філадельфійській окрузі СУА, а опісля його довголітньою головою.

У 1963 році М. Харина увійшла до редакційної колегії „Українка в світі”, а в 1968 році очолила новостворену Фінансову комісію СФУЖО в Америці, котрої була співзасновницею. Вона була ініціатором Балів української преси, у співпраці з СФ УЖА, від 1971 року проведено 15 Балів преси, ініціювала і проводила літературні вечори, особливо з нагод літературних конкурсів СФУЖО Фондації Марусі Бек.

Також була головою Фінансового комітету для збірки фондів на видання збірника Лесі Українки в століття народження поетеси.

Брала участь як делегатка СУА у посвяченні пам'ятника Тараса Шевченка в Аргентині, де заступала голову СУА ред. Лідію Бурчинську. За заслуги для СФУЖО Марію Харину іменовано почесною членкою СФУЖО, її вручено грамоту признання з нагоди 30-ліття Фінансової комісії.

На літературному Конкурсі СФУЖО в 1973 р. одержала перше відзначення за спо-

гад „Серце, що променіло благодаттю”.

М. Харина є почесною членкою 20-го Відділу СУА ім. Олени Теліги у Філадельфії, а також почесною членкою „Комітету приятелів Української академічної гімназії у Львові”.

За 34 роки ми багато в неї навчилися та за своїли собі багато вартісних прикмет.

Тепер за 34-річну працю на пості голови Фінансової комісії СФУЖО в Америці пропонуємо іменувати високоповажану Марію Харину почесною головою Фінансової комісії, з правом голосу.

Анна Максимович

Про допомогу Олегові Бізяєву

Генеральне консульство України в Нью-Йорку займається справою громадянина України Олега Бізяєва („Свобода”, ч. 33), який прибув в США з метою навчання і 9 липня потрапив до Медичного центру „Beth Israel Deaconess” у Бостоні, Мас., з серйозною черепно-мозковою травмою й перебуває у стані коми. Наразі Генеральне консульство подає матері О. Бізяєва, яка прибула з України в США, допомогу, пов'язану з перебуванням її сина в лікарні та його подальшим перевезенням на батьківщину. Зокрема Генконсульство звернулося до української громади в Бостоні з проханням організувати збір грошей, необхідних для покриття витрат з оренди спеціального літака для відправлення в Україну О. Бізяєва. З цією метою Українська православна церква Святого Андрія відкрила рахунок у кредитівці.

Звертаємось до громади з проханням внести пожертвування на допомогу Олегові. Адреса: „Ukrainian Fraternal Federal Credit Union”, P. O. Box 185, Boston, MA 02132-0185. Account: „St. Andrew Church 1085”. У разі потреби в додатковій інформації просимо звертатися до віце-консула Сергія Куликова: (212) 371-69-65.

Сергій Погорельцев,
Генеральний консул України в Нью-Йорку

СПІЛКА УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ

Осередок ім. ген.-хор. Тараса Чупринки
в Нью-Йорку

Tel.: (212) 473-3467 newyork@cym.org; www.cym.org/us/nyc
136 Second Avenue, New York, NY 10003

ОСЕРЕДОК СУМ-у в НЬЮ-ЙОРКУ

повідомляє всю українську громаду,
що 11 вересня 2004 р.
відкриває цьогорічний сезон за адресою:

136 Second Ave. 2nd Floor
New York, NY 10003

Запрошуємо всіх зацікавлених батьків, які бажають виховувати своїх дітей в українському дусі, записатися до рядів СУМ-у.

В СУМ-і ми виховаємо Ваших дітей в любові до свого краю. Цьогорічна програма виховання включає:

- ❖ виховні сходи
- ❖ спів
- ❖ українські народні танці
- ❖ спорт

та різні розвагові прогульки і програми

Приєднайте Ваших дітей до наших рядів, щоб вони мали змогу спілкуватися з дітьми українського походження та виховувати в товаристві Української Сумівської Родини.

Склад вибраних кваліфікованих виховників та інструкторів передадуть Вашим дітям свій досвід в різних ділянках нашої повної програми, а також приготуємо до різних змагань щорічного Сумівського Злету, який відбувається на нашій чудовій сумівській оселі в м. Еленвіл. А під час літніх вакацій будуть мати нагоду взяти участь в наших сумівських літніх таборах. Не втрачайте такої знаменитої нагоди вступити до рядів СУМ-у в нашому Осередку. Наші двері є відкриті для всіх українців нашої громади.

За докладнішими інформаціями просимо звертатися:

Осередок СУМ-у в Нью-Йорку (212) 473-3467
домашній тел. дир. школи (718) 418-1989
Електронна пошта newyork@cym.org

ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА СПІЛКИ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ

Осередку ім. ген.-хор. Тараса Чупринки в Нью-Йорку

Tel.: (212) 979-8430 newyork@cym.org; www.cym.org/us/nyc
136 Second Avenue, New York, NY 10003

ОГОЛОШЕННЯ

Школа Українознавства при Осередку СУМ ім. ген. хор. Тараса Чупринки в Нью-Йорку проводить набір учнів на 2004-2005 навчальний рік. Запрошуємо всіх бажаючих записати своїх дітей до нашої школи. Професійні вчителі та вихователі допоможуть Вашим дітям не тільки краще вивчити українську мову та літературу, але й познайомлять їх з історією, географією, культурою та мистецтвом України. Ми дуже радо допоможемо Вам і Вашим дітям знайти нове коло друзів в українській громаді, щоб краще розвивати нашу культуру і традиції.

Навчання в школі починаються

11 вересня 2004 р.

за адресою: 136 Second Avenue 3rd Floor, New York, NY 10003

За докладнішими інформаціями просимо звертатися:

домашній (718) 418-1989 – директор школи
Дирекція школи (212) 979-8430
Осередок СУМ-у в Нью-Йорку (212) 473-3467
Електронна пошта ny-cym-shkola@cym.org

Привіти з літніх Пластових таборів

Початок „Лісової школи” і „Школи булавних” – пластових вишколів для підготування членів провладу літніх таборів для юнацтва дагується 1963 роком, коли резолюція Крайового пластового з'їзду поставила як вимогу робити окремі вишколи і вишкільні табори для підготування членів таборових провлад.

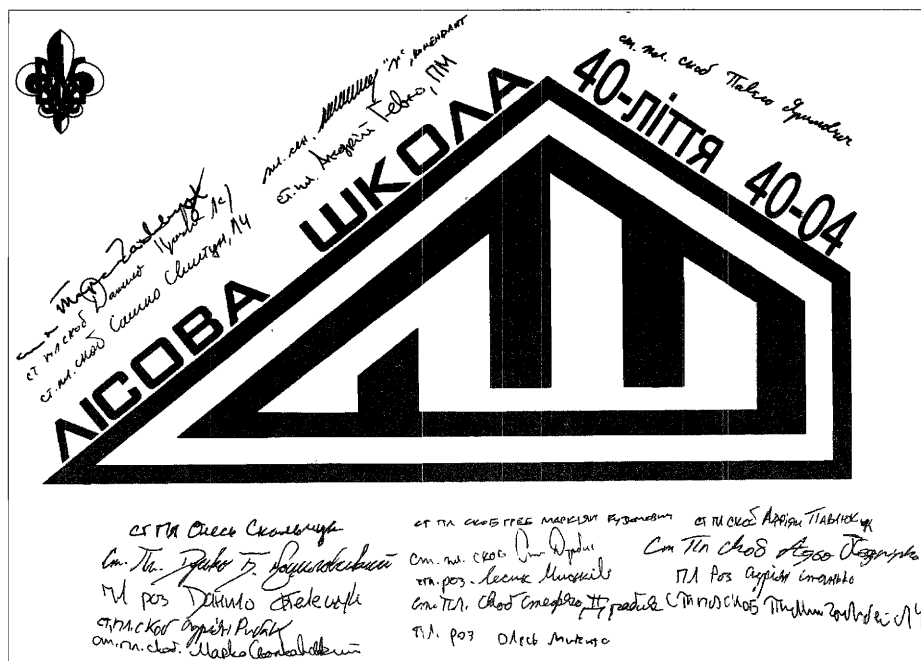
Це підхопив курінь „Лісових чортів”, і пл. сен. Мирослав Ра-

ковський зайнявся організуванням такого вишколу для пластуна, а пл. сен. Юліан Крижанівський підготував відповідну програму. Перший вишкіл, який назвали „Лісовою школою”, переведено в 1964 році, а комендантом був член куреня „ЛЧ” пл. сен. Василь Палієнко. Вже рік пізніше, у 1965 році, ідею такого вишкільного табору підхопили пластуни з куреня „Ті, що греблі рвуть” і провели такий вишкільний табір, назвавши його „Школою булавних”. Від того часу щорічно відбуваються такі вишкільні табори у Гантері, де прихильні пластові громадяни віддають на переведення вишкільних відповідне місце.

О. К.

Поштовий конверт до 40-річчя „Лісової школи”

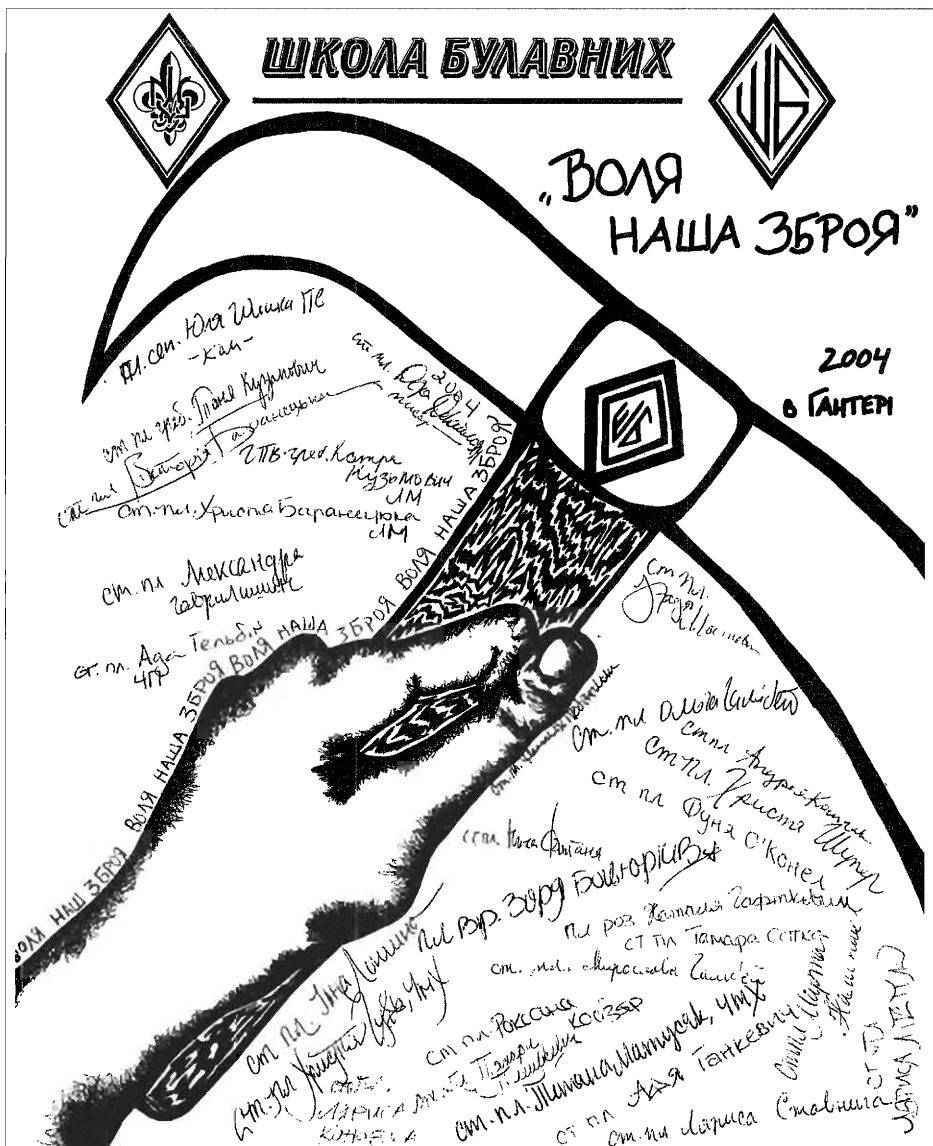

Відбулася літня школа українистики

СОМБОР, Сербія. – 17 – 31 липня відбулася Шоста літня школа українистики, яку організували Товариство української мови, літератури і культури „Просвіта” і Українська національна рада, котра цю школу профінансувала. 60 учнів подружжися з українською мовою, літературою, історією, етнографією, піснями і танцями. Відбулися виклади гостей з Посольства України з історії, географії та сучасності України, лекції про духовність нашого народу.

Директором школи був Євген Кулеба з Кули, дітьми опікувались вихователі Надія Канюга, Марія Миськів та Марія Лешишин. Мову викладали Тіана Угларик та Оксана Стецюк, музику – студенти Музичної академії у Львові Євгенія Усик та Ярослав Кулеба, танці – Микола Ляхович і Славко Семанів. Учні підготували виставу за українськими мітами.

Інформаційна служба Товариства „Просвіта”

Вишкільний табір „Ш.Б.” у Гантері, Н. Й.

Гербовий перстень для академії

ЮНІОН, Н. Дж. – Відомий майстер-ювелір Євген Макар, член УНСоюзу з 1977 року, виготовив в дарунок Острозькій академії зі золота і срібла перстень з гербами України і академії, зображенням Біблії і хреста. На ньому є також геральдичний щит, на якому за відповідною моделлю можна розмістити дарчий напис або прізвище власника. На фото: Євген Макар передає перстень почесному професорові Острозької академії Леонідові Яковчукові.

Фото: Л. Хм.

КОМІТЕТ ДОПОМОГИ УКРАЇНІ ВІДДІЛ ЦЕНТРАЛЬНОГО НЮ-ДЖЕРЗІ

запрошує на К О Н Ц Е Р Т з нагоди

13-ої РІЧНИЦІ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

В програмі концерту:

Вокально-інструментальний ансамбль з Києва „УКРАЇНСЬКІ БАРВИ”
Співачка опери і театру АННА БАЧИНСЬКА • Співак опери і театру РОМАН ЦИМБАЛА
Піаністка опери і театру МАРІЯ ЦИМБАЛА • Молодіжний танцювальний ансамбль „БАРВІНОК”

Після концерту почастинок.

Дальші інформації:

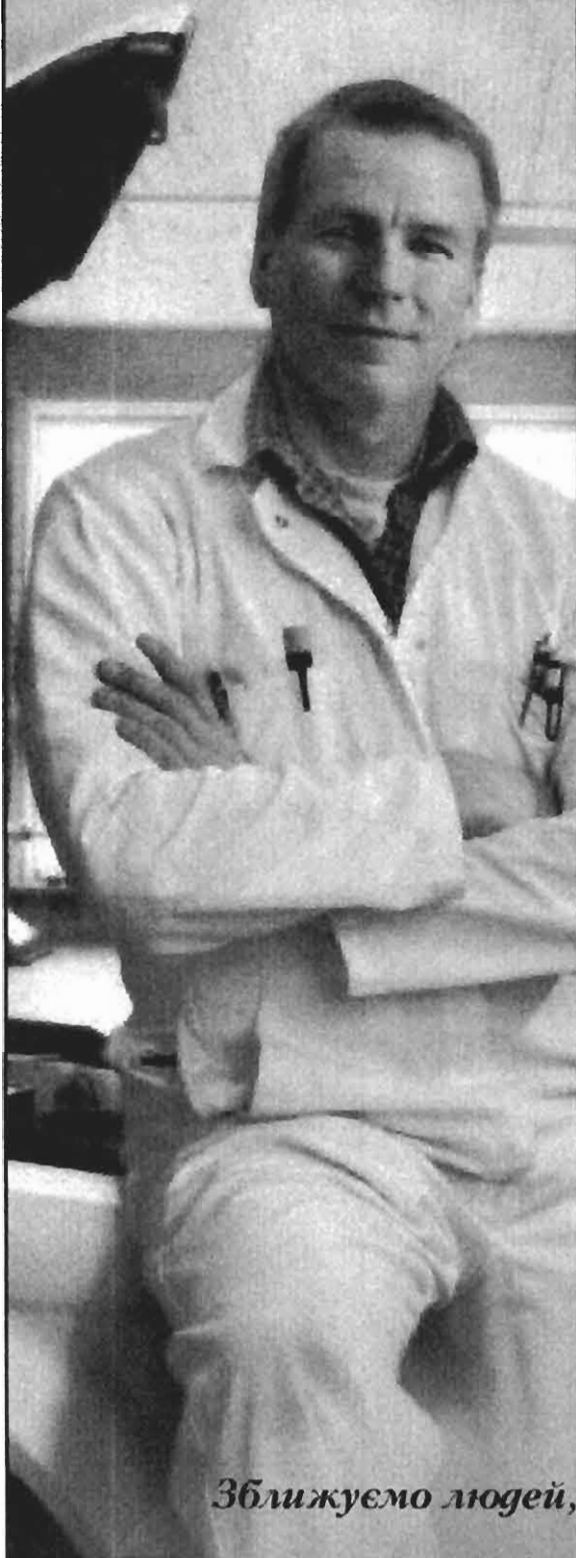
Дам'ян Геча: (908) 755-8156 • о. Іван Лишик: (908) 253-0410 або (212) 873-8550 • Михайло Шульга: (908) 534-6683

Концерт відбудеться

в неділю,
29 серпня 2004 р.,
о год. 4-й

в Українському
Центрі Культури

135 Davidson Ave., Somerset
(So. Bound Brook) NJ.

Я НАДСИЛАЮ
*своїм батькам набагато
більше, ніж гроші*

Зближуємо людей, відкриваємо можливостіSM
**WESTERN
UNION**
MONEY TRANSFER

Ми у Western Union знаємо, що ви довіряєте нам щось набагато більше, ніж гроші. Тому ми робимо процес надсилання грошей якомога безпечнішим і зручнішим.

- Більш ніж 6 000 відділень в Україні і більш ніж 20 000 у Східній Європі.
- Не потрібно мати банківський рахунок.
- Гарантовані* виплати.

Зателефонуйте до Western Union — в компанію, яка знає ваші потреби.

Ми розмовляємо
українською мовою
1-800-799-6882

www.westernunion.com

АДРЕСИ ДЕЯКИХ ВІДДІЛЕНЬ WESTERN UNION

UKRAINIAN
ORTHODOX FCU

1678 E 17TH ST
BROOKLYN, NY 11229
(718) 376-5057

UKRAINIAN
ORTHODOX FCU

35 MAIN STREET
SOUTH BOUNDBROOK,
NJ 08880
(732) 469-9085

UKRAINIAN
ORTHODOX FCU

215 SECOND AVE
NEW YORK, NY 10003
(212) 533-2980

UKRAINIAN
ORTHODOX FCU

265 WASHINGTON AVE
CARTERET, NJ 07008
(732) 802-0480

POLARUS

389 W. ROUTE 59
SPRING VALLEY, NY 10977
(845) 426-7375

POLARUS AGENCY

711 ROUTE 17M
MONROE, NY 10950
(845) 781-0188

* Western Union гарантує, що ваш грошовий переказ через Western Union буде готовий для виплати або відшкодований вам. Дивіться подробиці на бланку грошового переказу "Надсилання грошей".

© 2004 Western Union Holdings, Inc. Всі права зарезервовані. Назва Western Union, його логотип, торгові і сервісні марки є відповідною власністю Western Union Holdings, Inc. Вони зареєстровані і/або вживаються у США та багатьох іноземних країнах.

ДО 13-РІЧЧЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

День Незалежності єднає всіх нас

Шановна громадо! Дорогі співвітчизники!

Літопис українського народу – це шлях нації, яка впродовж століть утверджувала себе в часі і просторі, долаючи історичні терени. Ми зберегли мову, культуру, традиції. Ні революційні стихії, ні масові репресії, голодомори – ніщо не зламало волю українства, його бажання мати свою державу.

У духовному і політичному житті кожного народу є події, які назавжди входять в його історію, свідомість, визначають характер буття, місце і ролі у світових цивілізаційних процесах. 13 років тому, такого ж серпневого дня, був прийнятий доленосний для світового українства документ – Акт проголошення незалежності України. З того пам'ятного дня 24 серпня щорічно відзначається як найбільше національне свято – День Незалежності України. Цей день прийшов як результат тисячолітньої боротьби українського народу за право мати свою національну державу, яка повинна стати запорукою успішного розвитку суспільства.

Незалежність України перестала бути темою дискусій. Україна має свій герб, прапор, гімн і державну мову, власні інститути влади, грошову одиницю, збройні сили – усі атрибути державності. Держава здобула міжнародний авторитет, активно інтегрується до європейських, євроатлантичних структур, одночасно розвиваючи добрі взаємини зі своїми історичними сусідами. Шлях

України – це шлях побудови самостійної демократичної незалежної правової держави, а не держави тільки етнічної. У цьому – джерело нашої внутрішньої стабільності і міжнародної злагоди. Поступово відходять в минуле роки економічного спаду, Україна кілька років поспіль демонструє високі темпи економічного зростання.

Звичайно ж, за всієї вагомості здобутків підсумки тринадцяти років залишають нам можливість для покращення життя пересічного українця. Сприймаймо реалії як без еuforiaльних перебільшень, так і без зайвої драматизації – з належною гідністю, не принижуючи перед світом власну державу і самих себе.

Відродження національної свідомості – складний і багатоступеневий процес втілення в життя національної ідеї створення економічно заможного, здорового суспільства.

Зберегти незалежність, збудувати міцну державу – наш святий обов'язок перед попередниками, які були корінням, джерелом української державності, які залишили нам у спадок любов до Батьківщини, вивірені часом і випробуваннями кращі риси народної душі, національного характеру.

Нехай День Незалежності об'єднає всіх нас в ім'я спільної мети – щасливої долі благодатної української землі. Зі святом вас, дорогі співвітчизники!!

Генеральне консульство
України в Нью-Йорку

Нехай Дух Правди зійде на Україну

Архипастирське послання Собору єпископів УПЦ в США з нагоди 13-ої річниці Незалежності України

„Народ, який в темряві ходить,
Світло велике побачить”
(Ісаї 9:1).

Протягом останніх дванадцяти років ми тут, в Америці, приєднувалися до наших братів в Україні, щоб радісно відзначати здійснення наших молитов і мрій – постанови незалежної Української держави. Для тих, хто належно зосередиться на духовній дійсності події, що відбулася тринадцять років тому, в серпні 1991 р., стане очевидним, що це було справді Господньою благодаттю.

Це була відповідь на палкі молитви, вознесені до Господа, та на шляхетні вчинки, часто скроплені кров'ю, довершені з почуття любові до народу протягом століть. Тому річницю Незалежності України – чи то тринадцяту, що її відзначаємо цього року, чи кожен іншу – тим, що покликані керувати країною з присвятою та відданістю Тому, хто є джерелом мудрості, та й усім нам, слід зустрічати радісно і з вдячністю. Це наш святий обов'язок.

При цій радісній нагоді варто пам'ятати, що Україна не була заснована як світська держава, а була створена волею Отця, Сина і Святого Духа і освячена апостольською присутністю св. Андрія Первозваного та виплекана ділами безлічі святих мужів, життя і дії яких віддзеркалювали печать Святого Духа.

Саме в цю річницю багато людей в Україні залучені до передвиборних міркувань. Отож потрібно задуматись всім нам над поняттями праведності, справедливості і відданої праці для людства, що нам їх заповідає Святе Письмо, які зобов'язують всіх громадян, не лише декількох вибраних осіб. Сотні років тому наш Божественний Учитель з Назарету спрямовував увагу Своїх слухачів на обов'язок віддати кесареві кесарево, а Єдиному Богові – те, що є Його.

В наших щирих молитвах ми просимо Єдинородного Сина Божого, Господа і Спаси нашого Ісуса Христа, щоб Він керував всіма громадянами України, яким довірена духовна і світська опіка народу, щоб вони були вірними управителями даного їм Світла, ходили, як діти Світла і, як апостол Павло нам нагадує, зодягнулися „...в серце милосердне, добротливість, покору, лагідність, довготерпіння” (Кол. 3:12).

Приймаючи цю благодать свободи разом з вами, нашими духовними дітьми тут, в Америці, і в Україні з повагою і вдячністю, ми благаємо Отця Світла і всякої благодаті, Сина праведності і Духа Правди зійти на нас, обняти та провадити у всіх наших поступованнях.

+Константин, Митрополит
+ Антоній, Архiepіскоп
+ Всеволод, Архiepіскоп

**CLEVELAND SELF RELIANCE
FEDERAL CREDIT UNION**
„САМОПОМІЧ“

УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА
КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА
„САМОПОМІЧ“ У КЛІВЛЕНДІ

вітає

СВОЇХ ЧЛЕНІВ

та

ВЕСЬ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОД
В УКРАЇНІ І ДІЯСПОРІ

з нагоди

**13-ої РІЧНИЦІ
НЕЗАЛЕЖНОСТІ
УКРАЇНИ**

6108 State Road, Parma, Ohio 44134
Tel.: (440) 884-9111 • Fax: (440) 884-1719
Lorain (440) 277-1901 • Canton (330) 305-0989

**UKRAINIAN
SELF RELIANCE
NEW ENGLAND
FEDERAL CREDIT UNION**

Самопоміч

21 SILAS DEANE HIGHWAY, WETHERSFIELD, CT 06109-1238
PHONES 860•296-4714 800•405-4714 FAX 860•296-3499

**УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА
КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА
„САМОПОМІЧ“ НЬЮ ІНГЛАНД**

складає найщиріші побажання
з нагоди

**13-ої РІЧНИЦІ
НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ**

всій українській громаді
в США та українському народові
у Вільній Україні

Запрошуємо українців з нашої околиці
стати членами Кредитівки

Дайте нам нагоду допомогти Вам
у Ваших фінансових потребах.

Відвідайте нас на нашій „WEB SITE”
WWW.USNEFCU.COM

Конституційна...

(Закінчення зі стор. 9)

Даниловичу, ми не можемо погодитись з Вашими пропозиціями". Йшлося про двопалатний парламент та інші речі. Тоді Президент підписав Указ про референдум. Це сталося 25 червня 1996 року.

Указ про референдум – це завжди конфронтація. І вранці 27 червня, коли ми прийшли до Верховної Ради, ми вже розуміли: або приймемо Конституцію і знімемо напругу в суспільстві, або буде референдум, будуть дуже жорсткі дії проти Верховної Ради, аж до її розпуску, і нічого доброго суспільству це не принесе.

– Процес випрацювання і прийняття Конституції України завершився надзвичайно драматичним моментом – „конституційною добою”. Що Ви відчували, коли майже добу стояли на трибуні Верховної Ради і відстоювали нову Конституцію?

– О восьмій годині ранку 27 червня я зайшов до Верховної Ради, а о десятій годині ранку 28 червня вийшов. Це була кульмінація не лише історії парламентаризму України, але й новітньої історії України. Бо всі проблеми, що існують в державі, концентруються в парламенті, а всі проблеми в парламенті, завжди концентруються в конституційному процесі.

Тієї доби я пережив дуже насичену гаму почуттів, яку навряд чи переживу коли-небудь в своєму житті. Апотеоз „доби” тривав від другої години ночі до шостої години ранку. Саме тоді депутати не могли знайти компроміс з двох положень: 20-ої статті Конституції, в якій ідеться про символіку, гімн і таке інше, і статті про Автономну Республіку Крим, яку ми голосували в „пакеті”. Чотири години поспіль все баянсувало на грані. Був такий момент, коли я обома руками вхопився за два мікрофони, на моїх плечах „висіло” 10-15 депута-

тів, які кричали, лаялися, билися, а я ревів несамовито в мікрофони: „Люди добрі, не думайте ви про себе, подумайте хоч раз про Україну!” – і не чув власного голосу.

Протистояння було сказаним. Вранці, рівно о шостій годині, ми голосуємо за цей парадоксальний блок, про який я щойно говорив, і ...299 голосів! Зал заревів. І коли о 6:01 ми проголосували триста одним голосом, тоді всі зрозуміли, що Конституцію буде-таки прийнято. Заля вирувала. Журналісти, наче на футбольному полі, кричали зі своєї ложі: „Ура! Буде Конституція!”. Це був найдраматичніший момент. Тоді всередині мене щось обірвалося, і я вперше відчув, що не витримую.

І коли о 9:21, уже в присутності Президента, ми прийняли Конституцію, я вже мало усвідомлював, що відбувається. Мене хтось хопав, цілував, наливав шампанського, хотіли підкидати прямо в сесійній залі. Я подумав: „Боже, вони ж впускають мене на ті стільці і вб'ють!”, і закричав: „Хлопці, не треба! Я жити хочу!”.

У той же час я зрозумів, що титанічна праця тисяч людей знайшла своє завершення. Україна в черговий раз довела, що може розвиватися нормально. Недарма у багатьох депутатів на очах стояли сльози. Можливо, це були сльози спокути за те, чого не доробили попередні наші покоління.

Ви говорили про перешкоди, які ставила вам влада. В чому вони полягали?

– О другій годині ночі біля Верховної Ради було знято охорону. Тобто до Верховної Ради міг заходити будь-хто. Окрім того, в Кабінеті міністрів зібрався штаб, щоб вирішити питання про вимкнення в приміщенні Верховної Ради світла та води, аби перешкодити ухваленню Конституції. Тоді через своїх представників ми заявили, що й без світла і без води – при свічках, але ми все одно її приймемо, проте змінимо наше ставлення до Кабі-

нету міністрів. У той час багато міністрів були депутатами Верховної Ради. І тодішній прем'єр-міністр Павло Лазаренко вирішив усіх депутатів-членів Кабінету міністрів вивести наступного дня до Черкаса на нараду. Тож о третій годині ночі, помітивши відсутність цих депутатів у залі Верховної Ради, ми вирішили прийняти постанову про зняття їх з посад. І сонні, трошки злякані, міністри серед ночі почали з'являтися в сесійній залі.

Парадоксально, що під час прийняття Конституції в залі не було першого Президента України Леоніда Кравчука і голови Верховної Ради Івана Плюща. Цікаво було дізнатись, де подівся член Конституційної комісії Олександр Лавринович. Йому телефонували з Криму і запитували: „Що там у вас відбувається?” – „Нічого, душі приймаю”. – „А хіба Ви не знаєте, що у Верховній Раді Конституцію приймають?”

– Тобто, не всі були в той час такими альтруїстами, як Ви?

– Альтруїзму в політиці дуже мало. Взагалі, він властивий лише неофітам, новачкам. Я був тоді новачком і не знав усіх підводних течій. Можливо, саме через те я й зміг виконати завдання, що стояло переді мною.

Ми правильно зрозуміли закони розвитку суспільства і сприяли їм. Бо коли тече річка, ти можеш прочистити її русло, і вона нестиме волю, буде чистою і корисною. Але якщо весь час кидати туди каміння, річка буде лише збільшуватись. І рано чи пізно цю запруду прорве. Не можна гвалтувати закони суспільного розвитку. Ми їх не згвалтували, а просто зрозуміли і виконали свою місію.

– Сучасна Україна опинилася в дуже складному політично-соціальному становищі. В чому Ви бачите причину цієї кризи?

– Починаючи від першого дня незалежності, Україна системно нищилася. Сьогодні на її території ведеться потужна геополітична світова війна, де такі складники, як Росія, США, країни Західної Європи, борються за контроль над ресурсами української держави: природними, виробничими, інтелектуальними.

І в цій боротьбі інтереси українського суспільства не дуже враховуються. В цьому не можна звинувачувати інші країни, бо вони борються за інтереси власного суспільства. Українське суспільство виявилось значно слабшим, воно не змогло дати здорову, сильну політичну еліту, спроможну захищати його.

Системне нищення України ведеться в трьох напрямках. Перший – це контролю над українськими підприємствами з боку неукраїнського капіталу. Другий – руйнування системи освіти і науки, бо тільки ці складові є основою конкурентності будь-якої країни. І третій удар спрямований на політичні партії: розкол між ідеологічними партіями лівого і правого спрямування; створення великої кількості псевдо-партій для розпорошення уваги виборців і поневіряння їх у партійних можливостях; створення потужних партій-„голдінгів” для обслуговування інтересів олігархічних кланів.

За задумом цих кланів, українське суспільство не повинно отримати жодної ідеї, скажімо, ідеї національного розвитку. За тринадцять років ми так і не зформували жодної тези, що ми будемо, куди ми йдемо, чого ми прагнемо, що ми можемо сказати молоді про це? А перше наближення до цього є в Конституції, де ми хоча б схематично означили, що Україна є республікою, що найвищою цінністю є людина, її життя, її свобода, право на все, що дає нам сучасний світ.

– Чи вважаєте Ви критику на адресу Конституції обґрунтованою?

– Подивіться, хто критикує Конституцію: перш за все, олігархи, напівкримінальні клани, які сьогодні сконцентрували в своїх руках до 95 відсотків усіх надбань українського суспільства, тоді як самі вони складають 2-3 відсотки всього населення. Для того, щоб утримати ситуацію під контролем, їм потрібна авторитарна система управління. І вони хочуть закріпити це в конституційному вимірі.

Більшість засобів масової інформації знаходяться під контролем кланів. З допомогою цих засобів ведеться психологічна війна проти власного суспільства: суспільство недобре запрограмується, в нього вноситься ідея зневіри, розчарування, озлобленості, а тим часом йому підкидають, що так погано живеться через те, мовляв, що Конституція погана. Тут ми виходимо на гостру проблему і з боєм бачимо, що українське суспільство менш структуроване, менш потужне, менш організоване, ніж російське, німецьке, американське. Наше хворе суспільство дає й хвору еліту. А хвора еліта, з одного боку, неспроможна виконати своєї історичної місії.

Сьогодні жодна ідеологія в Україні не спрацьовує. Тож ми повинні стати вище ідеології, знайти підставові цінності.

– Як, на Вашу думку, можна відродити духовне коріння, зневажаючи до якого охоплене наше суспільство?

– Відродити його дуже важко, але спробувати треба. Перш за все, до влади повинні прийти сили, які левову частину державних доходів витратять на три речі: освіту, науку і культуру. Окрім того, забезпечать свободу підприємництва, нададуть людям можливість працювати на своїй землі і користуватися результатами своєї праці. В усьому світі така модель виправдана: там, де вкладають в освіту і науку, де відроджують національну культуру, відразу піднімається економіка. Відродження духовності залежить від соціальної активності людей і можливе через формування відповідальної, а не корумпованої влади.

Зважте, що третє тисячоліття – епоха Водоля, який завжди опікувався мистецтвом. А друге тисячоліття – епоха Марса і Плутона: війна, насильство, жорстокість. Ми стоїмо на роковій межі. Вся нечисть відійде. Ви же знаєте, що перед світанком вона шаленіє найбільше. Але вже настає світанок...

Джон Кері - українець?

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – За повідомленням інформаційного агентства Ройтерс з Лондону, після декількох місяців дослідження предків Джона Кері, група експертів з вивчення британської аристократії, що працюють для авторитетного видання „Беркс Піредж” („Burke's Peerage”), 16 серпня оголосила, що цей кандидат в президенти США має родинні зв'язки з усіма шляхетними родами Європи, а також, можливо, споріднений з царем Іваном Грозним, попереднім імператором Візантії та шахами Персії.

Керівник групи експертів „Беркс Піредж” Гарольд Брукс-Бейкер заявив, що всіма зв'язками з шляхетними родинами Джон Кері повинен завдячувати своїй матері Розмарі Форбс.

„Кожна кровна лінія з материнського боку робить Кері найшляхетнішим з усіх попередніх президентів Америки”, – каже Брукс-Бейкер. Також він додає: „Вже стало правилом, що президентські вибори в листопаді вигравав той кандидат, який мав більше шляхетних генів та хромосомів, отож наступні вибори, якщо врахувати досвід попередніх 42, повинен виграти Джон Кері”.

Такі ж дослідження, здійснені і щодо роду Президента США Джорджа Буша молодшого, стали для нього суттєвою перевагою в 2000 році – він мав значно вагоміші шляхетні зв'язки порівняно з Елом Гором, претендуючи на кровну спорідненість з британською королевою Єлизаветою, англійськими королями Генрі III та Чарльзом II.

Відповідно до досліджень „Беркс”, Дж. Кері є нащадком колишніх королів Англії Генрі III та Генрі II, а також далеким родичем Ричарда Лев'яче серце, який очолював Хрестовий похід 1189 року.

Він є також потомком Генрі I, короля Франції, та його дружини Анни Ярославни з Києва, що також свідчить про спорідненість з найшляхетнішими родами Швеції, Норвегії, Данії та Русі.

Дж. Кері є близьким родичем Джона Вінтропа, першого губернатора Массачусетсу, до речі, саме інтереси цього штату він представляє в Сенаті. Бабуся Дж. Кері по материнській лінії є правнучкою Роберта Вінтропа, який був спікером в Палаті представників з 1847 по 1849 рік.

В. Л.

ДО 13-РІЧЧЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

Квітень 1991 року: вони стояли біля джерел Незалежності України

Квітень 1991 року. На запрошення Конгресу США, до Вашингтону приїхала велика група депутатів першої демократично обраної Верховної Ради України. Майже всі вони були переконаними прихильниками демонтування совєтської імперії й утворення незалежних національних держав, а передусім – України, про що йшла мова у їхніх зустрічах з американськими законодавцями і політиками. Зліва: Марта Зелік (перекладач), Михайло Горинь, Надія МекКонел (Комітет „Україна 2000“), Вячеслав Чорновіл, Богдан Горинь, Лариса Скорик, (наступну особу не вдалося ідентифікувати) сенатор США Ричард Лугар, Володимир Гриньов, Роберт МекКонел (Комітет „Україна 2000“), Дмитро Павличко, Володимир Черняк, Іван Плющ, Іван Драч, Іван Засць, Олександр Мороз, Павло Мовчан, Юрко Саввич (перекладач), Олександр Ємець. Фото: архів „Свободи“

СЛАВА УКРАЇНІ!

Дирекція і Працівники

**З НАГОДИ ДНЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ
ВІТАЮТЬ**

Українську Церковну Ієрархію в Україні і діаспорі,
Національно-Державницьке Відродження сучасної України,
Громадські Організації, Всіх Своїх Членів,
і всю Українську патріотичну громаду.

Численні центри у Чикаго та околицях

CHICAGO
801 W. Madison St.
1200 N. Ashland Ave.
6422 W. Archer Ave.
8300 W. Belmont Ave.
936 N. Western Ave.
820 N. Western Ave.
5100 S. Dermen Ave.
2 S. LaSalle St.
1420 W. Madison St.*
2965 N. Milwaukee Ave.
5670 N. Milwaukee Ave.
6443 N. Sheridan Rd.
303 E. Wacker Dr.
One E. Wacker Dr.
One S. Wacker Dr.
1618 W. 18th St.
3030 E. 92nd St.

BURBANK
5750 W. 87th St.
BURR RIDGE
7000 County Line Rd.
DOLTON
14122 Chicago Rd.
ELMHURST
990 N. York Rd.
LAGRANGE PARK
401 N. LaGrange Rd.
LEMONT
1151 State St.

Центер у Філадельфії
7918 Bustleton Avenue
Philadelphia, PA 19152
Tel. 215.722.6566

LINCOLNWOOD
6401 N. Lincoln Ave.
4010 W. Touhy Ave.
MORTON GROVE
6201 W. Dempster St.
9147 Waukegan Rd.
MOUNT PROSPECT
15 E. Prospect Ave.
NILES
7557 W. Oakton St.
NORTH RIVERSIDE
7222 W. Cermak Rd.

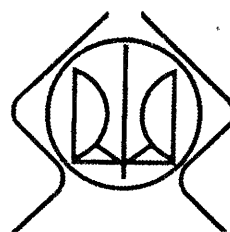
PALATINE
2251 Plum Grove Rd.
PARK RIDGE
1014 Busse Highway
SCHAUMBURG
200 W. Higgins Rd.
SOUTH HOLLAND
475 E 162nd St.
16340 South Park Ave.
TINLEY PARK
16255 S. Harlem Ave.
18299 S. Harlem Ave.

*Відділ з обмеженим
випом. послуг

Телефони банківського центру:
773.772.4500*, 773.276.4144*, 773.631.8350*, 847.991.9393*, 773.645.3333, 312.633.0333, 847.663.6075, 708.444.2300
*В українській мові

A Branch of MB Financial Bank, N.A.

**Ukrainian
Selfreliance
Michigan
Federal Credit Union**

Українська Мичиганська Федеральна
Кредитова Кооператива „Самопоміч“

вітає

**УРЯД УКРАЇНСЬКОЇ
НЕЗАЛЕЖНОЇ ДЕРЖАВИ І
ВЕСЬ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОД**

з нагоди

**13-ОЇ РІЧНИЦІ
НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ**

26791 Ryan Road, Warren, Michigan 48091

Tel.: (586) 756-3300, Toll Free: (877) POLTAVA

Fax: (586) 756-4316

E-mail: usmfcuinfo@usmfcu.org

website: <http://www.usmfcu.org>

В пам'ять Роми Прийми Богачевської (1927 - 2004)

Рома Прийма-Богачевська – визначна українська танцюристка, колишня прима-балерина, талановитий хореограф і педагог усе своє яскраве життя присвятила Музі Танцю – Терпсихорі. Головними темами її творчості була Україна – її героїчна історія, нев'януча краса народних звичаїв та обрядів, легенд та переказів. Урочисте прийняття, присвячене творчій спадщині Роми Прийми Богачевської, відбудеться 12 вересня, о 1-ій год, по полудні, в готелі „Waldorf Astoria“ в Нью-Йорку.

Народилася Рома у березні 1927 року в Перемишлі, в свідомій українській родині Євстахія та Іванни (зі Шмериковських) Приймів. Невдовзі родичі переїжджають до Львова. Разом зі старшим братом Олександром Рома виховувалась у надзвичайно музикальній родині. Мама – професійна піаністка, віолончелістка, співачка, батько – лікар, але також любив і розумів мистецтво. У їхньому домі завжди звучала музика, збиралися талановиті люди, велися цікаві розмови про оперу, театр, співаків.

Марія Пастернакова у своїй книзі „Українська жінка в хореографії” з теплотою описує цю родину, акцентуючи на камерній атмосфері творчих дискусій, яку завжди зуміла створити для своїх гостей високоосвічена Іванна Прийма, мати Роми.

Будучи обдарованою дитиною, Рома співала, танцювала, імпровізувала. Коли їй виповнилося п'ять років, мама привела її на уроки ритміки до школи Жака Далькроза у Львові. Згодом вона обирає новий модерновий стиль – вігманівський, з його виразною композиційною будовою, індивідуальним висловом, пластикою руху, глибоким змістом. Це був дуже близький вродженням здібностям і вдачі Роми тип нового драматичного танцю.

У 14 років Рома Приймівна, як наймолодша віком балерина, танцює у Львівській Опері – бере участь в операх „Аїда”, „Кармен”, „Фавст”, „Травіата”, в балетах „Дон Кіхот”, „Серпанок Переті”, „Вальпургієва ніч” та ін.

У сімнадцятирічному віці Рома з матір'ю змушені емігрувати до Відня. 1944 рік – війна, розруха, страшні випробування. У найдорожчих спогадах залишаються мелодії дитячих літ, щирі молитви дідуся священика, коханий Львів і самотня татова могила, якого раптово забрала недуга...

Здібна дівчина з відзначенням закінчує Музичну академію (хореографічний відділ) у Відні. Далі як прима-балерина виступає у театрах Австрії (Інсбрук, Зальцбург), разом з мамою-аккомпаніатором у складі концертної трупи дає багато концертів у містах Австрії та Швейцарії.

По переїзді на американський континент Рома виступає як солістка в Роял-Балеті у Вінніпегу, а потім працює як хореограф у Монреалі. Постійно збагачує концертний репертуар новими власними танцями. Через кілька років з оригінальною програмою „Танці і характери України” виїжджає у концертне турне до всіх більш культурних центрів Канади, Північної і Центральної Америки. Незамінним товаришем і аккомпаніатором у всіх її подорожах була її мама, Іванна Прийма. Протягом п'яти років вони обидві концертують по Європі, виступають в Лондоні, Парижі, Римі, Мадриді, Мюнхені, Відні, Женеві, Цюриху, Атені і знову – в найбільших містах Америки.

З великим признанням висловлюються про Рому Прийму знані мистецтвознавці, критики – як про українську артистку високої класу, що надзвичайно вміло у своєму індивідуальному танці об'єднує класичний вишкіл з українським фолкльором. Завжди продуманий і вишуканий стиль костюмів та декорацій, які Рома власноручно плянувала, також свідчать про її безмежну фантазію та ерудицію. Легендарними стали танці „Ікона”, „Чайка”, „Русалка”, „Жниця”, „Жахи війни”, „Відьма”, „Обливаний понеділок” чи „Верховина”.

У 1964 році Рома Прийма бере шлюб з оперним співаком Юрієм Богачевським. З часом щасливе подружнє життя доповнюється радістю народження донечки Ані, а пізніше сином, Борисом.

Всепереможна любов до танцю, глибока обізнаність зі світовими „школами” і стилями танцювального мистецтва, дванадцятирічний досвід яскравої артистичної діяльності підвели Рому Прийму до серйозних роздумів про майбутнє

Рома Прийма-Богачевська

українського танцю. Маючи все життя чудових вчителів, будучи завжди старанною ученицею, вона прагнула ділитися з іншими своїми вміннями і тим самим множити красу, радість, пробуджену танцем і ритмами.

У 1963 році Рома Прийма-Богачевська створює власну школу балету та українських народних танців у Йонкерсі, Нью-Йорку, Ньюарку. Цілими родинками приводили найменшеньких до балетної школи уславленої танцюристки. Рома вірила в себе, мала добре продуману систему навчально-виховної праці з дітьми різних вікових груп.

В цій праці природно поєдналися талановитий педагог, зацікавлені батьки і щасливі дітки. А тому, що в основі лежала любов до мистецтва, до дітей, до України, то ця діяльність дала чудові результати.

Протягом чотирьох років існування Балетна школа Роми Прийми-Богачевської створила дві великі балетні вистави – казки „Попелюшка” та „Квіт папороті”. Їх захоплено сприйняли у престижних залах Нью-Йорку, Ньюарку, Вашингтону, Нью-Джерсі та на українських фестивалях.

Прекрасні балетні твори, підготовлені хореографом для дітей своєї школи, чарівна музика композитора Ігоря Соневицького принесли не тільки велику естетичну насолоду глядачам, але й відкрили багато імен обдарованих українських дітей. А скільки чудових відгуків отримали вишукані декорації мистців Володимира Бачинського, Тараса Гірняка, реквізити Оленки Богачевської. В обидвох виставах музичний супровід

(Закінчення на стор. 19)

В пам'ять Роми...

(Закінчення зі стор. 18)

здійснював піаніст Олег Левицький і робив це витончено, легко, у повній гармонії з балетом.

Наступним творчим етапом був балет „Пер Гіт”. Це хореографічна версія, оперта на чарівну музику Е. Гріга. Чудовий захоплюючий сюжет полонив роботою і учасників, і організаторів. І знову – блискучий результат.

Щоразу зростала кількість дітей, котрі бажали вчатися у школі Роми Прийми-Богачевської, відкривалися нові гуртки – у Лонг-Айленді, Олбані. З лекціями про мистецтво українського танцю їздила артистка-педагог до Чикаго, до Вініпегу, Едмонтону (Канада) і навіть до Бразилії. Школа набувала глибшого змісту. Крім науки танців, учні тут мали чудове українське середовище, де формувалась культура товариського спілкування, відбувався процес пізнання традицій і звичаїв нашого народу.

З часом великого признання набувають своєрідні курси українських танців, які пані Рома вела на оселі „Верховина”, потім – на Союзівці.

Особливе місце у діяльності Роми Прийми-Богачевської було відведено ансамблеві „Сизокрилі”. Стільки ж радості і задоволення отримала вона від їх крилатого зростання. Ансамбль створено у 1978 році в Нью-Йорку. Його членами стали учні з різних шкіл, що згуртувались у цей гарний колектив. Це були переважно студенти і молоді спеціалісти різних професій віком від 15 до 28 років. Суботами з'їжджались вони на репетиції з різних міст американського Сходу.

У репертуарі „Сизокрилих” – чисельні народні танці, стилізовані балети та тематичні танці: „Боротьба за волю”, „Хрещення України”, „Сюїта Івасюка”, „Чорнобильська трагедія”. На рахунок ансамблю багато концертів у різних містах Америки, Канади, участь у ювілейних концертах, святах, академіях. Танцювальні композиції „Сизокрилих” на фестивалях (традиційних українських і слов'янських) є окрасою усіх програм. Щоліта свій тритижневий інтенсивний курс навчання і професійного вишколу на оселі „Верховина” закінчували неперевершеним виступом на липневому фестивалі.

Творчою вершиною своєї педагогічної праці вважала Рома Прийма-Богачевська поїздку „Сизокрилих” на Україну у 1992 році. Збулася заповітна мрія її життя. На поклін Україні привезла своїх сорок вишкolenих орлят – наймиліших учнів, а також доньку Аню та сина Бориса. Концерти „Сизокрилих” у Львові, Києві, Харкові, Івано-Франківську, Калуші були справді тріумфальними. Але для неї самої найпам'ятнішим був виступ учнів на її рідній сцені Львівського Оперного театру.

Слова подяки і благословення від Митрополита Володимира Стернюка, довготривалі оплески і овації земляків – все вона згадувала як найсвятіші хвилини в житті.

Добрий підсумок цієї концертної подорожі по Україні зробила газета „Свобода” за 22 вересня 1992 року устами Христини Пеленської: „Виступ у Києві треба вважати великим успіхом як для танцюристів, так і для їхнього керівника – Роми Прийми-Богачевської. Адже вона представила Україні інший вид танцю, окреслюваний на Заході

інтерпретативним, і це треба вважати її внеском в українську культуру”.

На видноколі різноликого американського континенту погасла ще одна українська зірка – Рома Прийма-Богачевська, котра відійшла від нас в травні 2004 року. Її творчість золотими літерами впишеться у скарбницю танцювального мистецтва України. І найбільша велич її не в тому, що сама сяяла поміж нас, а в тому, що своєю невтомною працею засвічувала серця інших, прилучаючи до краси.

Назавжди залишиться у світлій пам'яті своїх майже тисячу учнів із трьох поколінь українців. Назавжди залишиться у пам'яті вдячних батьків. Довічно – у пам'яті творчих колег – музикантів, художників, з якими творила, і зокрема в серці Лідії Крушельницької, з якою провели десятки незабутніх років спільної праці у театрі-студії Мистецького слова.

Всередині липня замаєна Верховинська оселя в Глен Спей знову вітала численних гостей фестивалю 2004 року, який був присвячений світлій пам'яті Роми Прийми Богачевської. На сцені, як завжди, творили вогненне танцювальне мереживо її учні.

Опівночі всі учасники танців стали на коліна зі свічками в руках, схилили юні голови перед вічною пам'яттю найдостойнішої із вчителів... Піднялися з місць глядачі і теж пом'янули її в мовчанні й зажурі...

Святослава Гой-Стром

Фото РІБ: архів родини Богачевських

За подальшими інформаціями про прийняття 12 вересня можна зателефонувати до Українського Інституту Америки: (212) 288-8660.

Хліб та сіль від „Сизокрилих”.

Танцює ансамбль „Сизокрилі”, виплеканий Ромою Приймою Богачевською

Фото: Джон Марин

ДО 13-РІЧЧЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

Україна подолає будь-які перепони

Ми, українська громада Америки, довгими роками мріяли про незалежність та волю України. Після здійснення цієї мрії у 1991 році, наша громада допомагає Україні відновити демократію і відбудувати економіку, перевести її на ринкові рейки. Ми продовжуємо активно працювати, щоб досягти мрії багатьох поколінь наших предків і залишити нашим дітям Україну як заможну, стабільну, демократичну, європейську державу. Від часу відновлення незалежності, Україна пройшла великий шлях у цьому напрямі, але залишилося багато проблем, які потребують вирішення.

Ми, українська американська громада, занепокоєні нещодавною зміною політичного курсу України на зближення з Росією, що проявилася у зміні Воєнної доктрини України та активізації процесів творення Єдиного економічного простору (ЄЕП) між Україною, Росією, Білоруссю та Казахстаном. Перехід трубопроводу „Одеса-Броди” під контроль Росії посилить енергетичну залежність України від північного сусіда замість того, щоб позбутися від неї. Застереження російського президента В. Путіна проти „західних агентів”, які, мовляв, „заважають” творенню ЄЕП, дуже подібні до Переяславської угоди 1654 року.

Президентські вибори цього року мають велике значення для

вирішення як зовнішніх, так і внутрішніх проблем України. Проведення виборів у демократичний та чесний спосіб забезпечить, що Україна прямуватиме на шляху до демократії. У протиположному випадку можливе повторення білоруського варіанту. Європейська спільнота, як рівно ж і США, не повинні допустити до цього. Стабільна, демократична Україна є гарантом миру та стабільності у Центральній Європі.

У 13-ту річницю незалежності України, Український Конгресовий Комітет Америки (УККА) щиро вітає українську громаду США та закликає достойно відзначити це свято. Попереду ще багато праці, але немає жодних сумнівів, що Україна буде рівноправним членом євро-атлантичної спільноти. Закликаємо нашу громаду брати активну участь у громадсько-політичному житті США та України. Допоможемо нашим братам і сестрам поза межами України проголосувати за свого обранця на пост провідника держави. З вашою допомогою, Україна подолає будь-які перепони і побудує демократичну, правову, заможну Державу!

Слава Україні!

За Крайову Екзекутиву УККА:
Михайло Савків, мол.,
президент
Марійка Дупляк,
екзекутивний секретар

Україна ставатиме усе сильнішою

Кожного року 24 серпня українці та їхні приятелі по всьому світі відзначають довгоочікувану та тяжко здобуту незалежність своєї Батьківщини.

Світовий Конгрес Українців також робить підсумки досягнень України за останній рік і успіхів українців, як в Україні, так і поза її межами. Цей рік належить Віталієві Кличку та Руслані – найуспішнішим українцям! Без сумніву, цей рік був для них кращим, ніж для деяких політиків.

Україна вже четвертий рік підряд має економічне зростання і ще раз підтвердила свій потенціал за більшістю стандартів. Американсько-українські взаємини значно покращали, відколи Україна приєдналася до миротворчої діяльності в Іраку. Також європейсько-українські взаємини покращали, відколи президент Європейського союзу Р. Проді переглянув свої твердження, що Україна ніколи не вступить до ЕС.

На жаль, Україна зробила крок в протилежному напрямку, вступивши в мало важливий (сподіваємося) економічний союз з Росією. Також світове співтовариство було здивоване відзначенням 350-річчя Переяславської Ради саме тоді, коли українська діаспора

вшановувала пам'ять жертв Голодомору 1932-33 років. Декілька держав прийняли резолюції про засудження Голодомору.

Українські громади за кордоном зростають, розвиваються і набирають вагомості. Населення України зменшилося, але Україна отримала з цього свого роду користь – приплив капіталу шляхом заробітків за кордоном. Підсумовуючи, можна сказати, що тринадцятий рік незалежності був неоднозначний, однак сповнений більших надій, ніж всі попередні роки.

Наша віра в український народ була непохитною у набагато важчі періоди минулих століть, і це дозволило нам перемогти. Нам слід радіти здобуткам минулого року і не втрачати надії через невдачі.

Україна ставатиме усе сильнішою. Посвятим себе добрим справам, щоб сонце незалежності справді світило над українською землею.

Вітаємо всіх українців світу з 13-ою річницею Незалежності України і зичимо усім добробуту.

За Світовий Конгрес Українців:
Аскольд Лозинський,
президент
Віктор Педенко,
генеральний секретар

SUMA (Yonkers) Federal Credit Union

ДИРЕКЦІЯ І ПРАЦІВНИКИ ФЕДЕРАЛЬНОЇ КРЕДИТОВОЇ
КООПЕРАТИВИ СУМА В ЙОНКЕРСІ, Н.Й.

ІЗ СВОЇМИ ФІЛІЯМИ В СПРІНГ ВАЛІ, Н.Й. І СТЕМФОРДІ, Кон.

ВІТАЮТЬ

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОД В УКРАЇНІ ТА НА ПОСЕЛЕННЯХ

З НАГОДИ

13-ОЇ РІЧНИЦІ

НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

Головне Бюро:

125 Corporate Blvd.
Yonkers, NY 10701-6841
Phone: (914) 220-4900
Fax: (914) 220-4090
Monday-Thursdays: 9:00 A.M. – 3:00 P.M.
Friday: 9:00 A.M. – 8:00 P.M.

Філія у Стемфорді:

Ukrainian Research Center
39 Clovelly Road, Stamford, CT 06902
Phone/Fax: (203) 969-0498
Tuesday, Wednesday, Friday:
4 P.M. – 8 P.M.

Філія у Йонкерсі:

301 Pallsade Ave.
Yonkers, NY 10703
Phone: (914) 965-8560
Fax: (914) 965-1936
Tuesday - Thursday: 3:00 P.M. – 8:00 P.M.
Saturday: 9:30 A.M. – 12:30 P.M.

1-888-644-SUMA

E-mail: Sumayonfcu@aol.com

Філія у Спрінг Валі:

Ukrainian Hall
16 Twin Ave., Spring Valley, NY 10977
Phone: (845) 356-0087 • Fax: (845) 356-5335
Tuesday, Friday:
5:30 P.M. – 8:30 P.M.

НОВІ ВИДАННЯ

А. Зленко. „Дипломатія і політика“

Микола Галів

Під такою назвою з'явилась наприкінці 2003 р. цікава й унікальна праця першого міністра закордонних справ України Анатолія Зленка. Крім згаданої назви, вона має ще підзаголовок – „Україна в процесі динамічних геополітичних змін”. Це своєрідна історія державотворення України. Незаперечні факти свідчать, в яких складних умовах поставала незалежна українська держава. Треба було доводити, що ми – не Росія, а окрема нація – з понад 50 мільйонами населення, зі своєю культурою й історією.

У передмові професор Володимир Василенко стверджує об'єктивний характер книжки і підкреслює, що А. Зленкові, як міністрові закордонних справ, доводилось пробивати перші льоди на дипломатичному шляху незалежної української держави.

Відомо, що Україна не мала державної традиції. Це надзвичайно важливий чинник, якого ми недоцінювали. Україні ніхто не знав. Одиноким віконечком, що існує така країна, була ООН.

Пригадаймо початки української держави, наших президентів Вашингтон приймав задніми дверима. Перед Україною ставились вимоги передати ядерну

зброю до Росії і залишитись без'ядерною державою, щойно тоді, може, її визнають незалежною державою. Водночас російські дипломатичні кола переконували дипломатичний світ: мовляв, не сприймайте серйозно новопосталу державу Україну, бо це явище коротко нетривале і до пів року вона перестане існувати. Це згадус у своїй праці А. Зленко. В таких обставинах діяти не було легко. Україна починала незалежність навіть не з нульової, а з мінусової позиції.

Брак державної традиції і потрібного досвіду, як підкреслює А. Зленко, дуже дався взнаки. Постанови Української держави у 1918–20-ті роки було тільки проблиском, але, на жаль, не було зроблено потрібних висновків. Україна проголосила незалежність, але не зуміла її втримати і утвердити. Найближчі сусіди були нашими ворогами. Зрозуміло, встоятись не було сили.

А. Зленко підкреслює у своїй праці людський фактор: скільки знайшлося людей з дипломатичною освітою і потрібним досвідом? Дуже мало. Москва не бажала підтримати авторитет української дипломатії. Українських дипломатів не вистачало, а вимоги були великі. Ішлося про професійні кадри. На багатьох важливих місцях залишилась та сама

комуністична номенклатура. Але чи була альтернатива? На жаль, не було. Ця сама комуністична номенклатура проголошувала незалежність України.

Треба також пригадати наше розуміння незалежності Української держави. Чи ми до неї готові? Чи не думали, що досить проголосити незалежну Україну, піднести синьо-жовтий прапор та Володимирів тризуб – і всі справи будуть вирішені? Так не сталося, бо державотворення – це набагато складніший процес. І книжка А. Зленка допомагає зрозуміти це.

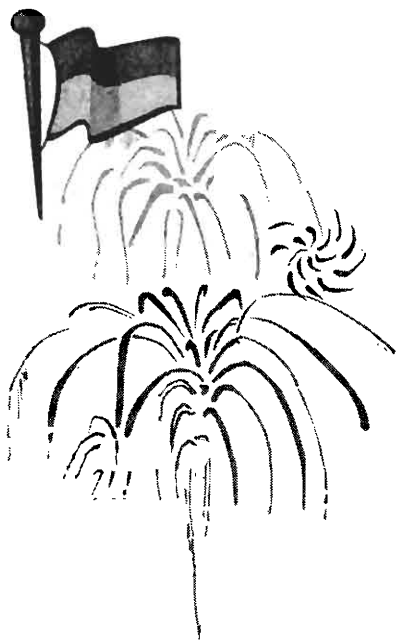
У 1990 році ще за радянського часу, А. Зленко став міністром закордонних справ УРСР. Його одна з перших поїздок була до Нью-Йорку. Тоді вперше А. Зленко зустрівся, в супроводі Генадія Удовенка та інших українських дипломатів, з українцями США, серед яких були Марія Клячко, Ева Піддубчишин, о. Патрикій Пашак, Євген Стахів, Степан і Роман Процики, Мирослав Проккоп, Роман Воронка, Тарас Гунчак, Богдан Певний й інші. Автор цих рядків був господарем. Це був час непередбачених подій у СРСР, який намагався стати економічно-комуністичною державою з гуманним обличчям. Виступ А. Зленка був виважений, без емоцій, з доброзичливою увагою до української діаспори, хоч у той час зустрічі представників УРСР з нами не були популярними. Він наголосив, що у своїй праці буде спира-

тись на традиції УНР і міністра закордонних справ Дмитра Дорошенка.

А. Зленко дає дуже точну характеристику народження нової Європи: „У свідомості німців, французів, британців та інших представників Старого Світу нова європейська сім'я завершувалася на кордоні з СРСР (за винятком балтійських республік, знайомих Європі ще з тих часів, коли вони були незалежними державами). Україні, як окремої держави, в їхній свідомості не існувало... Позинен був минути не один рік, поки ми, українці, зрозуміли, що в очах західноєвропейських країн Україна і її східноєвропейські сусіди – це визначально дві принципово різні категорії держав”. Картина невесела.

А. Зленко неодноразово підкреслює, як треба було щоденною працею доводити у дипломатичному світі свою „європейськість”, коли наші сусіди, що були також у сфері советських впливів, як от балтійські держави, Польща, Чехія й інші, не мали потреби це доводити. А. Зленко пише, що від самого початку його бажанням було спрямування на Захід, до НАТО і Європейського союзу. На жаль, цього не можна було зробити у першій половині 1990-их років, бо це було б „самовбивчим з точки зору відносин з Росією, від якої ми тотально залежали”. Це істотне ствердження. Дехто

(Закінчення на стор. 25)

„САМОПОМІЧ” (Н. Дж.) ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

SELF RELIANCE (NJ)
FEDERAL CREDIT UNION

*Вітання Українській Громаді
з нагоди Дня*

НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ!

CLIFTON (PRINCIPAL) OFFICE

851 ALLWOOD ROAD
CLIFTON, NJ 07012
(973) 471-0700

PASSAIC OFFICE
229 HOPE AVE.
PASSAIC, NJ 07055
(973) 473-5965

WHIPPANY OFFICE
730 ROUTE 10 WEST
WHIPPANY, NJ 07981
(973) 560-9585

ELIZABETH OFFICE
301 WASHINGTON AVE.
ELIZABETH, NJ 07202
(908) 289-5554

Toll Free: 1-888-BANK UKE
www.bankuke.com

ДО 13-РІЧЧЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

I. Зінченко - співець незалежної України

У моєму рідному місті Бориславі усі знають і поважають поета Івана Зінченка. Народився він 20 березня 1916 року в с. Роботівці Запорізької області. Його предки – запорізькі козаки. Пройшов крізь Голодомор, пекло війни, полон, тортури сталінських таборів. Та не скам'яніла його душа, бо на своїй хресній дорозі написав повість „Смарагд”, віршований роман „Волі брат” (про гетьмана П. Сагайдачного), п'ятнадцять поем і багато віршів, на основі яких композитори України створили понад 20 пісень, і серед них – „Журавку”, яка визнана найкращою піснею 1982 року в Україні.

Відомий журналіст Владислав Журавський писав про нього: „Поезія Івана Зінченка – це крик пораненого серця, це велика духовність, це Великодній дзвін, що розбуджує сонних, дає прозріння незрячим, очищає душі від скверни, заставляє яничар зрозуміти, що вони є люди, а не раби комуністичних догм. Тому з повним правом зміг сказати поет в день свого 80-річчя:

*Стоїть на вітрах горобина,
Де гомони чорних заграва –
Щоб вічно жила Україна,
Я серце на розстріл віддав!*

Іван Зінченко – поет справжній, поетичні образи його ви-

ткані з народного мелосу, з глибинного світовідчуття і світобачення, тому вони такі прості і в той час мелодійні, такі багаті на епітети і метафори, як народна пісня. Такі ж вічні, як і багатостраждальний наш народ!“

У поезіях Івана Зінченка голосно озвалися історичні події національно-визвольних воєн. Його творчість – це літопис душі, яка гостро реагує на добро і зло нашого буття. Пропоную до свята України кілька творів Івана Зінченка.

Ольга Марин,
Парсипані, Н. Дж.

*Моя поезія – це крик душі,
Сльоза пораненої птиці,
Надій високих гострі лемеші
І мудрість отчої криниці.
Вона не крутить кривдам жорна,
Не осідла ординцю скакуна –
Вона, як та бджола невтомна,
І милосердна вся до дна.*

20.03.1946 р.

*Де копита й мечі людолова
Покалічили храмів красу –
Животворне дав Бог мені слово
І це Слово я людям несу,
Крізь негоди, мов Божу ікону:
У нім мудрість небес і добра,
У нім віщі духовності дзвони
Й волелюбна*

безсмертність Дніпра.

20.05.1946 р.

На морозі

тріскались долоні

*На морозі тріскались долоні,
А раби вже падали із ніг.
Чом же сльози чисті і солоні
Всіх рабів збагнути світ не зміг?!*
Чом не вийшла Доля на дорогу,
Розгойдавши думами Десну,
Як раби молились ревню Богу,
А весна прокинулася від сну?
До криниць бездонних серед ночі,
Дніпре, чуєш, птахом полечу:
Там знайду я Істину пророчу
І води нап'юся досхочу.
Скаже серце: „Водо, гей цілюща,
Що в тобі заховано на дні:
Може, пісня Волі невмируща,
Чи криві мечі орди страшні?“
А душа вбирає час жадливо,
Січ до себе кличе крізь літа –
Там, де дума викинута із дива,
Жде нас Воля вічна і свята.

26.01.1950 р., Табір „Н”

Монолог в'язня

*День згаса... А чорні хмари
Облягають навкруги.
Хвилі моря, мов примари,
Грізно б'ються в береги.
Одчинить, кати, в'язницю,
Дайте бачить сяйво дня
І руську чарівницю,
Й буйногризого коня.
Дайте ви мені по полю
Проскакати на коні.
Дайте знов Дніпро і Волю
Хоч побачити мені!*

Яничарам

*Чому зреклись ви своєї мови
Не десь, а на Тарасовій землі?
Невже солодкі вам оті окови,
Які кують Нерони у Кремлі?!*
Чому в гаю ви зрадили калину,
Що колисала долю під вікном?
Чому Дніпро і Матір-Україну
Ви не лікуєте святим Добром?
Чому козацьку славу невмирущу
І Волі Дух і всю степів красу –
На берегах Дніпра і там, де пуця,
Ви продали катом за ковбасу?
Козацьку землю, виболену снами,
Не зрадив серцем я на чужині,
Де зла тайга, закурена снігами,
Була в ті дні вовчицею мені.
Сніги, сніги... І п'яний запах хвої,
А за Байкалом – скрізь концтабори.
Сім днів багнетом гнали нас конвої
За сто світів до Мертвої гори.
Мороз калічив „зекам” ноги, плечі,
Як кам'яніли птахи на льоту!
Знедолені і гнані крізь хуртечі –
Зубами гризли вічну мерзлоту.
Вони несли свій хрест за перевали,
А тишу криком різали орли,
Де нам роти багнетом затуляли,
Щоб ми рабами вічними були.
Я добував алмази для Тирана
І помирав над берегом крутим.
Від кривд пекла у серці чорна рана,
Та я в душі не був рабом німим.
Людських терпінь ріка текла в Руйні
На гострих лезах віхол і вітрів.
А я дивився болем України
За грань життя,
що вийшло з берегів.
Де дуб росте на березі озера,
А бездуховність вийшла за межу –
Під Великодні дзвони кров'ю серця
Лукавим яничарам я скажу:
„Якщо в козацьку плонете криницю,
Моя душа з якої воду п'є –
Нехай уб'є вас чорна блискавиця,
А імена хай безвість проковтне!”

Пародії і лірика вчителя Анатолія Горбівненка

А. Горбівненко

Анатолій Горбівненко народився 1953 року в селі Білозір'ї на Черкащині, закінчив Дніпропетровський державний університет та факультет з психології в системі освіти Українського державного університету ім. Драгоманова. Автор збірок „Парнасівські будні”, „Добрий день” та книги віршів для дітей „Кораблик”. Живе і працює в м. Смілі. Подаємо кілька його творів з нової збірки „Покотьоло”, надісланої до „Свободи”.

Солов'ї – безпартійні

Ошукала природу лукава весна –
Віддалася на милість вітренко-морозам.
До якої ж із партій пристала вона?
Чи забаглося вимінити сани на воза?
Чорноротеє птаство злітається знов:
У комісії постійних наради постійні.
І лише солов'ї оспівують любов.
Солов'ї нам не зрадять – вони безпартійні.

Монолог українського коня

Вкраїно, як тяжко тягнути тебе:
Ліворуч, праворуч – багно.
А правлять лиш партії Цоб і Цабе,
І жодної партії Но.

Заробітчани на чужині

У Польщі ніч. По-польски шека пес,
Мордатий місяць плута до Варшави.
Усі хропуть, хто з ковдрою, хто без,
А я себе вколюсю віршами.
Читаю. Потім думаю: ану,
Чи зраджу українську бадилицю,
Коли я пива польського хильну
Та умермелю польську картоплину?
З одного боку, все воно чуже.
А я ж то свій! (Туди його в коліно!)
Хто їсть чуже – той рідне береже.
Я підкріплюсь – подужча Україна...
Мордатий місяць променем хмільним
Ліг на Варшаву, наче на соломку.
І українські сні, немов штани,
Рвав польський пес
і гнав мене додому.

Літературні пародії циклу „Баняк березової каші”

Щоб квітла нива поетична

*Хіба вам, тітко, ломом гупать
У день космічної доби?*

Микола Томенко

Ви Гупаленки, ми Томенки,
Тому і ділим працю ми:
Вам – гупать ломом потихеньку,
А нам – писать книжок томи.
Коли вже надривати пуца,
То до звияжного кінця:
Хіба ж вам, тітко, ломом гупать?
– Вам більше молот до лиця!
Чи день, чи ніч – доба космічна
Уперто кидас зі шпальт.
„Щоб квітла нива поетична,
Тітки, роздовбуйте асфальт!”.

Приворот-цибуля

*Ти шукав у мені неземне?
Тяжко бути на землі неземною.
Розчарований, тихо минеш:
Не такою явив... не такою.*

Валентина Коваленко

Він шукав десь у небі мене,
Я ж стояла в городі з сапою –
Доглядала бадилля рясне –
Тяжко бути на землі неземною.
Він у зіллі, мов кіт, шарудів.
Бачу: скис, розчаровані очі...
Запросила я котика в дім:
„Відпочинь.
Може, їстоньки хочеш?”
Борщ побачив – розцвів на виду.
Ще не відав мене отакої.
Цибулину гризнув молоду –
Просльозивсь...
од любові палкої.

Сама собі Муза

*Поетам всіх віків була потрібна Муза.
А жінці хто потрібен, якщо вона поет?*
Ліна Костенко

Поетам всіх віків була потрібна Муза:
Чи аркуша подати, а чи вина ковток.
А як, приміром, я в поезії загрузла,
Тоді нехай до мене приходить Муз? Чи хто?
То добре, як мені, з духовної потреби,
Заявиться доречно кремезно-дужий Муз.
А як же бути, коли придиба сухоребрій?
Чи вкотиться огрядний –
із пузом, як гарбуз?
І що тоді робить? Яка із нього втіха?
Зашмуляна сорочка, ще й борода руда.
Хіба він надихне?
При ньому ж нічим дихать!
Напевно, на Парнасі пегасів догляда.
Кому воно оте – створіння петельгузе?
Пери йому сорочку, то наліпи котлет...
Закраще буду я сама для себе Муза.
Бо все ж таки я – клясик, я – Поет!

Збився з курсу

– Ач, як хропе!
Ану вставай, прибуду! –
Стягнула жінка ковдру. (Очі злі)
– Чому тебе уздріли вчора люди
Під вечір у сусідньому селі?
Ти, може, там надивав молодичу?..
Сердега очі тре: „Та ні, повір,
То я додому йшов по залізниці,
А хтось, дурило, стрілку перевів”.

Осінь чужоного відходила
По своєму рідному багні,
А зимі не затишно. Й мені,
Ніби пташині, холодно у крила.
Миколой чалапа пелехатий:
Латана торбина на плечі –
Чи дарунки, чи свої харчі?
Чи просити ходити, чи давати?
Запрошу сердешного до хати,
Пригощу, питаю: хто є ти?
Чи ж отой, що мав до нас прийти,
А чи нам на іншого чекати?

Життя мистця, що прикрашає світ

Леонід Лиман (1927-2003)

Живемо ми здебільшого в поволоці буденщини і зчаста лише заднім числом завважуємо, що судиться ж нам, бува, перестріти щось непересічне, а ми вчасно так і не встигаємо усвідомлювати це. З другого боку – як воно не соромно, але, можливо, так і має бути, – бо, живучи в лещатах елементарного виживацтва, хіба так легко перейматись тим, що підноситься до високолетної духовності? Не певен, чи легше говорити про таку особистість, якщо ніколи віч-на-віч не стикався з нею, а тільки за посередництвом слова писаного, а більше друкованого, та ще й переважно на поживклому від давности папері. Але ще важче, бо доводиться тепер переводити цю розповідь на минулий час, оскільки письменник Леонід Лиман – про якого тут річ, – відійшов уже у вічність.

Хоча, як це не дивно, до вічності він, Лиман, переходив уже давно і послідовно. Правда, друкувався він навіть і в останні роки – зрідка чимось поетичним, деколи й прозаїчно-публіцистичним, а то й мемуарами з-понад піввікової давнини. І не раз обіцяв, що ось-ось ознайомить з більшим фрагментом про українське літературне життя перших після Другої світової війни років у Західній Німеччині, чи й таки згадував окремі епізоди та деталі про котрусь літературно-причетну особистість тих літ. Тобто жив він уже, можна сказати, в

позачасі, як людина поважного віку (Лиман 1922 року народження), перейнята не тільки болями сучасності, а й чимдалі більшою мірою – що цілком природно – пам'яттю про минувшину.

Минувшина та з середини ХХ сторіччя, однак, відносна: хоч і пройдений це етап історії, але ще не осмислений як слід і багатьма животрепетними аспектами перехресний з ... теперішністю. Власне, це частина нашої недавньої дійсності, щодо якої ми й досі на стадії першознайомства, дарма що день у день більше доступних джерел і свідчень про неї.

До цієї української „недавності” належить і поезія Леоніда Лимана – в основному з 40–50-их років минулого сторіччя, прозова

„Повість про Харків” з тієї ж часової смуги і ще низка іншожанрових творів (оповідання, літературознавчі статті й дослідження, рецензії, спогади тощо).

Уродженець автохтонно-української Полтавщини, Леонід змалку спізнав, що таке великий Голод і великий терор на рівні антинаціонального геноциду – термін, якого ще й тепер дехто остерігається в Україні й поза нею. Підлітком він ледве не стає безпритульником, коли батька-священника розстріляли більшовики, а мати від неймовірних переживань наклала на себе руки – синові ж передалося у спадок тавро „антисоціального елементу” (завдяки чому хлопець уник мобілізації до армії на початку війни), ще у шкільні роки й навчаючись у 1939–41 роках у Харківському вчительському інституті, він почав писати вірші і навіть друкувався – звісно, дотримуючись накинених згори соцреаліс-

тичних стереотипів. Але ці стереотипи не завадили йому вже при першій можливості заявити про себе справжнього, як лірично-щемкого поета, восьмирядковим віршем „Україні” (опублікованим у Харкові в 1945 році й підписаним псевдонімом „Лиман”, який став повічним його прізвищем):

*Будуть весни, акації, квіти,
Ще багато складеться пісень.
Хай тобі тільки щастя приносить
Кожний сонцем осяяний день.
Хай простори твої голубіють,
Колосяться зелені поля...
Найбагатшою в світі хай стане
Невмирущої сили земля.*

Вірш, дещо дивно просвітлений, як на добу розбування апокаліптичного конфлікту нацистського й більшовицького тоталітарних монстрів, який ще не знати чим мав скінчитись, – проте стилем органічно Лиманів! Поетична творчість його була стримана в емоційних проявах і клясично ясна й витончена, хоч поставала вона з руїн та попелу світової війни, під гуркотом канонад або й у мирну вже пору в таборах „Ді-Пі” у Західній Німеччині. І залишалась ця поезія такою ж олюдною і в роки проживання Лимана (з 1949 року) в Нью-Йорку – відкритою духовно і наближеною до читача аж на відстань душі. Напруга життя ніби входила вглиб слова, а точність занотованих деталей допомагала виразніше виявляти сутність вічного понад суєтністю буденного – адже „людині треба і сум, і горе також берегти”, незважаючи на всі при-

(Закінчення на стор. 24)

Леонід Лиман

Як білі квіти, виростають дні
І відпливають, кинуті на воду.
Знов пригадати випало мені
Твою далеку нелукаву вроду.
Багато ще зустрінеться зневір,
І це життя поволі стане мітом.
І тільки скрізь, всьому наперекір,
Жіночість осені стоїть над світом.
Ти знов живеш у Харкові тепер
І мусиш знову гірко полюбити
Палац Труда і прапор есесер
І мертвого Держпрому сірі плити.
Затихли вже усі материки,
А ти готова стрінути негоду.
Та подивись: нам суджені вінки
Пливуть безладно, кинуті на воду.
1946 р.

Однакова романтика портів
Нью-Йорку, Севастополю, Бізerti...
Повсюди та ж неумолимість слів:
„Коли від'їхати – це трохи вмерти”.
І погасають, як даремний міт,
Усі чуття, нікому непотрібні;
Нове життя і зовсім інший світ,
Як гостя, ждуть на заході чи півдні.
(Ще вчора нас безжурно пестив сміх,
Коли напала випадкова злива).
Хай буде так: на всіх шляхах своїх
Людина є по-своєму щаслива.
Вже в невідоме корабель несе
(Немов новонароджений тепер ти).
Усе залишено, забуто все
(Коли від'їхати – це трохи вмерти).
1952 р.

Щиро вітаємо український народ на рідних землях і в діаспорі

з нагоди

**13-ОЇ РІЧНИЦІ
НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ**

4641 Martin
Detroit, MI 48210
(313) 843-5411 • Fax (313) 843-0035

Main Office
26495 Ryan Rd., Warren, MI 48091
(586) 757-1980 • Fax (586) 757-7117

11838 Jos. Campau, Hamtramck, MI 48212
(313) 366-0055 • Fax (313) 366-3130

**Приєднайтесь до нас!
Найкраще місце щадити і позичати.**

Перші українські книжки друкували в Дермані

Володимир Рожко

Село Дермань – одне з найдавніших і найбільших поселень історичної Волині. Тут з підземних джерел бере свій виток річка Устє (Дерманка), яка впадає у Горинь.

Перше письмове повідомлення про Дермань датується 1322 роком. В грамоті князя Любарта Гедеміновича вказано, що село як маєток дароване ним соборному храмові св. Івана Богослова в Луцьку. Десь в середині XV ст. князі Острозькі, нові власники Дермані, засновують тут замок-фортецю, оточену земляними валами з мурами і бійницями, перед якими були рови, наповнені водою. Цей замок в кінці XV ст. перетворено на монастир. На початку XVI ст. монастир св. Трійці в Дермані завдяки князям Острозьким належали села Дермань, Кунин, Коршів, Глинськ і половина Мізочика. 5 серпня 1602 року патріарх Олександрійський Мелетій благословив фундацію князя Костянтина Острозького на заснування тут спільножитньої обителі з більш змістовним чернечим життям. Ігуменом став видатний вчений, патріот Ісає Борискевич.

Про новий устрій чернечого життя в обителі свідчить запис до першодруку з Дерманської друкарні „Октоїх” 1604 року: „Монастир свій, названий Дермань, з усіма достатками відлучив, на киновію його фундував і інокам віддав, на згромадження до нього людей, богобойних і ченців святолюбивих в житті і вчених, яким то і друкарню придав, аби двояко і трояко пожиточними церкві і вірі святий були, єдиними молитвами своїми святимимагаючи, як солуняни апостолу Павлу, а інші життям святоблудним приклад даючи тим, які хочуть спасатися, а досконалі наукою і письмом, а залаща друкуванням книг світяти всім, подобачись старим іконам, яких праці в письмі і по нинішній день явин, для котрих хвалені суть”.

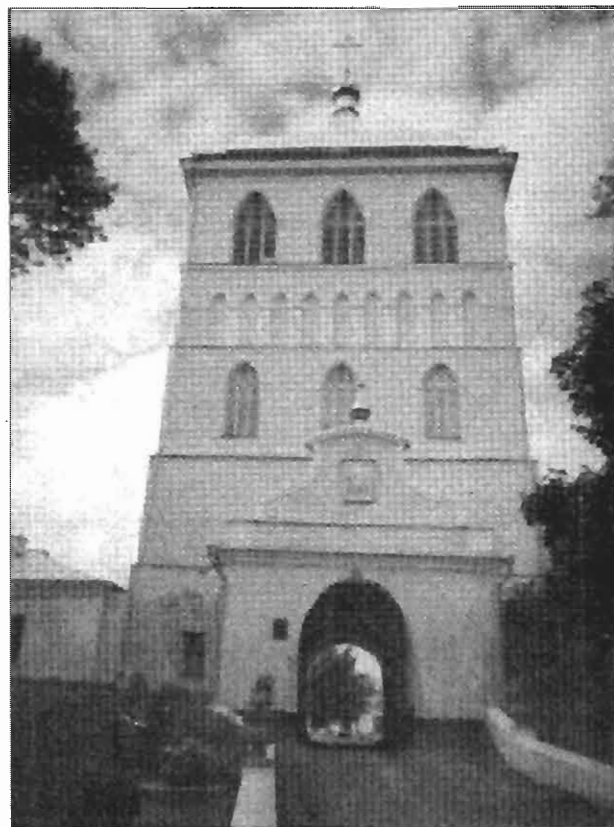
З цього запису, зробленого рукою князя Костянтина Острозького, дізнаємось не тільки про новий зміст чернечого життя після реформу-

вання монастиря, а про й появу тут друкарні, яка дала святому українському православ'ю необхідні книги, а нашій культурі – неперевершені пам'ятки українського православного друкарства на Волині.

В 1602 році князь Костянтин Острозький переносить центр українського православного книгодрукування з Острога до Дерманського монастиря, ігуменом якого був Ісає Борискевич. Він зібрав навколо себе високоосвічених ченців та світських знавців перекладницької і друкарської справи і розпочав працю над виданням нових Богослужбових і полемічних книг, а управителем Дерманської друкарні став священник Дем'ян Наливайко. Це була третя друкарня, після Острога і Старокостянтинова, заснована князем Костянтином Острозьким. Була вона розміщена в чотириярусній вежі-дзвіниці монастиря, яка цілком надавалась для цієї справи. Очолив друкарню священник Дем'ян Наливайко, особистий духівник князя, біля якого згуртувались Кирило Лукаріс, Іов Борецький, Василь Суразький, Ісає Борискевич, Іов Княгиницький. Перебували тут Іван Вишенський, цисаревич Дмитрій та інші. Переклади книг робив священник Дем'ян Наливайко.

Першою виданою книгою був „Октоїх”. Друк його розпочався 12 квітня 1603 року, а кінчився 12 вересня 1604 року. Передмову до книжки написано церковно-слов'янською і українською мовами, післямову підписав „Даміан недостойний пресвітер”. Нижче того підпису зазначено ініціалами технічного друкаря „І. Ф.”, але чиє ім'я стоїть за ними, невідомо, можливо, це син першодрукаря Івана Федорова. „Октоїх” надруковано на доброму папері, у дві фарби.

Під час друку „Октоїха” сталась сумна подія – помер син князя Костянтина – князь Олександр Острозький – надія українського православного народу. Про це в післямові Дем'яна Наливайка говориться: „В літо 1603-тє, місяці грудні 2 дня, представився благочестивий князь Олександр, воєвода, син благовірного князя

Вежа-дзвіниця, у якій містилася друкарня.

Костянтина, і великий плач і сум батьку і рідним залишив, найбільше ж християнам, всі ж бо бачили в ньому допомогу і захист в бідах і гоніннях, що потрясають Христову церкву”.

Окремим виданням Дерманської друкарні була книга „Лямент дому княжат Острозьких над земним з того світу яснесвещеним князем Олександром Костянтиновичем князем Острозьким, воєводою волинським” (скорочено – „Лямент”). Надруковано її після 12 грудня 1603 року. Автор „Ляменту” був Дем'ян Наливайко. Вказана на титульному аркуші дата 2 грудня 1603 року – це не час видання, а день смерті Олександра Острозького. „Лямент” опубліковано імовірно 2 лютого 1604 року в

(Закінчення на стор. 27)

Фестиваль Української Музики і Танців з okazji 25-ої річниці ТРИЗУБІВКИ

25-та
річниця

НЕДІЛЯ 12 вересня 2004

Початок 12 год. попол.

"TRYZUB" UKRAINIAN-AMERICAN SPORT CENTER
County Line Rd & Lower State Rd
Horsham, Pennsylvania
(215) 343-5412

ПРОГРАМА

12:00 – Музика – “Карпати”	Танцювальний Ансамбль “Волошки”
1:30 – Благословлення площі і сцени	Танцювальний Ансамбль “Обрій”
2:00 – Головна Програма	Перший Євангельський Баптистський Хор
2:00 – Забава – “Гармонія”	Музичний Ансамбль “Гармонія”
3:30 – Змагання Копаного М'яча	і ще.....
“Тризуб” проти “Ватра” (Long Island)	

Вступ: \$ 10.00

ТАКОЖ
Смачні страви і напитки

Життя...

(Закінчення зі стор. 23)

кроші, ти мусиш ошаслилювати кожну мить свого існування, щоб була „на всіх шляхах своїх людина... по всьому щаслива”. Водночас остерігав поет і перед скоробіжним оптимізмом, бо, може, ще цілі покоління проживатимуть „без воскресіння і здійснення мети”, і багатьом у невільному підрадянському Харкові доведеться „знову полюбити Палац Труда і прапор есесер”, аж поки ген у котромусь там майбутньому часі „Україна прогрімить могутньо, в віки піднісши непомерклий стяг”.

Лиман, відтворений на безрік від батьківщини, жив таки з нею в серці й душі – жив безсмертною у вічності Україною – тією, що й сьогодні ще тільки сподівана на майбутнє: вічність Лиманова ніяк не вчорашницька, а шойно завтрашня.

Та ж тривка й пророка в часі вічність присутня і в „Повісті про Харків” – автобіографічним значною мірою і наче вмісно непомацьований портретом харківського молодого покоління з передвоєння, носія пекучого терорного спадку 30-их років і сподівальника явно маловірного на близьке майбуття духовного просвітку.

Герої цієї повісті не просто переживають гостро критичну стягу в житті своєї батьківщини, а й прозрівають свідомістю до майбутнього суспільно-визвольницького чину, в якому братиме участь уся національна спільнота: „Націю від загибелі може оборонити не якась

її кляса, а лише ціла нація”. Хіба це не вічна істина, що з несподіваною (а насправді – прикро сподіваною) актуальністю звучить і для нас на початку XXI сторіччя?

Лиманові не раз випадало чути вельми схвальні відгуки на свою поезію та прозу, і то від високоавторитетних письменників і науковців – Євгена Маланюка, Володимира Державина, Юрія Шевельова, Юрія Лавріненка та інших, – які в ньому добавляли навіть „певні риси геніальності”. Але ніяким побитом не можна було довгі роки спонукати його, щоб врешті-решт таки видався книжкою. Що ж – такий він був замкнутий у собі і „самовідсахнутий” він повновартісного виходу на люди...

Загалом Леонід Лиман – з породи диваків, що прикрашають світ. Зблизька це, можливо, і не так помітно, бо філософський погляд може затьмаритись житейською приземленістю фізичної істоти. Але з відстані буденність відступає вбік і видніше бачиться життєвий гін, що в ньому попри всі дивацтва особистості домінує вічність таланту, який таки не змарнував себе.

Таланту, якому поталанило хай навіть лише в останній свій земний рік побачити себе, втіленим у книжку „Пам'ять” – це вперше видане (завдяки сприянню ньюйоркського УВАН), та ще й у столиці України, його „вибране. За яким, сподіваємось, з'явиться і повніше „зібране” з різних жанрів. Таж Лиман уже належить вічності – але й своїй не менш вічній батьківщині.

Ростислав Доценко

А. Зленко...

(Закінчення зі стор. 21)

може в цьому сумніватись, дехто переконаний, що Росія не може жити без України. Може, у далекому минулому так було, але не сьогодні. Також запитаймо себе, які були у перші роки незалежності, силово-мілітарні спроможності України? Невеликі.

Автор розповідає про цікаву, одну з перших, візиту української делегації до Румунії, 28-29 листопада 1991 року, до якої входили А. Зленко, Антон Бутейко, Дмитро Павличко й інші. В дорозі до Букарешту у Чернівцях у поїзді перестрів їх Іван М. Гнатишин, керівник виконавчої влади Чернівецької області, подав вістку: „Румунський парламент підготував до нашого референдуму офіційну заяву, що не визнаватиме його результати в Північній Буковині, яка охарактеризована, як споконвічна румунська земля”. Після короткої наради рішення було одноголосне – не їхати. На зупинці Вадул-Серет делегація зійшла з поїзда і того ж дня літаком повернула до Києва. Далі А. Зленко пише: „Ми навіть не встигли поінформувати румунську сторону, і через кілька годин вранці на пероні Бухарестського вокзалу нас зустріла зі всіма почестями глава румунського МЗС Адріан Нестасе. Поїзд прибув, але делегації в ньому не було”. Це був „перший дипломатичний демарш – прикрий, але,

на мою думку, на сто відсотків виправданий”.

У розділі „Українсько-російські лябіринти” автор вказує на цілу низку непорозумінь, починаючи від розподілу закордонного майна, яке перед тим було спільним, Кримом і Чорноморською фльотою кінчаючи. Це був твердий горіх. Росія не бажала змиритись з незалежністю України. Де тільки могла, там діяла проти України. Про це пересічний громадянин майже нічого не знає. Під тим оглядом автор згадує про виступ у Стокгольмі російського міністра Андрія Козирєва, який відверто говорив про наміри відновити союзні взаємини. На це zareагував А. Зленко, кажучи, що виступ Козирєва – це рецидив імперського мислення, але повернення до Союзу вже не буде. Україна свій вибір зробила і свою долю визначатиме самостійно.

Автор подає багато цікавих фактів і подій своєї піонерської праці. Хоч робить це дуже обережно, розважливо. Цікаві у праці А. Зленка окремі описи відомих у світовій політиці осіб. Серед них – Ганс-Дітріх Геншер, Папа Іван-Павло II, Кофі Анан, Жак Ширак, Р. Ніксон, Г. Кісінджер, Бил Клінтон, Альберт Гор, Євген Примаков, Віктор Чорномірдин, Лех Валенса, Збігнєв Бжезінський і багато інших.

У праці згадується про ядерну зброю і про тиск на Україну з різних сторін, щоб цю зброю було віддано в Росію. Фактичний стан був такий, пише А. Зленко, що

ключик до ядерної зброї лежав не у Києві, а в Москві, Україна не була спроможна у тих обставинах виявити опір. Все таки українська дипломатія старалась цю ситуацію, передання ядерної зброї, якось використати для української держави, одержати певні гарантії безпеки не тільки від Заходу, але щоб це також potwierдила Росія. Отже, було прийнято принцип про непорушність існуючих кордонів України, включно з Кримом. Це вимагало великих зусиль, але було досягнуто важливе запевнення.

До своєї праці А. Зленко також включив угоду українського, російського, білоруського і казахського президентів про створення Єдиного економічного простору. Він це питання розглядає в плані лібералізації ринків і віднови зруйнованих економічних зв'язків з пострадянськими країнами. Правда, Росія бачить цю угоду в інших вимірах і вже плянує економічну експансію, але це не вдасться. Україна визначила свою оптимальну відстань від Росії і нічого нас не примусить переступити цю межу, – каже А. Зленко. Також він вважає, що було б великою помилкою бачити в Росії ворога, але слід будувати взаємини на рівноправній основі.

А. Зленко підкреслює, що взаємини між країнами повинні будуватись, як між порядними людьми. „Для Росії це означає почати поважати українську незалежність, змиритися з думкою,

що ця незалежність – назавжди”. Для України – це означає зрозуміти, що партнерство з Росією не може будуватися лише на тому аргументі, що „нам від неї нема куди подітися”.

Не менше уваги автор присвятив українсько-польським стосункам. За багато років політичні інтереси України і Польщі збіглися. Сенат Польщі 27 липня 1990 року визнав декларацію про державний суверенітет України, а 2 грудня 1991 року Польща першою визнала незалежність України. А. Зленко підкреслює, що поляки перебували поза конкуренцією. Вже 4 січня 1992 року були наві'язані дипломатичні зв'язки, і польський консул Єжи Козакевич приїхав до Києва. Міністер А. Зленко каже, що ніколи перед тим і після йому так шампанське не смакувало, як у час зустрічі з польським консулом.

На закінчення варто зацитувати дуже істотне ствердження А. Зленка: „Гадаю, ніхто з серйозних політиків в Україні не має бажання зробити таке жертвоприношення і увійти в історію, як могильник української незалежності”.

З праці випливає, що автор є глибокою, чесною і гуманною людиною. Успіхи А. Зленко завдячує своїй дружині Людмилі, яка мала велике розуміння і сприяла його праці. Без найменшого сумніву, А. Зленко здійснював свою працю чесно, гідно і залишив вагомий здобуток для наступного покоління дипломатів.

*„Живи, Україно, живи для краси,
Для сили, для правди, для волі!”*

...О. Олесь

У

Незалежності України

Вітаємо

Уряд Незалежної Української Держави

та весь український народ на рідних землях та в діаспорі.

Радіємо досягненнями у розбудові незалежної Української Держави
та бажаємо сильної віри у краще майбутнє її народу.

Федеральна Кредитова Кооператива
САМОПОМІЧ - НЬЮ - ЙОРК

Понад 50 років на службі членам та українській громаді.

Візи,
подорожєві забезпечення,
готелі -
все за вашим бажанням!

Meest Travel Agency Ltd.

ONT.REG. #4093159

97 Six Point Rd. Toronto, ON
(416) 236-7707

Найкращі ціни на авіаквитки!
Прямий рейс до Києва
квитки від \$835

А також до Львова, Одеси,
Дніпропетровська, Донецька,
Сімферополя
Квитки від \$925

Радіо МІСТ
FM 88.9 GHz
з 9 до 10 год. веч.

огляд останніх подій
українські пісні -
сучасні та минулих
років

МІСТ
тижневик
MEEST Ukrainian Weekly

з питань передплати звертайтеся:
в Америці
1-908-474-1100
в Канаді
1-416-236-2007

**ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ,
ПАЧКИ, ЛИСТИ, БАНДЕРОЛІ**

**в Україну та по всіх країнах СНД
в найкоротші терміни!**

Грошові перекази
за декілька
хвилин*

Тільки ми
доставляємо гроші
безпосередньо *
до рук адресата

* Існують деякі обмеження

Дзвоніть безкоштовно:
1-800-361-7345

97 Six Point Rd. Toronto, ON

Висилаємо пачки,
листи, бандеролі
літаком або кораблем

Підбираємо пачки з дому

Щоденна висилка контейнерів

Щохвилиний комп'ютерний контроль
за виконанням Вашого замовлення

СЛАВА УКРАЇНІ!

**Всі підрозділи корпорації "Міст" щиро вітають українську громаду
з 13-ою річницею Незалежності України!**

Перші...

(Закінчення зі стор. 24)

зв'язку з захороненням князя Олександра.

Наступною книгою Дерманської друкарні був „Лист Мелетія святишого патріярха Олександрійського до волебного єпископа Іпатія Потія”. Книга побачила світ 6 лютого 1605 року. Цього листа ще 1599 року з грецької на українську мову переклав Іов Борецький, пізніший митрополит Київський. Передмову до „Листа” написав Дем'ян Наливайко.

На цих, відомих історичній науці, трьох друках, напевно, і скінчилась праця дерманських друкарів і з невідомих причин, як зазначає професор Іван Огієнко, князь Костянтин Острозький перевів її назад до Острога, де в 1605 році. Історик Іван Каманин висловив думку, що Дерманську друкарню архимандрит Ісає Балабан за дозволом князя Януша Острозького продав до Києва. Князь Костянтин мав у своїх маєтках 20 монастирів і понад 600 храмів. В 1627–1633 рр. ігуменом Дерманського монастиря був автор відомої „Граматики” (1619) Мелетій Смотрицький, який в тім монастирі й похований.

Видатний український письменник Улас Самчук, уроженець Дермані, назвав її царицею сіл Волині. Дермань його часу була найбільшим сільським поселенням історичної Волині, зі сталим патріархальним українським селянським життям. Славилась Дермань високою національною свідомістю у визвольних змаганнях за волю України 1942–1952 років.

Дермань другої половини 1940-их років – це кривава рана в серці України. Терор скоїв найкращий цвіт села. Одні загинули в УПА, інші – в концтаборах і тюрмах більшовицької імперії, ще інші заповнили своїми тілами дерманські криниці – їх підступно вбили беріівські кати під виглядом бійців УПА. У 1946 році перейменували Дермань на Устенське.

Вперше прийшов я до цього села 24 червня 1996 року, щоб доторкнутись душею і розумом до її минулого і того дня. Вразила кра-

са навколишньої природи. Горбиста місцевість, білі хати у садах, велич монастирських будівель, місцеве кладовище з давньою каплицею св. Онуфрія, перенесеною сюди з гори Круча 1856 року.

Відтоді минуло сім років. У вересні минулого року я вирушив знову до Дермані, щоб зібрати дані про Дерманську друкарню 1602–1605 років. Нічний поїзд привіз мене до станції Здолбунів, а звідти, сказав би Улас Самчук, „рукою подати до Дермані”. Насправді – не так. Після довгого чекання сідаю до автобуса, який їде до села через Верхів. Дорога неможлива, з вибоїнами, крутизна. І от я в центрі Дермані. Мене цікавить монастир св. Троїці і його дзвіниця, в якій примістив 1602 року свою друкарню Дем'ян Наливайко.

Нині в монастирі – 30 черниць і послушниць. Правлять ченці з Межиріцького монастиря так званою церковнослов'янською мовою, з московською вимовою. Вони викинули з храму меморіальну таблицю з барельєфом Мелетія Смотрицького (1572–1633), колишнього ігумена василіянського монастиря, письменника і полеміста.

Від монастиря моя дорога простелилась до парафіяльного храму св. Трійці (1810 р.), побудованого оо. Василями і захопленого московською імперською церквою в другій половині XIX ст. Іду до будинку, в якому далекого 1897 року народився Микола Хомичевський – Борис Тен. Батько його – священник, мати – вчителька. Він був настоятелем Софіївського собору в Києві, церкви св. Петра і Павла УАПЦ на Подолі, потім – концтабори і тюрми. Помер в Житомирі 1983 року. Його переклади з Гомера, Арістофана, Есхіла, Шілера, Гете, Міцкевича, Шекспіра будуть довго служити вдячному українському читачеві. На будинку – меморіальна дошка: „В цьому будинку, в 1897 році, народився відомий український радянський поет і перекладач Борис Тен (Микола Хомичевський)”. Як кажуть, коментарі тут зайві.

Неширокою мощеною вуличкою піднімаюсь до місцевого кладовища-пантеону, на якому серед могил височіє капличка св.

Храм св. Трійці в Дерманському монастирі.

Онуфрія, оригінальна пам'ятка волинської дерев'яної архітектури. Тут і могила дисидента Мелетія Лахмана, виключеного з Львівського університету в часи Л. Брежнєва за так званий „український буржуазний націоналізм” і повішеного в місцевому кар'єрі.

Після оглядин приміщення Дерманської гімназії, центральний вхід до якої прикрашає меморіальна дошка Уласа Самчука (тут він розпочинав свої перші шкільні студії), іду оглянути місце легендарного Гай-Городка. На цьому історичному місці в роки будівництва соціалізму виросли колгоспні ферми. Під час їх будівництва виявлено фундаменти давніх кам'яних будівель, але їх засипали сміттям, а з тим засипали і нашу пам'ять.

Нині порожні будівлі руйнуються. У старовинній Дермані залишається усе менше від Самчукової „цариці сіл Волині”.

УКРАЇНСКА

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА

щиро вітає
всіх членів кредитівки
та весь український народ

з нагоди

13-ОЇ РІЧНИЦІ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

Bank Online!

www.rufcu.org • e-mail: info@rufcu.org

Out of State. Call Toll Free
1(877) 968-7828

Main Office
UFCU Rochester (Main Office)
824 Ridge Road E.
Rochester, NY 14621
Tel.: (585) 544-9518
Fax: (585) 338-2980

Sacramento Branch
UFCU Sacramento
6029 C San Juan Ave.
Citrus Heights, CA 95610
Tel.: (916) 721-1188
Fax: (916) 721-5551

Capital District Branch
UFCU Albany
1828 Third Ave.
Watervliet, NY 12189
Tel.: (518) 266-0791
Fax: (585) 266-1269

Syracuse Branch
UFCU Syracuse
211 Tompkins Street
Syracuse, NY 13204
Tel.: (315) 471-4074
Fax: (315) 474-2328

УКРАЇНСЬКИЙ ДІМ „ДНІПРО” ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА УСТАНОВА

562 GENESEE STREET, BUFFALO, NY 14204,
TEL.: (716) 847-6655 • FAX: (716) 847-6988

Дирекція і працівники кредитівки
щиро вітають
всіх наших членів
та весь український народ

з

13 РІЧНИЦЕЮ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ!

УКРАЇНСКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА „САМОПОМІЧ”

Філядельфія-Скрентон-Трентон

щиро вітає весь український народ
та українську громаду в Америці

з нагоди

13-ОЇ РІЧНИЦІ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

і бажає єдності, національної свідомості, демократичного духу
та становлення справжньої могутньої
Української Держави!

СПОРТ

Тривають XXVIII...

(Закінчення зі стор. 1)

вич не вийшла до фіналу у стрільбі з пістолета на 25 метрів. У кваліфікаційних змаганнях вона посіла лише 33-тє місце. Ще одна представниця України Юлія Коростильова показала 30-ий результат.

На 400-метровці комплексом з результатом 4.34,83 Яна Клочкова свою суперницю – американку Кейтлін Сандено випередила всього на 12 сотих секунди. Яна отримала авто від офіційного автомобільного спонсора та грошову нагороду. 24-річний шабліст Владислав Третьак, названий так, до речі, на честь славетного хокейного воротаря, у бронзовому фіналі був сильніший від білоруса Дмитра Лапкіса – 15:11.

17 серпня Яна Клочкова у запливі на 200 метрів комплексним плаванням виборола другу золоту медаль і стала першою плавчинєю, якій вдалося на двох Олімпіадах поспіль здобути дві золотих медалі на однакових відстанях. Результат українки – 2 хв. 11:14 сек. Президент України Л. Кучма підписав Указ про присвоєння звання „Герой України” Яні Клочковій за визначні заслуги перед Україною, піднесення авторитету держави на Олімпійських іграх-2004. 20-річний джудоїст з Івано-Франківська Роман Гонтьок став срібним призером Олімпіади. Всі свої поєдинки на турнірі він виграв достроково.

На п'ятий день Олімпіади українці перевершили досягнення Олімпіади у Сіднеї за золотими нагородами, яких чотири роки тому мали лише три. Юрій Білоног 18 серпня переміг у штовханні кулі, а Наталія Скакун виграла змагання в важкій атлетиці у вазі до 63 кг. Українка з результатом 242,5 кг перемогла в олімпійському турнірі. Причому, Н. Скакун та білоруска Ганна Батюшко набрали однаковий результат за сумою в ривку та поштовху (242,5) кг, і долю золотої медалі визначило те, що українка виявилася легшою за білоруску на один кілограм і 29 грамів.

Ще на початку змагань боротьба за золото розгорнулася між представницями України та Білорусі. Першою серйозну заявку на перемогу зробила Ганна Батюшко, яка в третій спробі в ривку встановила новий світовий та олімпійський рекорд, піднявши штангу вагою в 115 кг. Результат українки був 107,5 кг. Утім, попереду були змагання в поштовху, де Н. Скакун є рекордсменкою світу. Г. Батюшко в поштовху в третій спробі бере вагу в 127,5 кг, взявши в сумі 242,5 кг. Наталія для розкачки бере вагу 125 кг., а друга спроба виявилася для українки „золотою”. Додавши до свого попереднього результату ще 10 кг, українка встановила новий олімпійський рекорд і стала чемпіонкою ігор.

Юрій Білоног показав результат в останній спробі 21.16 метра. У фіналі українець випередив срібного медаліста Сіднея американця Адама Нільсена, що як і Ю. Білоног показав результат 21.16 метра. Утім в атлета з США була зарахована лише одна спроба, а всі інші – не дійсні. Результат Ю. Білонога 21,16 метра є його особистим рекордом. Чотири роки тому на Олімпіаді в Сіднеї Ю. Білоног фінішував на 5-му місці, а на першості світу в закритих приміщеннях в Будапешті був восьмим.

Неофіційний командний рахунок медалів

	Разом	Зол.	Сріб.	Бронз.
Китай	18	10	6	2
США	19	6	7	6
Австралія	14	6	3	5
Японія	9	6	2	1
Україна	7	5	1	1
Росія	12	2	5	5
Італія	7	2	3	2
Франція	8	2	2	4
Туреччина	3	2	0	1
Греція	3	2	0	1
Румунія	3	2	0	1

КИЇВ. Олімпійська делегація України перед від'їздом до Атен.

Жіноча збірна України з ручного м'яча розпочала з перемоги олімпійський турнір. У свій перший грі українки з рахунком 26:21 перемогли команду Китаю. Кращим бомбардиром у складі української команди стала Оксана Райхель, яка закинула 9 м'ячів. Свою наступну гру українки проведуть 19 серпня проти команди Бразилії.

Не всім пощастило в змаганнях. Одесит Віктор Макаров не пробився до фінальних змагань у стрільбі з пневматичного пістолета з 50-ти метрів. У жіночому фехтуванні українки завершили свій похід за медалями, коли у фехтуванні на шаблі Дарія Недашківська прогнала французенці Сесіль Аргілоас. Те-

тяна Бережна зі стрільби з лука у напруженій боротьбі прогнала американці Дженіфер Ніколс. Фінал зі стрільби з гвинтівки з 10 метрів теж був без українців: Артур Айвазян зайняв 22-ге місце, а Юрій Сухороков – 23-те. Геннадієві Білодідові не вистачило лише трохи, щоб гарантувати собі бронзову медаль з джудо – в чвертьфіналі він програв чемпіонові світу корейцю Лі Вон Хіну. В разі виходу у півфінал українець автоматично отримав би бронзову нагороду.

На 18 серпня, коли „Свобода” була передана до друку, в активі збірної України було 5 золотих медалей, 1 срібна і 1 бронзова.

Л. Хм.

Змагання, у яких здобули медалі делегації США і України

Плавання

Чоловіки

Естафета 4x100 метрів, вільним стилем.
1. ПАР – 3:13.17 (світовий рекорд)
2. Голяндія – 3:14.36
3. США – 3:14.62

Естафета 4x200 метрів вільним стилем.
1. США – 7:07,33
2. Австралія – 7:07,46
3. Італія – 7:11,93

100 метрів, грудний.
1. Косуке Кітаджама (Японія) – 1:00,08
2. Брендан Гансен (США) – 1:00,25
3. Юг Дюбоск (Франція) – 1:00,88

100 метрів на спині
1. Аарон Пірсол (США) – 54.06
2. Маркус Роган (Австрія) – 54.35
3. Томомі Моріта (Японія) – 54.36

200 метрів вільним стилем.
1. Іан Торп (Австралія) – 1:44.71 (олімпійський рекорд)
2. Пітер В. ден Гугебанд (Голяндія) – 1:45.23
3. Майкл Фелпс (США) – 1:45.32

200 метрів метеликом
1. Майкл Фелпс (США) – 1:54,04 (олімпійський рекорд).
2. Такаши Ямамото (Японія) – 1:54,56
3. Стівен Пері (Великобританія) – 1:55,52.

400 метрів, комплексом.
1. Майкл Фелпс (США) – 4:8.26
2. Ерік Вендт (США) – 4:11.81
3. Ласло Чех (Угорщина) – 4:12.15

400 метрів, вільний стиль.

1. Іан Торп (Австралія) – 3:43.10
2. Грент Хекет (Австралія) – 3:43.36
3. Кліт Келер (США) – 3:44.11

Жінки

Естафета 4x100 метрів, вільний стиль
1. Австралія – 3:35.94
2. США – 3:36.39
3. Голяндія – 3:37.59

100 метрів на спині.
1. Наталі Куглін (США) – 1:00.37
2. Кірсті Ковентрі (Зімбабве) – 1:00.50
3. Лаура Манаду (Франція) – 1:00.88

Плавання. 100 метрів, грудний.
1. Лю Сюань (Китай) – 1:06:64
2. Генсон Брук (США) – 1:07:15
3. Лесейл Джонс (США) – 1:07:16

200 метрів комплексом
1. Яна Клочкова (Україна) – 2:11,14.
2. Аманда Берд (США) – 2:11,70
3. Крісті Ковентрі (Зімбабве) – 2:17,72

400 вільним стилем
1. Лаура Манауду (Франція) – 4:05.34
2. Отілія Онджейчак (Польща) – 4:05.84
3. Кетлін Сандено (США) – 4:06.19.

Плавання. 400 метрів, комплексом.
1. Яна Клочкова (Україна) – 4:34.83
2. Кейтлін Сандено (США) – 4:34.95
3. Джорджин Бордош (Аргентина) – 4:37.51

Дані станом на 18 серпня

Фехтування Шабля

Жінки

1. Маріель Загуніс (США)
2. Сюе Тан (Китай)
3. Сада Якобсон (США)

Чоловіки

1. Альдо Монтано (Італія)
2. Зольт Немчик (Угорщина)
3. Владислав Третяк (Україна)

Джудо

Чоловіки

Вага до 73 кг.

1. Лі Вон Хін (Південна Корея)
2. Віталій Макаров (Росія)
3. Леандро Гілейро (Бразилія)
3. Джеймс Педро (США)

Вага до 81 кг.

1. Іліас Іліадіс (Греція)
2. Роман Гонтюк (Україна)
3. Дмитро Носов (Росія)
3. Флавіо Канро (Бразилія)

Стрільба з пістолета 10 м. Фінал

1. Олена Костевич (Україна) – 483,3
2. Яніка Секаріч (Сербія і Чорногорія) – 483,3
3. Марія Гроздева (Болгарія) – 482,3

Спортивна гімнастика Командні змагання

Чоловіки

1. Японія – 172.9
2. США – 172.3
3. Румунія – 171.8

Важка атлетика

Вага до 63 кг.

1. Наталя Скакун (Україна) – 242.5 кг (ривок – 107.5 кг, поштовх 135 кг)
2. Ганна Батюшко (Білорусь) – 242.5 кг (ривок – 115 кг, поштовх 127.5)
3. Тетяна Стукалєва (Білорусь) – 222,5 кг (ривок – 100 кг, поштовх 122,5).

Легка атлетика.

Штовхання ядра

Чоловіки

1. Юрій Білоног (Україна) – 21.16
2. Адам Нільсон (США) – 21.16
3. Хойахім Йонсен (Данія) – 21.07

Пожертви на розвиток спорту в Україні можна надсилати до УСЦАК на адресу: 680 Sanford Ave., Newark, NJ 07106

Олімпійська мозаїка

В Афинах 15 серпня затриманий 23-річний данський спортсмен-олімпієць Ніклас-Девід Хольм, учасник змагань з вітрильного спорту, який був за кермом авта, від удару якого загинув 45-річний британський турист. Це сталося на шосе Посейдонос, відведеному для акредитованого на Олімпіаді транспорту. Данський спортсмен не намагався сховатися від поліції. Тест на вміст алкоголю в крові він пройшов успішно.

Чемпіон сіднейської Олімпіади з бігу на 200 метрів Костас Кендеріс не братиме участь в Іграх. Про це він заявив після засідання дисциплінарної комісії МОК, де мав пояснити свою відсутність на допінг-тесті.

Чемпіонку світу у забігу на 100 метрів Торі Едвардс зі США 12 серпня було позбавлено права на участь у змаганнях на два роки після того, як її аналізи виявилися позитивними на один із заборонених стимуляторів. Т. Едвардс подала це рішення на апеляцію до базованого у Швейцарії Арбітражного спортивного суду. Вона наполягає, що таблетки глюकोзи їй приписав фізіотерапевт, який не знав, що вони містять заборонену речовину нікетамід. Еспанія також вилучила зі своєї олімпійської команди велосипедистку Жанет Пуїгрос Міранду після того, як вона не пройшла антидопінговий тест.

Міжнародний олімпійський комітет (МОК) розпочав боротьбу за більшу кількість глядачів на іграх в Афинах. Організаторів турбує те, що порожні місця на стадіонах створюють погане враження. МОК не досягнув своєї мети продати 65 відсотків квитків до церемонії відкриття, проте сподівається, що телерадіо допоможе заповнити стадіони. Останнім засобом було б роздавання квитків безкоштовно, як сталося на минулій Олімпіаді в Сідней.

Олімпійський талісман – це найпопуляр-

ніша фігурка всіх Олімпійських ігор, яка є плодом творчої національної уяви і втілення олімпійських цінностей. Першим офіційним талісманом визнано таксу Вальді, яка з'явилася на світ у 1972 р. на літній Олімпіаді в Мюнхені (відтоді на кожних Олімпійських іграх, зимових і літніх, був свій талісман, за винятком зимових ігор у Сапоро в 1972 р., де талісмана чомусь не було). Через чотири роки в Монреалі талісманом став традиційний житель канадських лісів – бобер, який одержав ім'я Амік. Символом московської Олімпіади 1980 р., став ведмідь. У 1984 р. символом літньої Олімпіади в Лос-Анджелесі стало смішне орля Сем. Талісманом ігор у Сеулі був тигр Годорі. Собачка Кобі – героїня популярної еспанської телепрограми – стала символом барселонської Олімпіади. Загадкова істота на ім'я Ізі з'явилася на Олімпійських іграх в Атланті в 1996 році. Через чотири роки Ігри в Сідней представляли кукабур (австралійський зимородок-реготун), качконіс і ехидна. В Афинах на зміну тваринам прийшли ляльки з маленькими головами, грушвидним тілцем і товстими короткими ніжками – Фівос (він же Аполон) і його сестра Алена. Грецька громадськість спочатку сприйняла ці талісмани як образи. Але народові роз'яснили – талісмани були створені за зразком справжніх грецьких ляльок, що були знайдені при розкопках і відносяться до VII ст. до нашої ери. Оголошено Всесвітній конкурс на створення талісмана Олімпіади 2008 р.

Переможці змагань зі стрільби з пістолета (зліва) Ясна Секаріч (Сербія і Чорногорія), Олена Костевич (Україна), Марія Гроздева (Болгарія). Фото: МОК

З нагоди 13-ОЇ РІЧНИЦІ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

вітаю всіх лемків
у діаспорі і вільній Україні,
які живуть споминами рідної Лемківщини.

ОЛЕКСАНДЕР КОБАСА

KLK UKRAINIAN SKI CLUB Celebration of our 80TH ANNIVERSARY

When: September 10-12, 2004

Where: SOYUZIVKA UNA ESTATE

KLK cordially invites all our members, family and friends for a weekend of fun, mingling & tennis.

This year Plast Chornomortsi are joining us and organizing a FUN doubles tournament featuring prizes and tee shirts. The evening will be filled with more fun, entertainment, fine dining and dancing to the music of TEMPO.

Afternoon hors d'oeuvres and drinks, cocktail hour, sit down dinner, open bar and dancing-\$70.00. Formal attire requested.

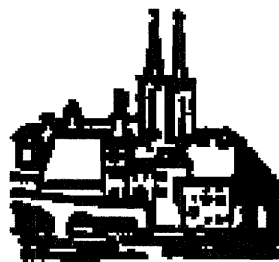
Tennis tournament registration – \$10.00 per person. Play begins at 11:00 a.m.

We will conclude our weekend with our annual meeting.

For more information and to register for the tennis tournament please call Vira Popel at (732) 297-0786 or e-mail virapopel@aol.com. Please call Soyuzivka at (845) 626-5641 for room reservations. Rooms must be reserved by August 21, 2004. Hope to see you soon!

УВАГА! РЕГЕНСБУРГ!

П'ятнадцята товариська зустріч

„РЕГЕНСБУРЖЦІВ“

відбудеться

в днях 13 – 16 вересня 2004 р.
на Союзівці під гаслом
„ПАМ'ЯТАЙМО“

То ж привезімо найкращі особисті сподини, згадки, улюблені вірші та тепло сердець, щоб додати ще один кетяг калини до вікна нашого спільного минулого. А радість зустрічі зв'яже давнє і теперішнє у зворушливу цілість.

Кімнати замовляти в адміністрації Союзівки

SOYUZIVKA – UNA ESTATE, P.O. Box 529, Kerhonkson, NY 12446
Tel.: (845) 626-5641; FAX (845) 626-4638

LVIV EXPRESS PARCEL SERVICES

1111 East Elizabeth Ave. (908) 925-0717
Linden, New Jersey 07036

PACKAGES TO UKRAINE

BELORUSSIA • RUSSIA • POLAND • ESTONIA • LATVIA • LITHUANIA • SLOVAKIA

МОРЕМ	ЛІТАКОМ	ДОЛЯРИ	ЕЛЕКТРОНІКА
 мінімум 10 фунтів	 2-3 тижні мін. 10 фунтів	 Пересилка і доставка	 220 V

15 років в бізнесі чесної і добросовісної праці.
Відправляємо і полагодуємо митні справи.
У зв'язку з розширенням компанія пошукує агентів до співпраці.
Доставляємо пакки до України, Білорусі, Росії, Польщі,
Естонії, Литви, Латвії, Словачії.
Підбираємо пакки з дому безкоштовно.
Пересилка пачок через UPS для клієнтів з інших штатів.
Call Toll Free 1-800-965-7262

УКРАЇНСЬКА БУДІВЕЛЬНА ФІРМА

1. Більше ніж 25 років будівельної практики.
2. Говоримо по-англійськи і по-українськи.
3. Забезпечені повністю страхівкою.
4. Будуємо на нашій або на Вашій площі.
5. Високо кваліфіковані працівники.

Будуємо в North Port, Venice, South Venice, Englewood.

ІГОР ГРОНЬ,
президент
(941) 270-2413

ЛЮБОМИР ЛУЖНЯК,
заст. президента
(941) 270-2411

TRIDENT DEVELOPMENT CORPORATION

ALBATROSS TRAVEL, Inc.

- Квитки на місцеві і міжнародні літаки;
- вакації в Мексику, на Караїбах і Гаваях;
- подорожі на люксових кораблях;
- пересилку грошей через „WESTERN UNION“
- квитки на літаки з НЬЮ-ЙОРКУ до:

„FINNAIR“

Ст. Пітербург \$660 + податок (RT)
Москва \$610 + податок (RT)
Рига \$610 + податок (RT)
Вільно \$610 + податок (RT)

„AEROSVIT“

Київ \$645 + податок (RT)
Львів \$725 + податок (RT)
Івано-Франківськ \$725 + податок (RT)
Одеса \$725 + податок (RT)

Нові спеціальні ціни на **ВЕРЕСЕНЬ 2004 р.:**

„MALEV“ (Мадярська авіакомпанія) до Києва – \$ 560 + податок (RT)

74 Nassau Ave., Brooklyn, NY 11222

Tel.: (718) 383-7211 • (718) 383-0083

Fax: (718) 349-1767 • Free tel.: 1-800-603-7973

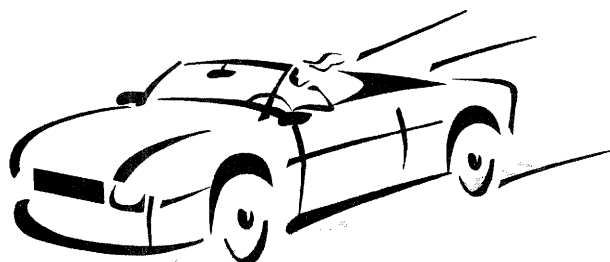
<http://www.albatravel.com>

e-mail: albatravel@aol.com

“СВОБОДА” запрошує до праці продавців реклами

Ви можете прислужитися громаді й українській пресі,
збираючи рекламні оголошення та передплатників для
„Свободи“, а також продавати газету у Вашій місцевості,
отримуючи при тому винагороду. За детальними
інформаціями просимо звертатися до Марійки
Осціславської на

тел.: (973) 292-9800, дод. 3040

**Якщо Ви ще не
придбали нове
авто, то саме зараз
час на купівлю!**

1 рік - 2.50%

2 роки- 3.25%

3 роки- 3.75%

5 років-4.50%

Нові авто!!!

2.50%

ОДНОРІЧНА ПОЗИКА НА
КУПІВЛЮ НОВОГО АВТА

Федеральна Кредитова Кооператива

Самопоміч Нью Йорк

108 Second Avenue
New York, NY 10003
Tel: (212) 473-7310

Вигідно розташовані філії:

ФІЛІЯ В КЕРГОНКСОНІ:
6325 Route 209 Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636

ФІЛІЯ В ЮНІОНДЕЙЛ:
226 Uniondale Ave. Uniondale, NY 11553
Tel: 516 565-2393
Fax: 516 565-2097

ФІЛІЯ В АСТОРІІ:
32-01 31ST Ave. Astoria, NY 11106
Tel: 718 626-0506
Fax: 718 626-0458

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА: SRNYFCU@aol.com

ІНТЕРНЕТ: www.selfreliance.org

Поза Нью Йорком дзвоніть безкоштовно: 1-888-SELFREL

Існують різні можливості...

Ви вибрали "Самопоміч" - Це Ваш дуже вдалий вибір!

Наші фінансові послуги конкурентно спосібні:

- Доступ до konta через інтернет
- Безкоштовні шер-д্রেфт konta
- Дебит картки VISA DEBIT
- Готівкові транзакції по ATM
- 6 видів кредитових карток VISA, між ними VISA PLATINUM і VISA GOLD
- Різні особисті позички і мортгеджі

Ви є членом установи, яка служить виключно українській громаді та працює тільки на її користь!

**Тільки для Вас!
Тільки для нашої громади!**

Понад 20,000 осіб
українського походження
рахують нас своїм "банком."

Доступ до konta через Інтернет
Selfreliance.Com

В околиці Чікаго

Home Office**	2332 W. Chicago Ave.	773-328-7500
Chicago NW**	5000 N. Cumberland Ave.	773-589-0077
Bloomington	300 E. Army Trail Rd.	630-307-0079
Palatine	761 S. Benton St.	847-359-5911
Palos Park	8410 W. 131st St.	708-923-1912
Munster, IN	8624 White Oak St.	219-838-5300

**Full Service Offices

Ню Джерзі

Jersey City**	558 Summit Ave.	201-795-4061
Newark**	734 Sandford Ave.	973-373-7839
Parsippany**	2200 Rte 10W	973-451-0200

Існують певні обмеження для використання послуг. Потрібно внести аплікації і подання на послуги і бути кваліфікованим. Доступ до konta через інтернет після затвердження аплікації. Послуги тільки для наших членів.

Кредитова спілка -
Серце нашої громади

Your Savings Insured
to \$100,000

NCUA
National Credit
Union
Administration,
a US Government
Agency

Самопоміч Selfreliance

Українсько-Американська Федеральна Кредитова Спілка

Ukrainian American Federal Credit Union

• ЗНАЙОМСТВА •

Мужчина лагідної вдачі познайомиться з жінкою віком до 65 років для серйозних відносин.

Тел.: (570) 325-9154

від 9:30 PM до 7:00 AM

• РОЗШУКИ •

Мазурак Степан Петрович, який проживає в Чикаго, розшукує вуйка **МАЗУРАКА ПЕТРА ОЛЕКСІЙОВИЧА**, уродженця села Виноград, Станіславської обл., або його дітей **РИЧАРДА** і **БАРБАРУ**, які проживали в Нью-Йорку.

Телефонувати:

1(773) 875-8351 (Косович)

ПАЧКИ В УКРАЇНУ
DNIPRO CO.

В наших крамницях можна придбати авіаквитки в Україну та з України, зробити візи до України.

До вибору 99 взірців хусток!

Телефонні картки: 100 хв. розмови із Україною за \$10.

NEWARK, NJ

688 Sanford Ave

Тел.: (973) 373-8783

(888) 336-4776

CLIFTON, NJ

565 Clifton Ave

Тел.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA

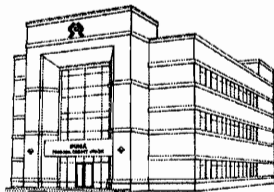
1801 Cottman Ave

Тел.: (215) 728-6040

SUMA (Yonkers) Federal Credit Union
Федеральна Кредитова Кооператива СУМА
Пропонує

Найновіші, Найшвидші і Найвигідніші Послуги.

- Вікно Каса (Drive thru teller window)
- Mon-Tru: 8:00 A.M. – 3:00 P.M. Fri: 8:30 A.M. – 8:00 P.M.
- АТМ машина – 24 години, 7 днів
- Додаткові години урядування
- Обслуга від понеділка до суботи
- Ранні і вечірні години урядування
- Позики на землю (vacant land loans)
- Позики на будову (construction loans)

Тільки у нашій кредитівці СУМА в Йонкерсі Вам не потрібно шукати за паркуванням, платити за паркування і висідати із машини. Всі Ваші фінансові справи можна полагодити дуже швидко через Вікно Каси (Drive – thru teller window), а також дістати гроші у вигідний для Вас час через АТМ машину.

Головне Бюро:

125 Corporate Blvd.

Yonkers, NY 10701-6841

Phone: (914) 220-4900

Fax: (914) 220-4090

Monday-Thursday: 9:00 A.M. – 3:00 P.M.

Friday: 9:00 A.M. – 8:00 P.M.

Філія у Йонкерсі:

301 Palisade Ave.

Yonkers, NY 10703

Phone: (914) 965-8560

Fax: (914) 965-1936

Tuesday - Thursday: 3:00 P.M. – 8:00 P.M.

Saturday: 9:30 A.M. – 12:30 P.M.

1-888-644-SUMA

E-mail: Sumayonfcu@aol.com

Філія у Стемфорді:

Ukrainian Research Center

39 Clovelly Road, Stamford, CT 06902

Phone/Fax: (203) 969-0498

Tuesday, Wednesday, Friday:

4 P.M. – 8 P.M.

Філія у Спрінг Валі:

Ukrainian Hall

16 Twin Ave., Spring Valley, NY 10977

Phone: (845) 356-0087 • Fax: (845) 356-5335

Tuesday, Friday:

5:30 P.M. – 8:30 P.M.

Дирекція Федеральної Кредитової Кооперативи СУМА

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

АННА ЛАРНІШ член 161 Відд. УНС Т-ва св. Василія в Ембрідж, Па. Померла 11 травня 2003 р. на 87-му році життя. Нар. в 1917 р. в Ембрідж Па. Членом УНС стала в 1952 р. Залишила в глибокому смутку синів Михайла і Роберта. Похорон відбувся на цвинтарі свв. Петра і Павла в Ембрідж, Па.

Вічна її пам'ять!

Секретар

КАТЕРИНА ГУСАК член 161 Відд. УНС в Ембрідж, Па. Померла 11 травня 2004 р. Народилася в 1925 р. в Ембрідж, Па. Залишила у глибокому смутку племінника Річарда. Похорон відбувся на цвинтарі свв. Петра і Павла в Ембрідж, Па.

Вічна її пам'ять!

Секретар

ІВАН ВІШКА член 170 Відд. УНС Т-ва Українська Січ" у Джерзі Сіті. Помер 11 квітня 2004 р. на 84-му році життя. Нар. в 1920 р. в Україні. Членом УНС став в 1952 р. Залишив у глибокому смутку дружину Анну, доньок Марійку і Ольгу з чоловіком, внуків Івана, Христину, Андрія, правнучку Нусю, сестру Параню, брата Ілька. Похорон відбувся на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

МИХАЙЛО КОСИК член 102 Відд. УНС Т-ва свв. Петра і Павла в Клівленді, Огайо. Помер 23 травня 2004 р. на 51-му році життя. Нар. в 1952 р. в Клівленді, Огайо. Членом УНС став в 1970 р. Залишив у глибокому смутку дружину Анну, сина Матвія, брата Рональда, племінників і племіниць. Похорон відбувся 27 травня 2004 р. на цвинтарі свв. Петра і Павла в Пармі, Огайо.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

СТЕФАН ЧОЛАЧ член 367 Відд. УНС Т-ва „Запорозька Січ“ в Рочестері, Н.Й. Помер 14 травня 2004 р. на 87-му році життя. Нар. в 1917 р. в Україні. Членом УНС став в 1960 р. Залишив у глибокому смутку дружину Ольгу, дочку Надю, синів Богдана і Володимира з родинами і сестру Анну. Похорон відбувся 18 травня 2004 р. на цвинтарі св. Гробу в Рочестері, Н.Й.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ВАСИЛЬ МАНАСТИРСЬКИЙ член 120 Відд. УНС Т-ва св. Миколая в Аликвіппа, Па. Помер 3 червня 2004 р. на 81-му році життя. Нар. 1923 р. в Україні. Залишив у глибокому смутку двох синів Григорія і Тараса, двох дочок Гелену і Марію та ближчу і дальшу родину в Україні. Похорон відбувся 7 червня 2004 р. на католицькому цвинтарі North Versailles.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

АННА ФЕДУНИШИН член 367 Відд. УНС Т-ва „Запорозька Січ“ у Рочестері, Н.Й. Померла 18 квітня 2004 р. на 77-му році життя. Нар. 1927 р. в Австрії. Членом УНС стала в 1976 р. Залишила в глибокому смутку синів Петра і Стефана з родинами, сестру Розу. Похорон відбувся 23 квітня 2004 р. на цвинтарі св. Гробу в Рочестері, Н.Й.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ЛЕСЯ Е. ЕНДРУЗ член 53 Відд. УНС Т-ва св. Миколая в Пітсбургу, Па. Померла 18 травня 2004 р. на 80-му році життя. Нар. в 1924 р. в Пітсбургу, Па. Членом УНС стала в 1945 р. Залишила в глибокому смутку чоловіка Роберта, сина Джефрі, дочок Джілі і Джемі з родинами, та сестру. Похорон відбувся 21 травня 2004 р. на цвинтарі Resurrection Moon TWP, Penna.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ЯРОСЛАВ ТКАЧУК член 277 Відд. УНС Т-ва св. Івана Хрестителя в Гартфорд, Кон. Помер 16 червня 2004 р. на 78-му році життя. Нар. в Україні. Членом УНС став в 1969 р. Залишив у глибокому смутку дружину Еву, синів Петра і Ніка, дочок Марію, Ірену і Наталю. Похорон відбувся на Українському католицькому цвинтарі в Glastonberry, CT.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

СТЕФАН ГОРКАВЧУК член 496 Відд. УНС Т-ва ім. Т. Шевченка в Сієтлі, Ваш. Помер 28 травня 2004 р. на 75-му році життя. Нар. в 1929 р. в Україні. Залишив у глибокому смутку дружину, дітей, невісток, зятів та внуків. Похорон відбувся в Сієтлі.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

R.P. Drago Funeral Home, Inc.

Louis G. Pillari – Funeral Director

43-10 30th Avenue
Long Island City, NY 11103
(718) 278-0089

Українська обслуга

Owned by the Podpirka Family

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

Theodore M. Lytwyn, Manager

NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED

Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням тілних Останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(973) 375-5555

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙГРО - директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

UKRAINE
A CONCISE
ENCYCLOPEDIA

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНИ

універсальне джерело знань про Україну!

Це унікальне видання англійською мовою збагатить будь-яку бібліотеку, як приватну, так і публічну.

Том 1 75.00 дол. (було 95 дол.)
Том 2 75.00 дол. (було 95 дол.)

За ДВА ТОМИ – 130.00 дол.

Ціни включають пересилку. Замовлення разом з чеком або грошовим переказом надсилати на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
P.O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Мешканці Нью-Джерсі підлягають 6% - му податку.

УПРАВА ФУНДАЦІЇ ім. ІВАНА БАГРЯНОГО
з великим сумом повідомляє, що 15 серпня 2004 р.
в м. Новий Ульм, Німеччина, після довгої і тяжкої хвороби
відійшла у вічність

бл. п.

ГАЛИНА ЕЛІЄЗАРІВНА БАГРЯНА (ТРИГУБ)

нар. в м. Здолбунові (Волинь) 21 лютого 1921 р.

Управа Фондації висловлює глибокі співчуття
її дітям Несторові і Роксолані та всій родині Покійної.

Вічна їй пам'ять!

УПРАВА ФУНДАЦІЇ ім.І. БАГРЯНОГО

Замість квітів на могилу Покійної просимо складати пожертви на
Фундацію ім. І. Багрянного зі зазначенням бажань жертводавців.

I. Bahriany Foundation, Inc. 4004 Roanoke Circle, Golden Valley, MN 55442

З невимовним жалем повідомляємо рідних, приятелів і знайомих, що з волі
Божої 9 серпня 2004 р. упокоївся наш найдорожчий МУЖ, ТАТО і ДІДО

бл. п.

ОРЕСТ ЯРОМИР ПОПЕЛЬ (АКО)

Нар. 9 серпня 1929 р. в Дрогобичі.

ПАРАСТАС і ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ були відслужені в середу, 11 серпня в по-
хоронному заведенні Музики, і в четвер, 12 серпня в соборі свв. Володимира і
Ольги в Чикаго.

Про молитви за спокій душі Покійного просять у тяжкій жалобі:

- дружина – БОБА з КИСІЛЕВСЬКИХ
- діти – МАРТА КОЗБУР з мужем АСКОЛЬДОМ
- ОЛЯ СПЕРКАЧ з мужем ЗІРКОМ
- внуки – ДАМ'ЯН, ТАРАС і МОТРЯ КОЗБУРИ
- КАЛИНА, МАЯ і МАРКО СПЕРКАЧІ
- тета – ЛІДА МІЩЕНА
- родина – ПОПЕЛІВ, МІШЕНІВ, ЦИМБАЛІСТИХ, НІМИЛОВИЧІВ,
ГОЛОВА, НОВАКІВ, ГНАТЮКІВ і НЕДІЛЬСЬКИХ.

Вічна йому пам'ять!

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА в ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

Oblast Memorials

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

ПОДЯКА

У ПЕРШУ РІЧНИЦЮ НЕСПОДІВАНОЇ І
ТРАГІЧНОЇ СМЕРТІ
дорогого МУЖА, БАТЬКА і ДІДА

бл. п.

д-ра вет.

ІВАНА ГАЛІЯ

(12.22.09 – 8.30.03)

буде відправлена

СВЯТА ЛІТУРГІЯ і ПАНАХИДА

у суботу, 28 серпня 2004 р., о 5-й год.

в українській католицькій церкві св. Миколая у Millville, NJ

Висловлюємо глибоку вдячність родині, приятелям і знайомим, що вшанували
пам'ять + Івана своєю участю на похоронних відправах у церкві св. Миколая у
Millville, NJ.

З глибини душі, дякуємо о. шамб. Іванові Бурі за відправи похоронних обрядів у
супроводі о. Василя Буника, адміністратора парафії, та за слова о. шамб. Івана. Дя-
куємо церковному хору і парафіянам.

Ми сердечно вдячні друзям пл. куреня „Червона Калина“ за участь у похоронах,
за вінок червоних квітів і за тепле прощальне слово Богдана Михайліва.

З глибини серця дякуємо за зворушливі, прощальні слова і спомини Марти про
улюбленого і незабутнього батька.

З глибини серця дякуємо нашим приятелям д-р Юрієві, Христі і Тані Перфець-
ким, котрі приїхали у перших хвилинах трагедії, о. Буникові, котрий приїхав після св.
Літургії, msgr. + Richard Callahan із римо. католицької церкви St. Isidore і д-р Олі Ка-
чай.

Спеціальна подяка родині і знайомим, котрі нам безперервно помагали мо-
рально, організаційно і духовно: Марті і д-р Славкові Яримовичам, д-р Олі і Рома-
нові Качаям, Марті Антонів, Людї і Зенкові Чайківським, д-р Іванові, Ніні і Талі Куй-
дичам, Зенкові і Олесі Стахів, Орестові і Аді Федашам, о. Богданові Лукієві, о. Лев-
кові Голдаде, Fr. John Burton, Dr. Biaggio Infranco, Kate & Pat Mc Mahan, Eva
Ackerman.

Дякуємо дорогій Оленочці й дорогому Лесикові за їх сильний характер, любов і
спритність у моментах трагедії улюбленого діда + Івана.

Дякуємо дорогим Романові і Христі Раковським, д-р Юркові Лашкевичеві і Мар-
ті Антонів за чудові квіти.

Ми є вдячні організаціям: СУА, СФУЖО-Канада, ФК СФУЖО-Філадельфія, Укра-
їнській Рідній Школі, Пластовій Станиці – Філадельфія, Марії Харині, Христі Се-
ник, д-р Н. Пазунок, д-р О. Лужницькому, Ю. Чайківському за присутність.

Щире спасибі за особисті, телефонні і писемні теплі слова співчуття, що стара-
лися облегшити наше несподіване горе і переживання.

Дякуємо похоронному заведенню Christy за дбайливе переведення похорону.

НА СВЯТІ ЛІТУРГІЇ пожертвували:

Сестрицтво Найсвятішого Серця Ісуса, клуб св. Миколая, хор св. Миколая, Ма-
рія Харина, Богдан і Христя Сеники, Дзвіня і Ростислав Кульчицькі, Доріан і Натал-
ка Сеники, Мія Сеник-Mc Kernan, Е. і Т. Новаківські, Галина Цігаш, С. і + Г. Романик,
Зірка Раковська-Кінах, Ляля Раковська-Похмурська, Оксана Ребет-Л. Люве, Ірина і
Марта Копач, Марта Антонів, родина в Україні, СФУЖО-Канада, B. Nuskey, M. Simon-
Gubitosi, E. Galetto, K. & P. Mc Mahan, J. Mc Mahan, M. Mc Mahan.

НА ПАТРІАРШИЙ СОБОР У КИЄВІ зложили:

Марія Галій, Марта Галій-Денисенко, д-р Іван і Ніна Куйдичі, Мирон і Богданна
Осадца, д-р Оля і Роман Качаї, Ірина Чума, Ліда Гладка, родина Антонів, Марія і Пет-
ро Ціхановські, Марія Марцинишин, John & June Dupnock, Mr & Mrs John Parks.

Разом

770 дол.

НА ДУХОВНУ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКУ СЕМІНАРІЮ У ЛЬВОВІ зложили:

Марія Галій, Марта Галій-Денисенко, д-р Зенко і Олеся Стахів, + д-р Славко і
Марта Яримовичі, Лесья Яцкевич, Богдан і Оксана Кузишини, Мирося і І. Гил, Марій-
ка Гельбіг, Борис і Лариса Левицькі, Марта Антонів, Люба Денисенко, Gubitosi Fa-
mily.

Разом

675 дол.

НА ПЛАСТ В УКРАЇНІ зложили:

Марія Галій, Марта Галій-Денисенко, Орест і Адя Федаші, д-р Юрій і Христя Пер-
фецькі, д-р Іван і Наталка Головінські, д-р Олег і Оленка Колодії, д-р Маруся Голо-
вінська і Dr W.Y. Chen, Богдан і Христя Сеники, Марія Леськів, Марія Харина, Мар-
та Антонів, Богдан Кавчак, Анна Мостова, Марія Данилів, Іванка Клим, Оксана Гор-
децька, д-р Оля Цегельська, Josie Fiorentino, Ф.К. СФУЖО-Філадельфія.

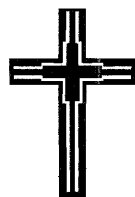
Разом

985 дол.

Сердечно дякуємо родині і приятелям, котрі у нашому безмежному
горі були з нами.

Нехай Всевишній Господь і Матір Божя винагородить Вас щедрими ласками,
опікою, любов'ю та кріпким здоров'ям.

МАРІЯ, МАРТА, ОЛЕКСА і ОЛЕНКА

Ділимося сумною вісткою, що 22 липня 2004 р. відійшов у вічність

бл. п.

ВАСИЛЬ ЦЕКОТ

нар. 21 листопада 1916 р.
в селі Беньова, Україна.

Залишив велику родину в Америці і Україні.

Вічна Йому пам'ять!

РОДИНА

ОРГАНІЗАЦІЯ ДЕРЖАВНОГО ВІДРОДЖЕННЯ
УКРАЇНИ (ОДВУ)

ділиться сумною вісткою з членами та
українською громадою, що 9 серпня 2004 р.
відійшов у вічність довголітній член ОУН
та Центральної Управи ОДВУ

бл. п.

КАРЛО МАНКІВСЬКИЙ

ПАНАХИДА відбулася в середу, 11 серпня 2004 р. в похоронному
заведенні „Paul Harris“ Rochester, NY, а похорон 12 серпня 2004 р.
з церкви св. Йосафата, а опісля на цвинтар св. Гроба, Rochester, NY.

Родині складаємо найглибші співчуття.

ЦУ ОДВУ

В ПЕРШУ НЕЗАБУТНЮ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого найдорожчого МУЖА і БАТЬКА

бл. п.

ОЛЕКСАНДРА СКОПА

котрий відійшов у вічність 3 вересня 2003 року

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА з ПАНАХИДОЮ

в п'ятницю, 3 вересня 2004 р. о год. 10-й ранку
в українській православній церкві св. Покрови,
Спринг Велі, Каліфорнія

Друзів, приятелів і знайомих просимо згадати Покійного у своїх молитвах

дружина	– СОФІЯ
дочки	– ВІРА
	– НАДІЯ з чоловіком ПЕТРОМ

В ПЕРШУ ДУЖЕ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ
у Божу вічність нашої найдорожчої
ДРУЖИНИ, ДОНІ, СЕСТРИ, ТЕТІ і СЕСТРІНКИ

бл. п.

д-р права ОЛЕНКИ СТЕРЧО

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ в українських католицьких церквах:

2 вересня 2004 р.

- в церкві свв. Петра і Павла в Бріджпорті, Па. о год. 7-й ранку
- в церкві св. Юра в Нью-Йорку о год. 7:45 ранку
- в церкві свв. Володимира і Ольги в Чикаго, Ілл. о год. 8-й ранку
- в церкві Чесного Хреста в Асторії.

Про молитви за спокій душі Покійної ОЛЕНКИ просять
у великому смутку залишені:

чоловік	– ПЕТРО ХОМА
мама	– ІРЕНА СТЕРЧО
брат	– ЮРІЙ СТЕРЧО з дружиною ДІЯНОЮ і сином ПЕТРУСЕМ
сестра	– МАРУСЯ СТЕРЧО з чоловіком ПАВЛОМ ГІЛЕСПІ
вуйко	– МИХАЙЛО УРБАН
теща	– ОЛЬГА ХОМА
хресна мама	– ОРЕСТА ФЕДИНЯК

Пам'ять про нашу ОЛЕНКУ залишиться в наших серцях навіки.

Вічна їй пам'ять!

10 серпня 2004 р. на 64-му році трудолюбивого життя
у Києві відійшов у вічність

бл. п.

проф. д-р

ВЕНІАМІН Д. СІКОРА

визначний науковець-економіст, професор Київського Університету ім.
Т. Шевченка і Національної Академії Управління та директор Інституту світо-
вої економіки і розвитку цивілізацій, автор понад 180 монографій, статей та
інших публікацій в Україні, Канаді, Швеції, Польщі й інших країнах, член Коро-
лівського Економічного Товариства у Великобританії та інших міжнародних
наукових інституцій, відомий громадський діяч.

Вічна Йому пам'ять!

Шановній дружині Тетяні і синам Іванові та Богданові
висловлюю мої найщиріші співчуття.

Анатоль Камінський

З глибоким смутком повідомляємо, що після короткої недуги
10 серпня 2004 р. відійшов у вічність у Києві наш добрий приятель

бл. п.

проф. д-р

ВЕНІАМІН Д. СІКОРА

нар. 1 січня 1940 р. в с. Посадів, Томашівського району, що на Холмщині.

Доктор економічних наук, професор кількох українських університетів, остан-
ньо Національної Академії Управління, президент Української асоціації соці-
ально-економічних досліджень, консультант Уряду України, учасник та допо-
відач на міжнародних конгресах, гостюючий викладач та дослідник на зару-
біжних університетах, автор (співавтор) біля 180 наукових праць, член між-
народних професійних асоціацій, співзасновник „Руху“, майстер спорту, лю-
битель мистецтва та літератури.

Був відданим українським патріотом і на таких виховав його двох синів.

Опечаленій сім'ї, дружині Тетяні та синам Іванові і Богданові
пересилаємо наші щирі співчуття.

ГРУПА ПРИЯТЕЛІВ

УКРАЇНСЬКА НАЦІОНАЛЬНА
ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТІВКА
НЮ-ЙОРК

повідомляє своїх членів
і українську громаду,
що в середу, 11 серпня 2004 р.
в Україні відійшов у вічність
довголітній член дирекції нашої кооперативи

св. п.

МИКОЛА ТУРЕЦЬКИЙ

Дирекція і працівники кредитівки висловлюють
щирі співчуття дружині, дочкам і дальшій родині
тут в Америці та на рідних землях.

Вічна Йому пам'ять!

ДИРЕКЦІЯ КРЕДИТІВКИ

За мову і зміст
помертних оголошень
і подяк редакція не відповідає

З волі Всевишнього, 20 липня 2004 року,
упокоїлася в Бозі

бл. п.

МИРОСЛАВА КВАСОВСЬКА з ГУПАЛІВСЬКИХ

нар. 20 жовтня 1910 р. в Золочеві, Зах. Україна
вдова по Володимиріві Квасовському

ПАНАХИДА відбулася в неділю, 25 липня 2004 р. в похоронному заведенні
Alfred Dallaire у Montreal, Канада.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в понеділок, 26 липня 2004 р. в українській
католицькій церкві Успення Божої Матері на Rosemont, а відтак на цвинтарі Cote
Des Neiges.

Залишилися у смутку:

діти – ВІРА, РОМА й ОРЕСТ
внуки – ГАННУСЯ, УЛЯНА, ПЕТРО і СТЕФАН
брат – ПЕТРО з родиною
швагер – ІВАН з родиною
та ближча і дальша родина в Америці, Канаді і Україні.

Вічна їй пам'ять!

Ми невимовно вдячні теті Марії Гупалівській за її невтомну поміч, прихиль-
ність, та постійні відвідини нашої мами.

Щиро дякуємо о. Ігореві Ощипко за уділення Св. Тайни Єлеопомазання Покій-
ній, і за похоронні відправи.

У Сороковий День Смерти

будуть відправлені **СВЯТІ ЛІТУРГІЇ:**

в українській католицькій церкві Успення Божої Матері в Монт-
реалі, о год. 8-й ранку;

в українській католицькій церкві Входу в Храм Пресвятої Бо-
городиці, Nort Port, FL., о год. 8:30 ранку;

в українській католицькій церкві Непорочного Зачаття у San
Francisco, CA., о год. 10-й ранку;

в українській католицькій церкві Христа Царя, Бостон, Ма.
о год. 10-й ранку,

На невянучий вінок в пам'ять Покійної родина складає 250 дол. на Стипендійну
акцію CYA: UNWLA Scholarship Program, через 56-ий Відділ;
250 дол. – на „Lubka Kolessa Scholarship Fund” при McGill університеті в Монт-
реалі, Канада.

У смутку повідомляємо,
що 8 серпня 2003 р.
відійшов у вічність

бл. п.

ІВАН ПІХ

нар. 21 травня 1921 р.
в Старияві, Україна
син покійних Стефана і Катерини.

У смутку залишені:

дружина – АННА
син – ІГОР з дружиною ОКСАНОЮ
син – ЯРОСЛАВ
дочка – ЄЛИСАВЕТА
син – ОРЕСТ з дружиною БОГДАННОЮ
син – ОЛЕГ
сестра – МАРІЯ, ЕВА і КАТЕРИНА
племінники – МАРІЯ, НАДЯ і ВЛОДКО
та численні приятелі і знайомі.

Про молитви за душу нашого любимого Івана просить родина.

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося з усією українською спільнотою сумною вісткою,
що 8 серпня 2004 р. з волі Всевишнього, відійшов у вічність
на 96-му році життя, наш найдорожчий
ТАТО, ДІДУСЬ, ВУЙКО і ШВАГЕР

бл. п.

ВАСИЛЬ ЦИГАН

нар. 18 лютого 1909 р., в селі Запитів, Львівщина, Україна

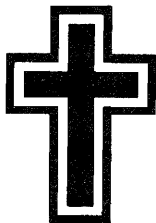
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу, 14 серпня 2004 р., в українській ка-
тедрі Непорочного Зачаття у Філадельфії, Па., а відтак на цвинтарі св. Марії у Fox
Chase Pa.

Залишені у глибокому смутку:

дружина – ЛЮБОМИРА зі сином МИХАЙЛОМ і донькою МАРИСЕЮ
сини – ЮРІЙ з дружиною АННОЮ МАРІЄЮ і дітьми ПАВЛЕЮ,
АНДРІЄМ і НАТАЛЕЮ
– РОМАН з дружиною МАРІЙКОЮ і дітьми ТАМАРОЮ
і АДРІЯНОМ з дружиною МАРТОЮ
швагер – ЛЕВ із сином РОМАНОМ
швагерка – ІВАННА з дітьми – АНДРІЄМ з дітьми, ЛЯРИСОЮ із чоловіком
ІГОРЕМ, ХРИСТЕЮ з донькою і ПЕТРОМ з дружиною
ТЕРЕСОЮ і дітьми
племінники – ЛЮБОМИРА (з Кузьмінських) ЧОРНОДОЛЬСЬКА з чоловіком
АНДРІЄМ і дітьми
– ПЕТРО КУЗЬМІНСЬКИЙ

та ближча і дальша родина в Америці, Польщі і Україні.

Дай Йому Господи Вічну пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 5 серпня 2004 р. відійшла у Божу вічність
на 102-му році трудлюбивого життя наша найдорожча
МАМА, БАБУНЯ і ПРАБАБУНЯ

бл. п.

СТАНИСЛАВА ЕВСТАХІЯ ЛИСА ГАЙДА

В заведенні Бугая правили Панахиду 8 серпня, а 9 серпня – похоронні відправи
в церкві Непорочного Зачаття в Гемптремку правили о. Павло Гайда та оо. Роман
Гикавий і Юрій Стець, ЧСВВ. Тіло Покійної спочило біля мужа бл. п. проф. Пили-
па Гайди на цвинтарі Мт. Олівет в Дітроїті.

В глибокому смутку залишилася родина:

дочка – ЗОРЯНА ГАЙДА ШВАЙКУН
сини – ІГОР ГАЙДА з дружиною РОМОЮ
– ТАНАС ГАЙДА з дружиною ДЗВІНКОЮ
внуки – ДЗВІНЯ і КВІТЯ ШВАЙКУН
– КОСТЬО і МІШЕЛ ШВАЙКУН та донечка АНЯ
– РОСТЬО і ГАЛЯ ШВАЙКУН
– БОРИС і ГАЛЯ ГАЙДИ з ХРИСТИНКОЮ
– МАРКО і РОКСАНА ГАЙДИ з ЛЕСИКОМ і СОФІЙКОЮ
– РОМАН і КАТРА ГАЙДИ з АРТИМОМ, МАЄЮ і ТАІСОЮ
– о. ПАВЛО і ХРИСТЯ ГАЙДИ з ЮЛІЯНОМ, ЗАХАРІЄМ,
ІЛЛЕЮ і ДМИТРИКОМ
– ТАРАС і ТАНАС ГАЙДА

та ближча і дальша роридна в Америці і Україні.

Просимо молитов. Бажаючих вшанувати пам'ять Покійної родина ласкаво
просить складати пожертви на добродійні цілі, які вона підтримувала:
будова Патріяршого Собору УГКЦ в Києві, Український Музей в Нью-Йорку,
журнал „Патріярхат“, „Смолюскіп“, або на 26-ий Відділ СУА, до якого Покійна
належала.

Вічна їй пам'ять!

З жalem ділимося вісткою з родиною і приятелями,
що у вівторок, 10 серпня 2004 р. відійшов у вічність на
77-му році життя наш дорогий
БРАТ, ДЯДЬКО і ХРЕСНИЙ БАТЬКО

бл. п.

ПЕТРО СИМОНЕНКО

нар. 27 травня 1927 р. в м. Ромни, Сумська обл.

Покійний залишив у смутку:

сестру – ГАЛИНУ
племінниця/хрещениць – ЄЛИСАВЕТУ і АННУ з дітками.

Просимо друзів і знайомих про молитви
за упокій душі покійного Петра.

„Я, воскресення і життя. Хто вірує в мене,
навіть коли помре – житиме.
Кожен хто живе й вірує в мене,
не помре навіки“.

(Іван 11:25-26)

РЕКЛАМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

Fregata TRAVEL SERVICE, INC.
 250 West 57th St. #1211 Phone: (212) 541-5707
 New York, NY 10107 Fax: (212) 262-3220
ECONOMY AIRFARES
Львів/Одеса
 927 дол. + tax (round trip)
 575 дол. + tax (one way)
Київ
 730 дол. + tax (round trip)
 475 дол. + tax (one way)
 Restrictions Apply

АДВОКАТ
ЯРОСЛАВ
КУЗЕМЧАК

КОМПЕНСАЦІЇ І ВИМОГИ
В НАСЛІДОК АВАРІЙ

- ✓ на роботі
- ✓ автомобільних
- ✓ в публічних місцях
- ✓ лікарських помилок

Перша консультація безплатна
 Оплату беремо лише після виграші процесу
 про відшкодування

А ТАКОЖ:

- ВОДИННЯ під впливом алкоголю
- КУПІВЛЯ І ПРОДАЖ нерухомостей
- ПРОЦЕСИ цивільні і кримінальні
- ШТРАФИ
- РОЗВОДИ
- ЗАГАЛЬНІ КОНСУЛЬТАЦІЇ

WELT & DAVID
 1373 Broad St., Clifton, NJ 07013
(973) 773-9800

ЛОНГІН СТАРУХ
 Професійний продавець
 забезпечення УНС
LONGIN STARUCH
 Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.
 tel.: 800-673-5150 • 845-626-2058
 e-mail: lvstaruch@aol.com

• КУПІВЛЯ-ПРОДАЖ •

ПРОДАЄТЕ
СВІЙ БУДИНОК?

Зателефонуйте до нас!

Купуємо
 6-60 родинні будинки

Charles Podpirka
 JRC Management LLC
(718) 459-1651

16.9¢/min
CALL УКРАЇНА

Great domestic rates.
 Great rates to the rest of the world
 - any day, any time, direct dial.
 We also offer prepaid Phone Cards:
 calls to Ukraine from 7.6¢/min.

1-800-449-0445
LDPOST
 WWW.LDPOST.COM

ХРИСТИНА БРОДИН
 Професійний продавець
 забезпечення УНС
CHRISTINE BRODYN
 Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.
 2200 Route 10, P.O. Box 280 Parsippany, NJ 07054
 Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3039) • Fax: (973) 292-0900

ОРКЕСТРА „ЛУНА“
 Музика на весілля, забава, фестивалі.
 Святкування роковин.
 ОЛЕСЬ КУЗИШИН
 Тел./Факс: (732) 636-5406
 e-mail: dumamuse@aol.com

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ
 Найбільший вибір українських книжок.
 Замовляйте каталог:
1-866-422-4255
 www.ukrainianbookstore.com

ARKA COMPANY

Нитки, тканина до вишивання,
 писанкові прибори, касети, відео-
 касети, CD, шкільні книжки, хустки,
 кераміка, різьба.

26 First Avenue, New York, NY 10003
 Tel.: (212) 473-3550

KOZAK CONSTRUCTION, Co.
 Ремонтуємо і переробляємо хати, помеш-
 кання, пивниці, паркети, кафлі, шідрак,
 шпаклювання, малювання.
 Тел.: (201) 437-3227 • (646) 279-1910

RECORT НАД МОРЕМ
VILLA „LIDIA“
SUZANNA SAPOWYCZ
 128 E. Crocus Rd.
 Wildwood Crest, NJ 08260
Tel. (609) 522-3348

 LAW OFFICES OF
ZENON B. MASNYJ, ESQ.
 Від 1983

- Серйозні персональні пошкодження
- Купно, продаж нерухомостей (Real Estate and coop-closings)
- Репрезентування комерційної діяльності
- Securities arbitration
- Розводи
- Заповіти-офіційні завірення

157 SECOND AVENUE
NEW YORK, NY 10003
(212) 477-3002
 (Тільки за попереднім домовленням)

КАРПАТИ
 Export • Import Ltd.

KARPATY TRAVEL
 121 Runnymede Road,
 Toronto, Ontario Canada M6S 2Y4
1-800-265-7189
в Торонто (416) 761-9105
 e-mail: nsemczys@aol.com

ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ
ПОСИЛКИ З ОДЕЖЕЮ
ПРОДУКТОВІ НАБОРИ
ЛИСТИ ТА ДОКУМЕНТИ

НАДІЙНО І ШВИДКО до рук адресата
в Україну, Польщу та інші держави

ПОДОРОЖНІ ПОСЛУГИ
ВІЗИ • АВІАКВИТКИ
ЗАПРОШЕННЯ до Канади і США
СТРАХУВАННЯ ПОДОРОЖУЮЧИХ

НАЙДЕШЕВШІ МІЖНАРОДНІ
ТЕЛЕФОННІ РОЗМОВИ

Пам'ятайте – як посилати, літати, чи телефонувати – то тільки через КАРПАТИ!